

वर्ष ४६]

आकोला—सोमवार तारीख ६ माहे मार्च सन १९११ इ०

[अंक १०

वर्गणीचे दर

आळोल्यातील लोकांसु.....३. हप्या
शिरगांवी ट. दा. २. हप्ये
यांती आगाडच घेण्याची विवाह
ठेविली आहे.

नोटिशीचे दर

दर ओळील दीह आणा.
हेठोवा दोन जांती परव्या जातील.
नोटीस मुद्राच्य असली पाहिजे.
मुद्राः— गुरुवारच्या आंत घेणाऱ्या
जोडीसा त्वाच आउव्याच घेण्या जातील.
यातुई घेणाऱ्या नोटिशीस स्वेच्छार्ज पडेल.

जाहिरात

मुंबई ब्यक्तिची सेविंग ब्यांक.

थ्या बँकेत खाली दिलेल्या सूर्योदय ठेवी
ठेविला येतात.

कोणत्याही वर्षाचे १ ले जानेवारी
आणि ३१ दिसेंबर याच्या दरमान ५८
हजार रुपये पर्यंत दैसा ठेविला लाईल.

ठेवी दोन थथवा अधिक इसांच्या
नावाचर ठेवता येतील आणि तो दैसा
र्या पैकी एकास थथवा जास्त इसांच्या थगर
योपैकी मयताचे माझे राहील त्यांस काढता येईल.

ब्याज दर साल दर चॉकडा तीन रुपये
प्रमाणे दिले जाईल. याजाची आकारणी
प्रयोक महिन्याची जी कानियु शिळ्क
अदेल लिंगवर केली जाईल. मात्र पांच
इजासंविल शिळ्क रवमेस ब्याज नाही.
नियमांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां
मिळतील.

मुंबई ब्यांक / G. A. Phillips,
आकोला २११०९ { एजंट

ने १

मुंबई बँकचे सेवे.

मुंबई बँकचा छाप असलेल्या उत्तम कामाच्या
सुसन्याच्या चिपा मुंबई बँकच्या आकोले
व उमरावती येशील ऑफिसांत विकत
पिठील. गिन्हाहीने जास्त माहिती कारितां
बँकेत तपास करावा.

एका चिपचे वजन २५३ तोळे असते.
साधारण भाव यस्ताह सामाचर वर्तमातपत्रांत
जाजारभाव ह्या सदराहाली सापेक्ष.

मुंबई बँक G. A. PHILLIPS,
आकोला २११०९ { एजंट
नो. न० २

NOTICE:

D. Y. Phatak oil-engine expert for
Fielding oil engines (as supplied by
Messrs. Duncan Stratton and Co. of Mumbai)
can be consulted as to the purchase
condition and value of new and second-
hand oil-engines, pumps, oil mills, grinding
machines and cotton gins.

Address:- C/o N. G. Kekre Esq.
Pleader
No. N. 3

Amraoti

WANTED.

Wanted Agents on salary and
commission for the Bengal Provident
Company Limited. The cheapest and most
reliable Life and Marriage Assurance
Company. Both sexes assured up to
age 60. No proof of age nor Medical
examination necessary. Monthly premium
of Life— 1st. class— Re one and ditto
2. ad. class annas eight and Marriage
endowment Re one monthly. Life
Benefit payable up to Rs 1000/- and
Rs. 600/- respectively in first and second
classes. Minimum benefit Rs. 110/- and Rs.
50/- respectively just after death.
Marriage— at all ages, benefit payable
before the ceremony.

SPECIAL FEATURE.

Agents commission hereditary and one
Rupee to be deducted in the first two
Months & two annas per rupee on
renewal. Moreover, Policy holders entitled
to elect two Directors to vote like share
holders and to check the accounts.

Apply at once to S. M. DASGUPTA
Secretary,

1 Hari Mohon Bose's Lane, Calcutta.
नो. न०. ९४

जाहिरात.

ठेकस्ट बुक कमिशनीत पसंत होऊन
मे. डैक्टर सा. व. बध्यर्यात व च्हाई
यांनी व्ह. आणि अ. व्ह. शाळातील बक्षिसे
व लायच्या साठी मंजूर केलेले प्रसिद्ध ख
मुर्शीरी कृत;

१ डैक्टरी चाचनपाठ किं. ॥॥;
त्याच प्रमाणे २ पिल्जी पाटील किं. ॥॥;
३ उपासी महाराष्ट्र उघोग किं. ॥॥;
४ घर्मविल मार्मिक निवंध अंक १ ते
१४; १०० बुकांस ॥=२० (पूर्वी ॥॥
किं. हाती) १००० अगर ज्यास्त प्र
कदेम घेतल्यास ॥— व त्याहून ज्यास्त
घेतल्यास चरील प्रमाणे देऊ. निदान
१०० तरी घेतली पाहिजेत.

नंबर १, २ व ३ याच्या प्रती एवं
दूसरे १० घेतल्यास अनुकूले ॥= व १—
व ज्यास्त घेतल्यास ॥— व ॥. निम
तीस देऊ.

टपाल खचे निराळा— व्ही. पी. ने मागिव
ल्यास निदान एक त्रिंशींश तरी किं.
अगांज आणी पाहिजे

ल. वै. मांजेकर आणि कंपनी.
नो. न०. ८६

नोटीस

रा. सिताराम वा. सखाराम कुणींशी
रा. जोगलखेड तालुके बाळापूर निवास
आकोला यांस:

खाली सही करणार इनकडून नोटीस
देण्यात येणे की तू मजला ज्ञानात सम
जून माझा दीर घी नसताना मजला
मुल्याप देऊन मजलवून एक लेख ता०
९ जानेवारी सन १९११ रोजी लिहून
घेतला. तो मजलवून आत्यावर मी दुप्र
लोकांप तो दाखविला. त्यावृत्त मजला
असे समजून आले की तू माझे निन
गीचा अपवार वर्गाचा ह्या हंतुने मजला
फसून मजलवून दत्तक पत्राचा लेख

लिहून घेतला अहेत. परंतु या नोटीसीने
तुजला कळविण्यांत येते की तुजला आई
वाप नसून तू पेतका आहेत सचव का-
यद्याप्रमाणे तुम्हा दत्तकपुत्र होता येत
नाही सचव तो. दत्तकपत्राचा लेखी
मजला कबूल नाही. मी ख्रिजित अस-
व्यामुळे मी तुझे वाल्यावर फसून तू
मजलवून तो लेख लिहून घेतला. तरी
या नोटीसीने तुजला कळविण्यांत येते की
तो दत्तकपत्राचा लेख रद्द आहे. तू
माझे निनगीचा कोणत्याही प्रकारे मालीक
नाहीस. माझा साक्षात दीर माझे पश्चात
त्या निनगीचा वारस आहे सचव तू
त्या निनगीचा कोणत्याही तन्हें [गहाण,
खरिदी, बक्षीस] अकृतत्वार केल्यास तुज-
लवर फोजदारी अगर दिवाणी कोर्टीत दावा
करावा लगेल. व त्यासंवेदाने जो खर्च
येईल तोही तुजलवून घेतला जाईल.
तरी तू माझे निनगीसंवेदां कोणतेही त-
न्हें व्यवहार करू नये. मजला तू दत्तक
कबूल नाही व तो लेखी कबूल नाही. ही
नोटीस दिली सही कळवै. ता. २११२१।

दस्तुर नरहरलक्षण कारंजकर रा.
आकोला.

सही

गुजाई मर्द मारुती पाटील रा.
जोगलखेड ता० बाळापूर
पो० शेगांव ता० खास
नि. खु. बांगडी असे
नो. न०.

जाहिर नोटीस.

खाली सही करणार इनकडून रुव्वत
लोकांस कळविण्यांत येते की सिताराम
वा. सखाराम कुणींशी राहणार जोगलखेड
तालुका बाळापूर यांजडून माझा निनगी
खाली वर्णन वेत्या प्रमाणे कोणी गहाण,
खरिदी अगर बक्षीस घेऊ नये. घेतल्यास
त्याचा तो व्यवहार रद्द आहे. माझे निन
गीचा तो कोणतेही तन्हें मालीक नाही.
सचव माझी निनगी त्या व्यवहारास ज्ञा-
वदार राहणार नाही. त्याचा माझे निन
गीची कोणतेही तन्हें रंगव नाही.

निनगीचे वर्णन:

नेवे वेगलखेड तालुका बाळापूर येव्हील
निनगी शे. मर्द नंबर १६.

१३

४४

४१

मैत्रे कारंज रमजातारू ता० बाळापूर ये-
व्हील निनगी शे. मर्द नंबर १६.
येव्हेव्याप्रमाणे निनगी कोणी गहाण, खरिदी
अगर बक्षीस घेऊ नये. ही जाहिर नोटीस
दिली. सही कळवै. ता. २११२१।

दस्तुर नरहरलक्षण कारंजकर रा. आकोला.

सही

गुजाई मर्द मारुती पाटील रा० जोग-
लखेड ता० बाळापूर पो० शेगांव
ता. खासगांव नि. खु. बांगडी
नो. न०.

नोटीस.

रा. तुकाराम वा. वापू पेसोडे रा०
मंगनगवडके अगर पारखेड, पेट खामगांव
ता० मलकापूर जि० बुळडाणा यांस-
खाली सही करणार इनकडून नोटीस
देण्यांत येते की—
तू माझा लप्ताचा नवरा असून आज
मुसारे १३-१४ वर्षे ज्ञार्णी, लप्ता ज्ञार्णा-
पासून यानपैत तू मग आपल्या वर्षी
नांदणाकरितां नेंडे नाहीस. व मला सम-
जावयास लागल्यापासून तुला भी पाहिले
नाही. व पोटापाप्यास आजपैत कर्त्ती-
ही दिले नाहीस. व मी लहान असतांच
माझ्या आंगावर जे दागिने घातले, होतेस
ते सर्व काढू घेतेस. माझे भाईपाप लहान-
पणीच व्यवहारामुळे मला कोणीही पेसणारे
नाही. यामुळे दुसऱ्याच्या घरी राहणे भा-
ग पडेल व आतो सी माझा-मासा प्रिय-
मवा० उंदेभान पाटील रा० निमकरदे येव्हे
येव्हे राहत आहे. आजपैत पोटापाप्या-
करिता सलिला ९० रुपयेप्रमाणे आज
तो वर्षीत ६९० रुपये खर्च दुसऱ्यांतौ
केळा. आतो माझ्याकरिता खर्च करण्यास,
व कर्ज देण्याकृत कोणीही तपार नाही. व
मागिल देण्यावहूल मजला फारच तगादा ला-
वला आहे. तर या नोटीशीने तुम्हास क-
लाव्यांत येते की, ही नोटीस पेचल्या-
पासून १९ दिवसांच्या आंत रुपये ६९०
देऊन मला नांदणीपासून नेण्याची असल्यास
आपल्या वर्षी घेऊन जावे. आणि पुढेही
अजवांगवहूल मजला वर्षाचे माझात रुपये
६० व वशील प्रमाणे फेड करणे नस-
ल्यास भी दुसरा नवरा करण्यास तुमची
संमती आहे असे समजून मी दुसरा गं-
धर्वाचा नवरा करीन व नग तुमचा मग-
वर कोणत्याही प्रकारका हक्क राहणार
नाही. कळवै. ता. २११२१९११।

सही

फैलदारी कायदांत सुधारणा। २

— १०८ —

मागच्या अंकांत ज्या एकदोन सुधा
रणा मुच्चाविल्या होत्या त्य म्याजिस्ट्रेटाच्या
किंवा वकिलाच्या लक्षांत ठळकायणाने
येण्यासारख्या नव्हत्या झाणून त्यासंबंधाने
आतांपर्यंत फारेस कोणी लिहले नाही.
पण आज ज्या गोष्टीसंबंधाने आजी कि-
हिण्याचे योजिले आहे ती गोष्ट अत्यंत
महत्त्वाची अणि वहुधा प्रत्येक वकिलाच्या
थनुभवांती आहे. अलीकडे राजकीय गु-
न्ह्यांचा साथ आलणावली तर ती गोष्ट
कायदे कधी न नाचणाऱ्या माणसाच्या
मुद्दां लक्षांत येऊन चुकला आहे. ही गोष्ट
ह्याणजे आरोपीला जामिनावर मोकळे सो
ढृप्याची सवड कायद्याने ठेविली असतां
ही पोलिसाकडून जामिनाच्या अर्जला को-
टापुढे घेण्यांत आलेला हरकत ही होय.
आमेनासंबंधाचा हेदुस्थानचा कायदा अगो.
दूरच फार कडक आहे; आणि त्यांनुन
कायद्याने ठेवलेल्या सवलती मुद्दा पुष्कळ
येळां म्याजिस्ट्रेटाच्या किंवा फिर्याद
कारणाऱ्या ऐलिसाच्या आप्रहामुळे आरो-
पीच्या पद्धरांत पडत नाहीत. अशा स्थि-
तीत दुैवकांने आरोपीच्या पिंजर्यांत उभे
राहण्याचा प्रसंग ज्याचेवर येतो त्याचे
कप्ते हाल होत असतील त्याची कर्तव्याच
केली पाहिजे. या जामिनाच्या नियमांचे
चाचतीत मुधारणा करण्याची अत्यंत अव
इयकता आहे हे विचार करणारास सहज
दी पून येण्यासारखे आहे. जामिनावर आरो-
पीस सोडण्याचे विरुद्ध पोलीस अंमलदार
कां असतात याचे कारण पाहून गेली तर
असे दिसते की आरोपी जर मोकळा
राहिला तर तो फिर्यादीपक्षाचे साक्षीदार
यश करून घेईल अशी भीति त्यांना वा-
टत असते. पण या भीतीत वस्तुतः कांही
अर्थ नाही. कारण आरोपी जर मोठा
पैसेवाला व वजनदार माणूस असेहे तर
त्याला खटल्याचे कामी साहा करणारे स्नेही,
हितचितक व वकील व्यारिस्टर असतातच
आणि एकद्या आरोपीच्याने साक्षादार फि-
तविष्याचे काम जितके होईल त्यापिक्षां
या मंडळीकडून तें काम आधिक चांगले
व सफाईने होतें. या स्नेहांना, व वकील
व्यारिस्टरांना जोपर्यंत अडकवून ठेविले
नाही तोपर्यंत नुसत्या आरोपीला अडक
विष्यांने पोलिसाचा उद्देश सिर्डीला जातो
असे नाही. वरे आरोपी एखादा गरीब
माणूस असला, व त्याने साक्षादारांना
फितविष्याचे मनांत आणिले तरी काय
उपयोग होणार? हातांत अधिकार अस-
लेल्या पोलिस अंमलदारापुढे त्या बिचाऱ्याचे
आधिक वजन पडून साक्षादार त्याला
अनुकूल होतील हे मनुष्यस्वभावाच्या
विरुद्ध आहे. इतकौच नाही, तर अशा
गरीब आरोपीला काच्या कैदेत अडकवून
ठंडण्याने या आरोपीचे उलट नुकसान
मात्र होण्याचा सुभव असतो. कारण,
त्याचे बाजूचे साक्षादारांना धाकदपटशा
किंवा लालूच दाखवून त्याच्या विरुद्ध साक

यांकरत लात्रण्याचें प्रखाद्या पोलिस अमल सहा
एरावे मनांत आगीऱे तरते न्याला सहज आण
करतां येते जये अरौपी अगदीं गरीब या
आहे अशा अनेक खटव्यातून त्याचा बचाव आरे
करण्यास कोणी बक्कील नव्हता, आणि त्यै
साक्षीदार मात्र मरामर येऊन त्याच्या राह
विहळ तरी साक्ष देत किंवा निवास आ
स्थांस काहीं ठाऊका नाहीं असे सांगून
मोकळे होत असा प्रकार घडल्याचे पुष्ट-
छांच्या आठवणीत असेल. अशा खटव्यात
कडकाढीत न्यायाच्या दृश्यीने पाहिले तर
आरोपीला जामिनावर मोकळे सोडून
स्वतःच्या बचावासाठी सरळपणाचे मार्ग
त्याला खुले ठेवणे हेच रास्त आहे. गरि-
वांच्या खटव्यातै जर कोणाला निर्बंध घाला-
वयाचा तर तो पेलिसांच्या वर्तनाला घाला-
वयाला पाहिजे असे मुद्रां कोणी मुच्चील.
अशी इतक्या मर्यादेला नात नाही. कारण
पेलिस खात्यांतही चांगले कुलशीलाचे,
मुशिक्षित, आणि विवेकास व स्वकर्तव्यास
जागृत असे काही लोक असतात, आणि
त्याच्या वर्तनाला निर्बंध शालण्याची मूचना
करणे ह्याणी त्यांच्या शीलाला कलंक ला-
वण्यासारखे होईल. तथापि न्यायाधिकाऱ्यांनी
मनाचा समतोलपणा राखून पेलिस व आरो-
पी या दोघांनाही येण्य मर्यादित अवश्य
तेवढी स्वतंत्रता ठेविली पाहिजे येवढेच
अमरे ह्याणी आहे हायकोर्टाला व सेशन्स
जज्जांना वाटेल त्या खटव्यांत वाटव्यास
आरोपीला जामिनावर मोकळे ठेवता येते.
जो अधिकार वरिष्ठ कोर्टीना आहे तोच
जामिनाचे बाबतीत डिस्ट्रिक्ट व डिव्हिं
कोर्टीना असावा. या कोर्टीचे अमलदार
चांगले विचारी आणि मूळ असतात. त्यांना
हा अधि पर दिला असता त्याचा दुरुपयोग
होईल अशी भूति वाळगण्याचे कारण
दिसत नाही. ज्यांचे वर गुन्हा केल्याचा
प्रथमच आरोप असेल त्याचे बाबतीत तर
म्याजिस्ट्रेटीं व जज्जांनी या अधिकाराची
बजावणी पूर्णपणे करण्यास हरकत नसावी.
वरचेवर गुन्हे करणाराना मात्र जामिनावर
खुले राहण्याचा हक्क पाहिजे तर देऊ नये.

दुसरी मुधारणा साक्षीदारांच्या जचान्या
लिहून घेण्यासंबंधात हवी आहे. सध्या
कोणी नज्ज जचानीची नुसर्ती टांचणे
घेतात, तर कोणी ती मुद्रां पुरेशी न
घेतां नुसरे मुद्देच उत्तर्वन घेतात. कोणी
जचान्या साक्षीदारांना वाचून दाखवितात,
तर कोणी वाचून दाखवीत नाहीत व
कोणी कारकुनाला जज्जाहेचांचौ टांचणे
कळत नाहीत; कोणी साक्षीदारांच्याच शद्वांत
जचानी घेतो, तर कोणी स्वतःच्या शद्वांती
त्या जचानीचा सारांश घेऊन तो वाचून
दाखवितो. साक्षीदारही पुष्टकळ वेळां आशि-
क्षित असतात. त्यांच्या मनांत सांगावयाचे
असते एक, ते तोऽपांने सांगतात दुसरेच,
व न्यायाधीश अर्थ घेतात तो तिसराच.
जचानी वाचून दाखविली तर आपल्या
ह्याण्याचा विपर्यास झाला आहे की ती
बरोवर आहे हे ही साक्षीदाराला कळत
नाही, किंवा कळले तरी तो कोर्टे आहे
तें दाखवितां येत नाही यामुळे जचानी
वाचून दाखविण्याचा कित्येक वेळां नुसता
फार्स होतो. योपेक्षां जचानी होईल तेवढी
विस्तृत व साक्षीदाराच्याच शद्वांत लिहून
घेण्यांत यावी, व ती वाकिलाचे देखत
स्वतः कोर्टीने लागलीच वाचून दाखवावा,
किंवा साक्षीदारास वाचतां येत असल्यास

यान स्वतः ता वाचून मग तिच्यावर
जशे कराची प्रो नियम सकोणे अमलांत
आणें जरुर आहे असे आज्ञास वाटते
या पुढारणा अमलांत आल्याम सौक्ष्मादार,
आरोपी, व जज्जन या सर्वच्याच हिताची
ती वाच होईल. कारण, त्यामुळे कोणाचाच
कोणाचित्रयी गैरविधास चिंता गैरसमज
राहणार नाही.

येकार्ट जज्ज आण कौनिलराया
लागा.

हायकोर्ट जज्जांना कॉसिलरची जागा देण्याच्या कामांत त्यांच्या पेनशनबदलची एक अडचण आतां पर्यंत होती. पण ती स्टेट सेक्रेटरी साहेबांनी आतां दूर केली आहे असे लेडनच्या तोरेवरून समातें. सध्याच्या नियमाप्रमाणे कॉसिलराच्या जागेची नैकरिची वर्षे पेनशनास लायक कारणाऱ्या मुदतीत धरतां येत नाहीत. याचा परिणाम असा हेत आला को पेनशन देण्यासारखी हायकोर्ट जज्जाची जागा साढून पांचवे वर्षे आणि तों ही पेनशनाला पात्र नाहीत अशा दुटीची कॉसिलरची जागा पतकरण्याला लायक माणसे मिळायास पंचाईत पडे व त्या मुळ दरशाची मेठी हानि होत असे; कारण की हायकोर्ट जज्जाच्या जानी कामे करणारे लोक त्रुट्या बुद्रिमान, लोकांच्या राहणीची उत्तम माहिती असलेले, शांत डोक्याचे, विचारी व न्यायप्रिय असे असतात, आणि राज्यकारभाराची मूरे ज्यांच्या हातीं आणि वयांची ते लोक जर एकमुण्या विशिष्ट असूतील तर त्यापासून राज्य कारभाराचे काम मुंबित व त्रिभेदांमाट चालल. अज्ञा लोकांच्या कामगिरीला क्षुद्र कारणास्तव लोकांनी आंचवावे हें रास्त जाही. हें ध्यानांत आणून स्टेट सेक्रेटरी साहेबांनी ती काढून टाकली आहे खरी; पण त्याचेचर काही निर्ध ही घाते आहेत असे हप्तात हे निर्ध कशा प्रकारचे आहेत ते कळते नाहीत तोंपर्यंत त्यांच्या संबंधाने चेरे व्हाईट मत बनविता येत जाही. निर्ध घालण्याचे अगोदर प्रयोजनन काय आहे ते आहांस कळत नाही.

ठापा असल्ला राजानंपु दृढ
हेर्इल. शिवाय गांवपंचाङ्गीकडे हळूं
हळूं गांवच्या ब्यवस्थेची कांमी संपविल्यानें
राज्यकारभागाचा खर्च ही कमी होऊन बचत
राहिलेला पैसा शिक्षण, आरोग्य बगौरे
सारख्या अस्यत जरूरीच्या गोष्टीकडे खाव-
ण्यास सरकारास सवड मिळेल. सारांश,
कोणत्याही दृष्टीने पाहिले तरी मद्रासा सर-
कारने केलेला हा उक्त आतिशय स्तुत्य
असून अभ्यं प्रांतिक सरकार ही त्याचे
अनुकरण लवकरच करील अशी आझी
उमेद चालगातो.

शावटचा पड़या पडला.

गेल्या आठवड्यांत हेग येथे भरलेल्या
राष्ट्रीय लचादाने दिलेल्या सावरकर प्रक-
रणातल्या निकालाने एका करुणारसपर
नाटकाची डॉतिशी करून अखेरचा पडदा
पाढल; असे लगणण्यास हरकत नाही. हे
प्रकरण येथेन तेथपर्यंत सगळे करुणारस-
पर होते. कौणी बी. ए, कैणी एड.
एल. बी. चा अम्यास करगारे, कौणी
ब्यारिस्टर अशी तरुण सुशिक्षित मंडळी
देशस्थितीविषयांच्या व ती सुधारण्याच्या
मार्गाविषयांच्या भलभलत्या अचाट कल्पना
होक्यांत भरवून घेते काय, मि० गैकलन
सामूह्या माधुवृत्तीच्या आणि हिंदुस्थानावि-
षयी सहानुभूति व प्रेश बाळगणाच्या
सरकारी अधिकाऱ्यांचा सून फारण्याचिष्ठी
आणि दहा यांच पिस्तुलांच्या साहाय्याने हिंदु-
स्थानातले इंग्रजांने राज्य उल्लऱ्यून पाढण्या-
विषयीचा कट करते काय, आणि असल्या
मर्खपणाच्या व राजद्रोही विचाराच्या पायी
हिंदुस्थानच्या तोळास कालिमा लावून त्याची
प्रगति पनास वर्धनी मागे हटविण्यास
कारण होते काय, सगळ्याच गोष्टी कल्प-
नातीत आणि आर्थर्यकारक आहेत, तशा
त्या करुणास्यद्दही आहेत. पारिसमध्ये राहून
आपल्या जिताम धक्का लागू न देता
अपक्रबुद्धीच्या व अदूर हशीच्या तरुणांकडून
आग लावाण्याच्या इयामजी कुण्डलीवर्मा सार-
ख्याच्या चिथवणीस हे इतके लाक बळी
पडले हिंदुस्थानची ही इतकी बौद्धिक व
गैतिक शक्ति झकट गेली-नव्हे आत्मघा-
ताचे कामी खर्च झाली. एकच्या इयामजीमुळे
इतक्यांचे प्राण, लौकिक व भावा उमेर्दा,
यांची वायमची हानि झारी. यांच्या
अराजिक विचारांचे पायी शेकडो कुटुंबे
दुःखार्णवांत पडली; या सगळ्या गोष्टी
मनांत आणिल्या लग्ने हे सपूर्ण प्रकरण
अस्यांत करुणरसपर झाले असे कबूल करणे
याच आहे.

सावरकरासेचं धाने केंच व त्रिटिश सरकार
यांच्यांत जो इकमंवधी वद उपस्थित झाला
होता, त्या विषयोची खुरी हर्काकत आता
चंहेर पडली आहे. ती पाहिली झाणजे
लवादाने त्रिटिशमरकारतके दिल्ला निकाल
न्यायाचा व समाधानकारक आहे पाविष्यो
शंका राहत नाही. काही अद्वितीय
उपस्थित झालेल्या या वदाने सावरकराच्या
मुटकेची आशा वित्तेकाना चाटत होती.
पण खरोखर तेत काही प्रकार तथ्य नव्हते.
परराष्ट्रातल्या गांकोय मुन्हेमाराना आश्रय
देण्याचा प्रघात इंग्लंडने युरोपात पाढला,
व मैशिनी सारखे इटलीत प्रकाकाळी रा-
जर्काय मुन्हेमार समजेल्या, पण आता
देशाभमानी झाणून बंद झालेल्या लोकांना
इंग्लंडने आश्रय दिला होता ही

राम दृष्टिपात्र रसदेव नाम, इति या होंच साम्य नाही. निरुपदीवा व उपकार कर्त्ता अधिकार्याचा खून करण्याचे कामी म्हालिनीने क्रौंच मावा कले नव्हते. सुनासखे भयंकर गुंहे करणारंना इन्टर्नेशनल लैंच्या एकादा कलमावाली लपूर घर आपल्या कातडीचा बचाव घरता आला, तर तें कलम समाजाला नव्हे मनुष्यजातील अंत्यत विवातक होईल. पण उपा कलमाखाली सावरकराच्या मुटेकची आग्ना क्रियेक लेकांना बाटत होता तें कलम या ठिकाणी मुळी लागू पडण्यास रवेच नव्हते, असी हाणून हेम येथे भरलेल्या लेवादेने दिलेला निकाल येत्य व समाजाच्या हिताचा आहे असे स्टेल पाहिजे.

चीनची जागति.

लॉर्ड कर्फ्ल साहेबांनी ग्लासगो युनिव्हर्सिटीपुढीच्या आपल्या भविष्यांत पूर्वकडील राष्ट्रांत जागृत झाल्याविषयी संगितले हेते. ही जागृति कशा प्रकारची आहे वाविषयी निदान चानदेश पुरती माहिती लेडन टाईस पयत्राला एका ज्ञातमीदाराने बाठाविली. आदेतो हाणतो कौं चीनदेश रुदीच्या शृंगारेने आज क्रियेक शतके बद्द देता. पण त्या शृंगारात तोडून मुक्त होण्याची प्रवळ इच्छा त्याला आतां झाली आहे. चिनी लेकांना अकूच्या सेवनाची जी दुष्ट संवय लागली होती ती तेथेल बादशाहाच्या हुक्माने एकादम कमी होऊन त्यागमूळे दोणार चागले परिणाम इतक्यांतच दिसून लागल आहेत. पुरुषळ चिनी लेक भगवर आपल्या शेंद्राचा कापून प्रगतीच्या मार्गीत येणाऱ्या अडचणी दूर सारताना अपणांस रुदीच्या भय बाटत नाही असे श्वेतपैणे दाखवीत आहेत. सारांश, चिनी लेक करी मुश्वरणार नाहीत अशी क्रियेक शतके चालत आलेली जगाची समजून पालटप्पाचा त्यांचा कृतनेश्वर दिसते, आणि निश्चयाचे कठ असल्याचर माणसाला वाय करतो येणार नाही? या संबंधात नपानेच उदाहरण त्याच्या ढोक्यापुढे नेही उमे आहे. चिनी लेकांच्या तरुण पिढीच्या अंगांतला हा उत्साह अवर्णनीय आहे. त्यांने बादशाहाला मुद्दा आपल्या सारखे करून टाकले आहे जुनी पिटी अद्याप जुन्या चालीना चिकटून आहे आणि एका अर्थात तें या ग्रूच्या कायदाचे आहे. ताही तर तपाच्या उत्साहाच्या ओघावरोवर ग्रूहिताची नोका चाहत जाऊन एखादा खडकाव आपलाव याची. पण ती भीती निनात आतां राहिली नाही. चिनी लेक कार सावध गिरेने वागत आहेत याविषयीची साक्ष पटविणे असे त्या लेकांचे वर्तन दिसते. जगांत कोठ काय चालले आहे याविषयीची विचारपूस ते करू लागले आहेत. जुन्यांतले कांगले न टाकता नव्हांच्या चांगुलपणा च. स्फीकार वारप्यास दोघातले तारतम्य घेऊलां आले पाहिजे, आणि त्या कार्यास मात्राची शातता, दृढता आणि विचारक्षमता हे गुण लागतात. ते गुण चिनी रेवाना प्रथम संपादन करून आतां ते जुन्यान ब्यांची विचक्षणा करू लागले आहेत हे त्यांच्या भाग्योदयाचे मुचिन्ह द्वाटले पाहिजे यावरून चानदेश वरकरच उजित काळ पाहणार आणि लॉर्ड कर्फ्ल साहेबांने उद्धार खेर करून दाखविणार अपासून दिसते.

बृद्धाद्याजवळ रेनाली येथे आपासमान वी शिवरी परिषद गेल्या आठवड्यांत मर्ती होती. त्या प्रसंगी श्री० महाराज सायाजीराव गायकवाहू यांनी केलेले लहानसे भाषण अर्थगांभीर्यांने युक अनुून लेकांनी अवृत्य विचार करण्यासारखे होते. समाजुवारण, उद्योगवंशाची बाढ, शत्र्याज्ञान, वेदांत, बाढ्याचा उत्कर्ष, कोणतीही विषय असा, महाराज साहेबांच्या त्यावरील उद्धारांत चटकदारपणा, मेहकता, गांधीर्य, व कलठकल ही दृश्यमान झाल्यावांचून राहत नाहीत. सदर धर्म परिषदेसाठी जमलेल्या मंडळीची श्री० महाराज साहेबांनी खग्या धर्माचे स्वरूप कसे असें त्याची उत्कृष्ट कल्पना धोड्याचा वाक्यांत करून दिली. धर्म हाणजे 'स्नानसंख्या, ठिक्काळा,' ब्राह्मणांचा मतलव याणी स्वामी विवेकानंद यांनी हाटशया प्रमाणे सेवकांवेचवांचे वंड नवून सदाचरण भूतद्या, सर्व मनुष्यविषयी० मस्सवत, और्दार्य परोपकार, चिताची शुद्धि आणि सक्रिया यांचा ते समुद्देश असला पाहिजे असें यांनी भागितले. हाणजे बैद्यवर्मीत नीचार आर्यसत्ये व आर्यअट्टोगिकभार्ग सामीतला आहे याचा नामनिर्देश न करून महाराजांनी उपदेश केला. आमचे लेक धर्मसंवंधाने एक तर अगदी निराश व उदासन असतात; किंवा भलभृत्या गोट्रीचा धर्मकरात विनायून त्याच्या पायी मूर्खणाने लक्षावाचे रूपये निर्यक खर्वून मोकळे होतात. निराश होण्याचे वात्तविक काही कारण नाही. धर्म हा किंवा रूप आहे व त्याचे कळ प्रत झाल्यावांचून राहावयाचे नाही, मात्र अकारणी तन, मन, धून न लावता सत्कार्याला तें लावण्यास लेकांनी शिकावयास पाहिजे हे श्री० महाराजाच्या भाषणाचे मार होते. गैतमवृद्धाचा क्लाणीताही उपदेश घेतला तरी त्यात हेच तत्व संपेडल. कोणी सुद महाराजांना अधर्मिक, व नास्तिक हाणतात; गैतमवृद्धाला ही लेक तसेच हाणत आहे होते. पण धर्माचे रहस्य जर खेरे काणाला कळेले असेल तर बुद्धाच असे अतो विद्वान् हाणत अेहेत. तीच गोट महाराजाविषये ही खेरी होईल असा सुमार दिसते.

मैत्रेयी आणि कात्यायनी.

हे पुस्तक मगठी भाषेतले सर्वेत्कृष्ट [आणि दुर्दैवाने तेवढे एकटेच] आणि शेष प्रतीचे मासिक पुस्तक जे 'विविध ज्ञानविस्तार,' त्याच्या वाचकास भेट हाणून देण्यात आले आहे. हे बाबू सीतानाथ तच्छूषण याच्या 'मैत्रेयी' नांवाच्या पुस्तकाचे रूपातर कोळे आपल्या इतिहासीतें किंवा पुराणातले एखादे कथानक घेऊन त्याचे रहस्य स्पष्ट करणारी मुद्रिती गोट निवाच चटकदार कांदवी लिहण्याची कला बन्याच बंगली लेखाकांगा साध झालेली दिसते. 'अशा तंही ची एक छोटीषी पय मुंदर काव्यमय दृष्टि' वालिमकीचा जय या नांवाने आनंदसंपद्धक ३० वासुदेव गोविंद आपटे यांनी बंगलेवरून मर्ठीत उत्तरले. प्रस्तुतचे पुस्तक त्याचे धर्मिवार आहे, विषये मात्र भिन्न आहे. उपनिषदवक्त्वी आर्यवर्तीत्या विषये विश्वावे किंवा उद्व र्यादेपर्यंत जाऊन पोचले होते व अध्यात्मिक विषयांत विश्वावे परिषद आहे. त्याची मांडणी संवादाच्या रूपाते प्रदत्तशर केल्यामुळे वेदांत धोड्याची गति झालिल्या वाचकाला त्या संवादांतले कर्म समजप्यास कारमे वर्ठण जागर नाही. रूपातर करण्यासारखे या पेशां पेशादे सेव्या विषयावरचे पुस्तक हाती वेतले असें तर 'विस्ताराच्या' वाचकांस तें पुस्तक अधिक मान्य झाले असें विशेषत: वक्षित हाणून पुस्तक वाचयाचे तें 'विस्ताराच्या' सारख्यांनो हातां होईल तों बळ्यामक विषय लोकप्रिय होताल अशा स्वरूपाचे यावें अशी आमचा मूचना आहे. प्रस्तुत पुस्तक 'स्त्रीवाचकांनो विशेषत: वाचाचे' अशी रूपातर कर्त्त्याची इच्छा दिसते. पण ही इच्छा सफल हाण्यास अद्याप वराच कालावधि लागेल असे समाजाच्या सद्यास्थितीवरून आदांस वाटें सध्याचा काळ 'मासिक मनोरंजना' त्याचा प्रणयविचारविषयक कादेवन्यांच्या वाचनाचा आहे. त्यात गुरुकटलेले मन आध्यात्मिक विषयाकडे वळण्यास ईश्वरी छपाच पाहिजे. हलक्या दर्जांची नाटके व कांदेवन्यांच्या यांचा मुकाळ होणे हे बळ्यावरचे अपरिहार्य मंकटच आहे पण रा. उरुपात्तम गणपत्यमिंग दि. प. यांनी जो हा पुस्तक प्रकाशनाचा धत्त केला आहे तशा तंहेचे प्रयत्न वारंवार होत गेल्यास याहि संकटांनु आमचा स्त्रीवर्मी अविकृत स्वरूपाचे सुरक्षित पार पडेल असा आदांस भरंवस वाटो. "मैत्रेयी व कात्यायनी" या सारख्या श्रेष्ठ प्रतीच्या विचारांच्या पुस्तकाचे अभिनंदन करावयाचे तें येवज्ञा साठीच. शेवटी 'विस्तार' अज सतत चाळास वै मदा रूप बळ्याची सेवा उत्तम प्रकारि करीत आला आहे. तिजवडल त्याला धन्यवाद देऊन 'विस्ताराच्या' वाचकांचे मंडल दिवसेदिवस विस्तार पावो व त्याच्या हानून याच्याहुन्हा अधिक महाराष्ट्र भाषेची सेवा घडत राहो असे आही चितितो.

(अंक ७ वरून पुढे चालू)

पद

पद-चाल (पैलकुम्ही दुस्तर शेळा—)

॥ वासुदेव चतुराश्वर मंत्र आधी नप कर ॥

भवभय छेदक नाम प्रभूने करील आमर ॥ धृ० ॥

धामन होउनी वलिंचे द्वारी मागतो दान ॥

वायू आप पृथ्वी जांच चाले सत्ते न ॥

वालिमिक, व्यास तरले जाचे करिता भजन ॥

वासांची सुता ज्याचे, त्याचे करीत्यान ॥ १ ॥ वासु० ॥

मुद्रामजीचा सुहृद लखा ज्ञा यदुकुल मदण ॥

सुत्रवारी सर्व जगाच आर्दद कारण ॥

सुंदर नाभी कमली ज्याचे ब्रह्मा निर्मीण ॥ २ ॥ वासु० ॥

देव मकल हे ज्याच्या पायी करिता वंदन ।

देवकिंद्या उदार जन्मला जो मूलक्षण ॥

देवकाल नाही ज्याच्या स्वरूपी कारण ॥

देवेण, घेण, टाकून त्याला नावे शरण ॥ ३ ॥

वर्णनु करिता शेव भागव वेदालाहि झौने ।

वटवट करिता साहा, अठरा गवेना खूण ।

वंशवाद वाजवि कान्हा मुखी लऱ्यान ।

वंदन करिता हरिज्या पायी देवी दर्शन ॥ ४ ॥

पद ४ चाल (रामराम गायरे)

वासुदेव, वासुदेव बोल बोले । अहंतचे द्वय ग्रंथी खोलद्वोलर ॥ धृ० ॥ वासुदेव

देउनि ॥ पांडवाचा दास होउनि ॥ वैससं धृ० २ ॥ देवकीच्या उदरी चाल । वंसामुळा काळ । नेत्रप्रहा वेळे वेळ, रात्रिशे गुरे ॥ ४ ॥ वंदुनिया त्याचे चरण । रात्रं दिवस हारेचे स्मरण । प्रेमे करी तसे भजन भोवे डोल रे ॥ ४ ॥

पद ४—चाल. (नाथाच्या घरची उलटी ही खूण)

जो जो जो जो रे कृष्ण चिमण्या ! यशोदा हालवी निजवी पाळण्या ॥ धृ० ॥ भयानक मोठा बागूल आला । नंदीया हन शोभे त्यादा ॥ १ ॥ जो जो० ॥ त्रिशूल, हाते डमलू वाजला । रुंद माल गळा शोभे त्याजला ॥ २ ॥ जो जो० ॥ वागूल नोहे शंकर जाणा । लागे वेगे हारिचरणा ॥ ३ ॥ जो जो० ॥ अपूर्ण

बच्छाडवृत्त.

हवामान— हवा अधीक शुद्र अमून धर्दी सौम्य व गुलाची असते उष्णतेचे मान हळू हळू बाटत आहे. इतर रोगराई नाही पण हेग विशेष प्रसूत होत आहे. आकोल्यास दरोजाचे हेगाचे मृत्यु १२१३ पर्यंत देखील वाढतात. २२ पेत्रुवारी पर्यंतच्या सप्तकांत आकोला, बुल्दाणा व उमरावती या जिल्हांतील झागाचे मृत्यु २४६,२३९ व २२६ असे आहेत.

रा. रा. स्लॉय साहेब कामिशनर हे

नोटोंस बाजी विराजी लुद रघनानी
से जात कुम्हजी रा० दैवि शिवणी
पेसा पौ० अंकनीलुद ता० मेहकर जि०
बुलडाणा

प्रदेश-

मी स्वालीं सही करणारी तरु मर्द पेरांजा पिसे जात कुणवीं रा० व पो० आंजनीखुर्द ता० मेहेकर जि० बुलडाणा सद्गू नोटीशीने कळविले की, मी तुमच्या गंधर्वाची चायको असून तुमचे गंधर्व माझ्याशी लागल्यास तीन ३ वर्षे झाली प्राहेत. माझ्याशी गंधर्व लावण्यापूर्वी माझे ब्रिवर्ग बंधु यांना तुझी प्रतिज्ञेवर कबूल केले होते की, बेचनावामुळे माझे लग्नाचे चायकोशी माझा प्रपञ्च मुळीच मुरळीत वालत नाही या करातां तुमचा बङ्गाण सुरु इजरी माझे गंधर्व करून घाल तर माझे लग्नाचे चायकोस लागलीच फारकत देऊन घरावेहर काढून देईन. आणि इच्या आंगावर पांचशे ५०० रुपयांच्या चांदिच्या आणि पंचविस २९ तेळे सोन्याच्या चिंगालीन; यांशिवाय कापडालता चांगला होतीचा घेत आईन, आणि एकदर किलूचा इच्या जवल ठंडन एव्ह थाम यावार इच्याच मनोगताप्रमाणे होत जईल. मात्र यांवरील यर्व गोट्रैवी एका जरी गोट्रैवी कमुर करीन आणजे दी जर तसा वाग मार नाही तर दैनंदिनीची नसवर कडा नव्हरेपणाच वर्षी लागल्याचा इक्के चालणार नाही. वाटल्यास इने तुमच्या घरी अगर वटेल तेये राहावें अथवा आणखी दुसरा नवरा करावा, माझी हरकत चालणार नाही. मात्र गंधर्व गावांत कोणास न कळत अगोदर छाविले पाहिजे, मग लागलंच ही वरील सर्व व्यवस्था करीतो. असे घटल्यावरून माझे बंधुनीं सद्गूप्रमाणे स्टांप कागदावर कायदेशीर लेख्यर तुझास मागीतला असतां तुझी घणाले लेख्यर अगोदर केल्यास सध्याच नाजे बंधु वैगीर मेडळी व्यत्यय आणील आणि हे कार्य होऊं देणार नाहीत. अशी भुलयाप देऊन परगांवीं नेऊन नुस्त्या चोळी पातळवर माझ्याशी तुझी आपले गंधर्व लाविले तें तुमच्या लग्नाचे चायकोस कळतांच तिने रातोरात रोजदार पाठवून तुमची लग्नाची चायको विहीनीत पडून सोली अशा चाहण्याने तुझास वोलाऊन घेतले. तर पुन्हा तुझी आपले घरीं सुद्धा मला नेले नाही. पर मार्विच नाकून दिले परंतु मी कुचलाज असल्यामुळे आता जगात नार्ही हेऊ इण्हान आपण हजार सवतः तुमच घरी पेऊन बनले, ती देवकी वज्र चेटान जवारी, बाजरीवी भाका किंवा नुस्ते जमी नंवर घमते तुमची चायको मला निज मुद्धां देईना. मग वज्र आलंकार आणि संसारसुख कोठांच! जेसे दिव्यदाचे पेयांत घरीं उपासमार सहन करून काढले तित दयांत तीनचार वेळा तुमचे चायकोन मला मालें तेही मी सहन केले. शेवटी तुझीही तिड्याच मजात अनुकूल होऊन जेव्हां तुझी उभयतांनी मला जिवं मारण्याचा बेत केलेला मला समजला तेह तुमजे घरीं एक पैची चिन अथवा बोटभर काढाऊता माझ आंगावर इन्हा माझे जवळ नसतां माझे बंधूने घर जाऊन त्याचे भार्कत लाझांने कर्ज काढून इन्हांनी ताच गळांन राहीले तिच्यांनी तुमच्या घरीं दिले

स्तु यद्य यज्ञने र दाव वृष्टि साक्ष विवृत्त
मार्फत लोकांचे कर्ज काढून असी तर्गाने
चरितार्थ चालयून तुमचे नांव राखीले, तरी
तुझी आपले घरी आज प्रवेतो मला
मुळोच नेले नाही, कारण नुकास माझी
गरज नाही आता मजकरिता माझे बंधूस
कोणी एक पैसुद्धा कोर्ज देत नाही आणि
मार्गांक, मजकरिता तीन वर्षांचे इमलेले,
कर्ज वसूल करण्याकरिता आमचे मार्गे
फार सक तगारा चालू आहे. पायुळे
हृषीं मला फार उपासमार होत थांडे
तो मला सहन होत नाही. या पराक्रांतेच्या
संकटामुळे अखेचे वेळी या जाहीर नोटि-
साने कठविते की, तुम्हास माझी गरज
असल्यास ही नोटीस पावऱ्या पासून ८
आठ दिवसांचे अंत तुझी शूँवी माझे
बंधूस कवूल केल्याप्रमाणे तमच्या लाघवे
वापकोस फारकती देऊ. साडून चावे.
आणि वर लिहिवा प्रमाणे दागीने
येथे आणावे आणि मजकरिता माझे वांघ-
वास लोकांचे ज्ञालेले सालीना १० पक्कास
रूपये प्रमाणे ३ तीन वर्षांचे १९० रुपये
व त्यांचे दरमहा दर शेकडा २ रुपये प्रमाणे
एकंदर होणारे व्याजा सुद्धा आणि क्षा
नोटीसीचा खर्चाहि एकंदर वक्स नगदी
रोख येये आणुन लोकांचे कर्ज आदा
करूस त्यांच्या कायदेशीर पावऱ्या मिळवा-
वा शिवाय तुमचे खर्चांचे माझे बंधूस
एक लेखन्यावर कायदेशीर तुमचे काढून
तुझी करून शावा की मजकडून अथवा
माझे आपवर्गाकडून तुला त्रास कर्त्तव्य
होणार नाही अथवा तुम्हे जिवास घडावा
पेचणार नाही. तुला आही कोणी त्रास
दिस्यामुळे तुम्हे इच्छित ठिकाणी तू राह-
शील तेथून मजकडून अथवा माझे पथात
आणि माझे देखत माझे स्वसंपदन आणि
वडीलोपर्जीत इस्टेटीतून दरमहा ६ काहा
रूपयप्रमाणे वसूल करून खाण्याचा तुला
अखत्यार आहे. येणेप्रमाणे सर्व व्यवस्था
वरील मुदतीचे अंत आजनीरुद्द येथे येऊन
करावी; आणि मला नांदण्याकरिता तुमचे
घरी घेऊन जावे. मी नांदण्यास तयार
आहे. मात्र सर्दहू मुदतीत तुझी तसें न
केल्यास हीच कारकती समजून मी दुसरा
नवरा फरिन आणि माझे वंधुमह कर्ज-
दारीतून मुक्त होण्याकरिता नवीन कोलेले
नवण्याजवळून सर्व रक्षा घेऊन कर्जदारी
आदा करीन. मग तुमचा नवोपणाघट्ट
अथवा खर्च किंवा चिजा वैरो बदल
मजवार अथवा माझे बंधु व आई आणि
माझे आप किंवा मला मत देणार आणि
माझा नवीन नवरा या कोणावर ही तुमचा
काही पृक हक्कवारसा चालणार नाही.
तर्गाने ता. २७२२११३

सुमार दोड वष झाल ठिला. यांची प
हगामानि करण्याचे ठरले होते, परवृ
द्याप न केल्यासुले व न्यां मागितले अस
आज देऊ उद्यो देऊ ह्याता अशी न
व्याच चाळव करीता सचव नोटीस देण
येते की माझी ज्वारी व रूपये आ
नोटीस प्रसिद्ध ज्ञाल्यावर १९ दिवस
आणुन देऊन माझ्या सहीची पावती घ्या
मुदतशीर पैसे वापस न केल्यास न
रूपये शेकडा व्याज व सव्यापट ज
असा कारार केल्याचे तज्जास माहित आ
तुमचा माझा व्यवहार देण्याघण्याचा अंदू
६ वर्षे चालू असून आताशी तुझी
खोडसाळपणा फ्रॅंक लागला आहात. तुला
मी १२ कामांत जासीन हि ज्ञाले व
त्यापैकी पृकाचा निशाल लागला अ
दुसरा कज्जा चालू आहे. हे आप
भलेपणास शोभत नाही. तुझी आप
इजनतो वरोंवर माझी कमी करू य
पायुळे मला ही नोटीस देणे भाग प
तरी आतां वरील मुदतीत सर्व व
तोडून टाकावा. नाही तर या नोटीस
खर्च फिर्याद खर्चासह कोटीत दावा म
वसूल करण्यात यडल. कठविं
११२१६११ ३०

सही

इवाचु वा॥ पुजार्जी माळो
पत्र द०

नो. नं. २०

नोटीस

नोटीस वेशी नहाडू वा ज्ञाली
आत माळी रा० पिंपरा गोळी त
खासगांव जिल्हा बुळदाणा

यांसः—

खाली सही करणार इनकडून ने
देण्यात येते की, गेल्या दसव्याचे
रास माझा नवरा देत शिवाजी निं
याची तुज्जास हात उसने रूपये ६९
सदहू रूपये तुझी १९ दिवसांनी
देण्याचा कारार केला होता. त्यां
तुला माझे बद्धयाची रूपये एक दोन
मागितले त्यांची एक यहिन्याची
सागृत सांभितें त्यांवर १९ दिव
ह्याने अजवासे कातीक पोर्हीमे नंतर
ववरा यषत ज्ञाल्य. त्यांनंतर मी त
दोन सेळां रूपये मागितले असता
मवार देईन असे सांगितले. यां
आपवेतो माळवा चाळी करून

माझा नवरा मेल्यामुळे तु आता चेम
करित आहेत. परंतु अशा काण्यांचे
सुटणार नाहीत. कळावें तारोख २४
फेब्रुवारी सन १९११ द.

सही

भिवराडे भद्र सिवाजी बंड
रा. पिपरी गोळी नि. १

नो. नं. ८९

सर्व शोटसांविकार व इतर लोकांसः-
खाली संही करणार हिनकदून काळविष्यात्
येते को, मौजे पिपासागैळो ता० खाम-
गांव येथील सव्हें नवर १९९ बांतील
एक द्वितीयांश हिस्ता व सव्हें नवर २०१
यांतील एक द्वितीयांश निघे हिस्ता माझे
मालक्कालीं ताच्यांन आहे. सद्गुरु जमीन
माझे सासन्याचे बेळे पासून आज पाबेनो
आमचे बहितीम आहे. असे असून महाराजू
वड्रद द्वासाजी चर्ता पिपरी गौळी याचा
सद्गुरु शेलाचर कांही हळ नसतांना त्यांनी
सद्गुरु शेत दुसरे लोकांस पव्यांते दैषपाचा
निचार केला आहे. तरी सदरहू इसमापा-
सून, कोणी, सदरहू शेताचा पट्टा व ख-
रेदी वैरे करून घतल्यास तो सर्व रद्द
असे. व कोणी शेताची खार्ही पेर कर-
प्यास मला अडथळा आणील तर त्याज-
वर कायदा प्रमाणे काम चालविले जा-
जन योग्य बंडोचरू केला जाईल. कठावै.
तारिख २३-२-१९९१ ड०

विनाई मर्द लिनामि वंह याळी
राहणि विनारी नोळो लिनामा
स्त्र॒ दातर्ची.

चोटीर

रामा वेल्हद खंडु जात नाईकडा आळनां
बृजोड राहणार कलगाव पोष महागां
ता० पुसरे जिं० यत्रतमाल यांस कळा
वै कौ, मी तुमची लग्नाची बायको असू
आज दोन वें झालौ तुझी मजला सौ
हून दिलै तेढ्ठा पासून मी आपले बापां
घरी आहे. माझे अन्नवस्त्रांसाठी मां
बापावर २१० रुपये कर्ज झालै. ही ने
टीस पावल्या पासून १९ दिवसांचे आं
कर्ज देऊन घेऊन जाणौ नाही. तर ही
फारकात समजून मी दूरगा दृष्टाव दृ
मग तुमची फियांद किंवा तकरार चाव
णार नाही. वळवै. ता० १३-३-१९३१ दृ
दरतूर अक्षमतुल्याचेंग राहणार काळी.

सकु मरु रामा जात नाइकही
राहणार नोजे कोलदरी इमारा पो
महागांव ताठ पुकड जिठ यदतमाळ हि
हातचौ निशाणी बांगडी.

आकोला वाजाहभाव

मला	हुड्ही दर्शनी	९९॥
ल्यास	मुंबई व्याकोची सोन्याची चीप दर तेच्या	२४
चासह		
ब्रेंड,	चांदीचा	३२॥
नक्की	जवारी नवी	१८
रुपये	गहं	१५०
माहे	गहं बनशी	१०९
	चणे	३॥=
	तेल	<
माळी	सरवी	११।
आंगठा	तुप	११।

आर्थवनोपधालय मुद्री.

ज्वाहिरात सुशास्त्र कहन जो तो पुढे येक पाहात आहे.
आपला समाज निरुद्योगी आलशी बनल्यामुळे एकदा जो धेदा मुले
केला त्यांचे अनुकरण हुनेहुव नकल करून बाटेल त्यांने करावी आमचे
जाहिरातीस कोकण, बन्हाड, गुजराथ, महाराष्ट्र इ. प्रांतांत उत आला असून
आमच्या आंजिले वैगरे गावांतुन तो पुर्णवस्तेत येऊन आणखीही नवीन
जाहिराती सुरु होत आहेत. अशा जाहिराती किंवा ते लोक याची आझास
निंदा किंवा स्तुती मुळीच करणे नाही. इंग्रजी राखांत आपली यांत्रिकी
प्रयोग ज्याची तो स्वतंत्र आहे आझास आहकांस मुचविणे हच की ज्यांचा
कामखाना. आज सतत १९२० वर्षे अव्याहत सुरु असून उद्यांच्या औषधास
ज्ञाले डावटरांनी संटिफिकीट दिले, उद्यांच्या औषधांने कंदवावी ग्राहक रोग
मुक्त झाले व नित्य होत आहेत त्यांचीच औषधांने नेही उपयोगात आणें
अत्यंत हितकारक आहे. यापुढे जरी हजारो जाहिराती प्रसिद्ध झाल्या. तरी
अमधीच जाहिरात न बदलता व कोणाचीही निंदा न करता अजाच रीतीने
कायम राहून हा सार्वजनिक व कल्याण करित असलेच व्यवसाय नवीन
नवीन उपयुक्त मुदारणा करून उभितावस्थेस आणण्याची खटपट करून. आज
पर्यंत आमचे खटपटीने यजहि वरेच आले आहे, करितां सकल आर्थिक भूमि
व ग्राहकांस इतकीच प्रार्थना आहे की, रोगमुक्त हेण्यास आमचीच औषधे
अत्यंत गुणकारक आहेत. तीच सर्वांनी वापर वी, एकवार अनुभवांत खात्री
होईल हतर जाहिरातीशी आमचा निलकूल संबंध नाही, हे लक्षांत ठऊन
औषधे मागणे ती खालील पत्यावर चिनचूक मागवाची झाणजे खर्च गुणकारक
औषधे पिलून हटकूत व त्वरित आरोग्य घेईल-

नो. नं. २४ कृष्णशास्त्री पेंडसे वैद्य

पत्ता:—मुद्री ता. दापोली जि० रत्नगिरी.

ORIENTAL GOVERNMENT LIFE ASSURANCE COMPANY

LIMITED

ESTABLISHED IN 1874.

HEAD OFFICE—BOMBAY

CHIEF AGENCY FOR C. P., BERAR & KHANDESH

Head—Quarters—Nagpur C. P.

FUNDS EXCEED THREE CRORES AND FORTY SEVEN LAKHS

CLAIMS PAID FOR OVER TWO CRORES

IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is, when claims arise, that the amount due under the policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the 'Oriental' keep well before them and act up treating their clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested if in miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the 'Oriental' are invested in Government Securities and lodged with the Government Official Trustee of Bombay and terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising, through decease of assured lives, and endowment policies matured.

Government Officers, professional men, Tradesmen and others employing portion of their annual income or profits in effecting life policies create fund equivalent to the savings of many years.

No man can be sure how long he will live, and although he may have money yet if he dies early, before he had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance is a means by which this danger is not over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the 'Oriental' where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

Influential and energetic Agents wanted. For terms please apply to the undersigned.

Prospectuses, forms, and any further information can be obtained on application—

M. DESOUZA.

CHIEF AGENT.

Nagpur

हे पत्र आकोल येयें कैलासवासी खंडेराव बाबाजी फडके यांच्या बन्हाडसमाचार आपल्यान्यांत चारयण खंडेराव फडके यांनी सदाशिववाश्रमांत छापून प्रसिद्ध केले

मदलामृत संजविनी

धार्मिक, अत्यंत कामेतेजक, व पैट्रिक, वर्यस्तंक,
रक्षणोधक, नेत्रावाहक कांची व बुद्धीवर्धक सुवर्गमार्कीक
मौकिके तसुं व अनेक वनस्पती मिश्र

अमृत गुटिका.

इतिहासिल मुख्य राजा जी धानु ती शुद्ध ओल तरच शरीर निरोगी
महून सर्व सौरुष्य प्रस्त हाते ती दोपी अनेक तर शरीरात नान प्रकारचे
उपकारी शृंग उपत्त व्याह जातीकी सौख्याचा खाल लाभ मुठीच पिल्हारा
नाही. काढीं खाल शुद्ध व पुढे नेण्यास या गुटिका प्रथेक तर्ही पाहिजे
या दिवांग पांडी ती अवश्य देवन केल्याने जीवा रेगहित होऊन सौरुष्य
जात होते. हे अवश्य देवन देवने याच्या देवने नपूनकाव, स्वन्यगच्या
हतर धानुगत उहाळे इंद्रियांशिलता, कडकी. गर्भींवांचा मुरलेले विकोप
उक्तसंकार, खालुचा या छाणा, खिळाची खुणी, छातींले रोग, सठ पांग
व नेत्र लांचा दाह, क्षय, खूनेरुग मुलाची खाल, जर्णिंजवा, अग्रिमांदा
स्वतंशूल, मुक्तव्याय, वातगोग, निद्रानाश पित्तावर, बाळतरोग, गधुमेह
जूनाद परम, मुष्टैदैवूनौ अलेली कूळता इत्यादि अनेक विकार खात्राने
बे होउन इरिर निरोगी प्रवृत्त व सत्तेज वनें. पचनशक्ती व स्माणशक्ती
सापूर्ण वाढून धत, स्त्रीयाची शुद्ध वृद्ध, विर्यस्तम व भासूर कामोदिपक
होते व ग्रन्त उम्हाह देतात. दुध व जडाज्ज पर्चे लगते त्यांत उपयुक्त
वनशर्तांचे प्रश्नण गुणवर्तक आहत करितां गुणवद्व असंख्य सर्टिफिकीट
मिळाली आहेत. आणि निरुत्त यथा सेव ली मुठीच ग ज नसूर खिय, पुण्य, व
नुक्ते यस पाहिजे त्या दिवांग देवनांचा असंख्य अपेक्षी आहेत. गटिका
हातावे आंत मिळागा लाहात एकवार ३ लक्षांच्यावर नितीही देणारास
टप्पलखची माफ अहि ४ इयांचे आत वेगळा टाळवाची ९ आणे पढेल
अनुपातखडे सोवत दिला द्या. पी. नें खालील पत्यावर मिळताल.

दाः—एकदम ३९ गो० १ रु०, ७३ गो० २ रु० ११९ गो० ३ रु०

१२६ गो० ४ रु० २७९ गो० ६ रु० ९९० गो० ९ रु०

२ अपूर्व नेत्रांनां यांने वरम. पाहा, फुल, तुळ्या, चिंदु, कांच इत्यादि
ज्ञाने सर्व विकार त्यात बे होउन दृष्टा तीव्र व यंडगार राहते. या गोगांस
ज्ञान खास रागचाण आहे. (॥) तोळाच्या दबोप १ रु०

३ पांग अपूर्व मिशणः—कोणताही नवा जुना परमा व अनुपम दहा
तिडीह मुक्ताची लाढी, संकोच पुस्ताव, इक्षवाव, इत्यादि किंवा पृथ्ये नपता
सात दिवांग जातात तिडिक एका धर्मोत जोते असे रामचाण औषध कोंडे
दिपत नाही वा० फिं ११ भार बाटीस रु० २

४ देवतर्धक पूळः—तंत वर्य भर्त चिकार उत्तमवै होतात

५ विशुद्ध दिष्टः—योग्य लावांच उत्तरे मुख्या ३ तो० ८ आणे

६ गजर्ण नखरून, नायदे दौरे तर विकार ३ दिवांग जातात ८.६ आणे

७ सी हिप-वरा—ैश्व घेताच वडाहि प्रारचे ज्वर असले तरी ते

औषध घेताच जात उन्ही उलटत १ पृष्ठा १ रु०

८ झेगवार मवाण औषधः—आपर्यंत आपने औषधाच हजारो लोक वे

ज्ञाले आहेत करितां द्यु तुळ्यां लांच मर्वीना मेंग्रही तापवर गोळा, गाठीम

वरम, चात चातू नगे झाणून वातावर मत्रा टेवून याचा एकवार अनुपत्र पहावा

गुणाच्छूल खाची पठेलच, १००पकार्य माफक किं० २ आणे ख० शिं०

९ सामानाचा खोटा क्षाटाळाग मागवा तो फुल याठवू औषधांत अग्नय

कामक पडार्थ अगदी नमून पूर्ण खालीचे सरव वद्व असल्य सर्टिफिकीट

आहेत. यांचीप नेत्रोव्याप्ति अनेक औषध ग्रंथीक रसायने, भस्म

वाळ, गुणीका, लाव, तो, मुंगदी भर्ते माफक दरांने मिळतात. अनुपात

खालीचे माल कळलिल्यास रोगाचो निरान चिकीत्सा कळतु.

अत्यंत आगत्याची सुचना.

ज्ञाने कर्तव यांत्रून औषधांचा गंतक जाहिराती मुरु असून प्रथेक

पद
चाल—यशोदेवाइ तुझा कान्हा, कोठवर
सीमूं धिगाणा ॥
। यशोदेवाइ, तुझा सून गोटी साँगतो
अमृत ॥ धृ ॥
। शेष शयन सोब बेळि। मज़ा देव
शरण आले ॥
। राचे साठी येणे जाले। सिपु मयन
प्रथम केले ॥
। मोहिनी ख्य भ्याच बरिले। देव दैत्य
मोहियेले ॥
। अमृत देवां पानित। दैत्य मग जाले
भयामित ॥ १॥

॥ यशोदेवाइ तुझा सूत० ॥
॥ मछ कछ वराह ज्ञाले ॥
॥ कोरडे स्तंभी अवतरले ॥
॥ नरहरि वासन राम ज्ञाले ॥
॥ अयोध्या नगरी उद्घवले ॥
॥ लंकेवरी क्रेष्ट गेले ॥
॥ रावणाचा काळ ज्ञाले ॥
॥ कंसाचा करिन आता घात ॥
॥ मारीन दैत्य वकरंत ॥ २॥

यशोदेवाइ, तुझा सूत० ॥
ऐशा गोटी धीट वदतो। बागुत आला
हणता ॥ भातो ॥
चित्रीचा तो सर्व पाहतो। जामध्या गळां
येऊन पडतो ॥
घासत बेडन लपून बसतो। बळेच सेजे
मध्ये शुसतो ॥
यशोदा ऐकुनि हासत। दास हरिचे
गात ॥ ३॥ यशोदेवाइ तुझा पूत० ॥
पद—चाल—लावणीची—दो दिवसाची
तनु हे साची,
कालिदीचे तटी कामिनी कात्यायनिल्य
उपामिती ॥
कामजनक हरि कांत असावा, ऐसे
प्रार्थित त्या युवती ॥ धृ ॥
त्यांचे मनोरुद्ध सिद्ध कराया हेतु धरनी
कुंचवर्णी ॥
मोहन मुरली अघरे धरिली वाजावे
कान्हा मवुर ध्वनी ॥
विशाल भांडी टिळक रोखिला कुंडल
शोभतसे कानी ॥
हरि तुप वर कलगविराजत सुगुट
चमके रनमणी ॥
आम बहुवर गालहिंडावा डावा पाय
टेकूनी ॥
सेंपोवळा' उमा सावळा, घण्याची
रे राती ॥ कालिदीचे तटी ॥ ४॥
काळी सेंगे गोवळा खेल मांडिला कुंजांना
आम्र, बकूली, राय आवळी, वृत्त दाटले
गगनांत ॥
केळी, कर्दी, पुष्प जाळी, कुंद,
मोगरा, डोलत ॥
सिताफळीचे घड पहा हे घोस द्राक्षीचे
लेवत ॥
दाट ताटवे पाढ जळाचे स्वच्छ लाट
हे वाहत ॥
मधुर मधुर रव पाणी बोलती मधुर
मंवते नाचत ॥
धाट करोनी हक माली गोप सदनी
नती ॥ २॥ कालिदीचे तटी कामिनी ॥
शदू सरसा मुग्धा निवाल्या लुच्च
हेडूनी मुरलीला ॥
साड्याचोक्या शुभ्र पिवळ्या नूतन वडे
नेमल्या ॥
भर राखांडा कान्हे झूंडी रत्न विजवण

॥ चन्द्रकार वर मार विराज, धाक पाहता
चंद्राला ॥
॥ गोढ पाठव्या हार्ति दाटल्या वांकी वा-
कड्या दंडाला ॥
॥ गंडस्थलावर हार हिन्याचे कोण वि-
चारी मुक्ताला ॥
॥ टिका तुशावर तेक्का तनमधी पार्यं नूपूरे
वागती ॥ कालिदीचे तटी कामिनी ॥ ३॥
॥ याढ करोनी लोट निवाला वाढ पाहतो
हरि त्याची ॥
॥ धयवा घालुने मैना जाते सपना
तिजला प्रहाची ॥
॥ निमा, रमा, मग उमा, निवाली दिमा
जाहली स्वरुपाची ॥
॥ दिमाक खारी शालुभर जरी चांदणि
चमके चंद्राची ॥
॥ राधा प्रभुची मेवाकुनी छेदाया
मुखी हातची ॥
॥ गात गात मग बात बोलडी सात
करी तू हरि अमुची ॥
॥ त्या त्रिवनारी पाहुने हारी चरणी जडल्या
दिनराती ॥ कालिदीचे तटी कामिनी ॥ ४॥
॥ शशांक वदना सोडुनि सदना कुंडह-
दाच्या पायाची ॥
॥ जड्यां भिडल्या मढल्या कनकी नटल्या
हरिगुण गायाची ॥
॥ राग रंग पवत्राज वाजतो विवुव आले
पायाची ॥
॥ विमानाची सिमा होइना, उमा महेश्वर
आकाशी ॥
॥ हात गळा वालुने अबला कला दाविनी
सकळाशी ॥
॥ दुकाळ जाडान गुकाळ ज्ञाला हा काळ
गाती कवित्याची ॥
॥ गुंग होउनी रंग केकिनी संग हरीवा
दिनराती ॥ कालिदीचे तटी कामिनी ॥ ५॥

भक्तिवात्सल्य नाटक.

अंक ६ वा.
प्रवेश तिसरा.

मृदानी०— मानाजीरवा मुळेंच आज
हे पाय दिसले. स्त्रा वेळेस यांची भेट
ज्ञाती नमती तर तो दिवस नलिनीत हूं
ध्या अंताचाच होता.

जगपाल०— शब्दास शत्रुला जिकून
तुझी आज्ञाला वृत्तक्षय केलेत. बहिर-
णीची आणि पत्नीची संकटात लाज राखणी
तुझी धन्य पुरुष आहात.

मृदानी०— द्वाषून इवडी आज्ञा
वेळन त्याची उत्तरार नी अशा येतीने
होते.

नलिनी०—

पद
करिसि हें मनवराति फार आभार ॥ खचित
काशिते ॥
वर्णविन वचनी ॥ यक्षिणी चनुनि ॥ हरुनि
तमभार ॥ धृ ॥

मृदानी०— साद्य करुनी ॥ इत्तसि विपिनी ॥
व्यसन हमानि ॥
आणिलि निकुनी ॥ सुंदरा ॥ करि धरा ॥
आनंदे मानेनि मुप्रेम दारा ॥

सर्व०— सुख्युत गमत करुन संसार ॥ १॥

स्वार्थपरायण०— (गळानीत वरळते)
अंरे नही मला या यातना सहन होत !
चांडालांनो माझ्या शरीराचा लांडगेतोड
चालविली आहे केणी मांडसीने. केणी
मुरीने, केणी कात्राने मासाचे लचके
तो नीत अहेत माझ्या ! यमदूनानो ! आणखी

ज्या डाव्यांनी मी पावया कनककातिवर
नमर ठविली ते दोले तापलेल्या सळया
घालून काढतां तुझी ! खांवा ! खांवा ! !
केणी तरी मल्या या जांवातून सेडवा ;
चांडालांनी तुलाला माझी दया काशी येणार !
कृत कर्मचं प्रायःचित्त देण्याकरतांच तुझी
निर्माण ज्ञालेला ! तो सत्पुरुष उभा आहे
श्यालाच शरण जातो आतां दया कर,
दया कर, सदय इदया, या अवमाच्या
हातून सेवीव या जीवाला ! (एकदम
जाऊन दासेपत्ताचे चरण घरतो तोच त्याची
गळानी जाऊन कांती पालटते.)

सर्व०— (अनंदाने गर्जते)
आवी
होता परिसाची भेटी ॥ हेस्तव येई लोहासी ॥
तैसा हा पापरासी ॥ दिव्य देही जाहला ॥
देह महाव्याधीने व्यापिला ॥ नवे पापतूं
विषफळे व्यला ॥
परी स्पर्शे वर्ण पालटला ॥ ज्ञाला सूर्य
संकाशी ॥
धन्य या संतांची महिमा ॥ ती वर्णवेना
फणिवराला ॥
जना भक्तिमार्गी लावावयाला ॥ अवतार
यांचा भूरीरा ॥

स्वार्थपरायण०— काक मानस सरोव-
राला जातांच राजहंस होतो. तदृत या
पुण्य पुरुषाच्या दर्शनाने माझा देहाप हरण
आला. मी आत्मप्राप्ति करितो स्त्रीवारेला
मुक्तिमार्गी नसून पाखंडी मुक्तमार्ग होता.
त्यांवे फळ आधीव्याधीच्या रुपाने परमेश्वराने
मठा दिले.

दासार्थ०— यथार्थ अशदीं यथार्थ
देवाजवळ कांहो आत्मसुखाचे गाठोडे नहीं
कों, ते त्यांनो मनुष्याच्या हांशीं आणून
चावे. देव शळ्या सारखा आहे. तत्वार पर-
नविणाराचाच बात काते. त्याच प्रमाणे
जसा भाव असेल तसे फळ ईश्वर प्राप्याला
येतो. भाव मार्दिक असेल तर देवही महा-
ठक होतो. जसे पाहावे तसेच अशीत
दिसते. त्यांची सर्व सूर्ये पदाणास द्वळ
आहेत. एकूण आमसुख प्राप्तीला शैवाभाव
हेच मुख्य साधन आहे. भवसमुद्रांत ष-
डरीच्या तडाल्यांत सांपडून बुडांना बुडांनी
ज्यांनी भावार्धीनी भगवंताला हाक मारली
त्याला स्वतः उडी घालून भगवंतानी पैल
थडी नेत्यांची उदाहरणे पुराणांती अनेक
सांपडतात. मुगी नांव धारण करून आ-
मसुख विळते असे नाही. सांविदानेद प्राप्ती
करितो दैरायचे वळव पांवरून आर्दात
मताचे आकलन करून भावार्धीने नामधेष्य
केला पाहिजे. झाणसे लव्यामर या सांवि-
दानेद परमास्यादर राहून यांवे भक्तिवा-
त्यस्य अनुभवात येते.

स्वार्थपरायण०— जगपाल हा हुमचा
शत्रु त्याच्या पायी नम्र आहे.

जगपाल०— संतकूपने शत्रु मित्र
भाव हरपून गेला. मुरुवंधो, मजला प्रेमा
लिग्न दे.

स्वार्थपरायण०— माते मृदानी देष-
माष टाकून मजकडे मातृदेमाने पहा !

जगपाल०— छे, छे, मुनिर्षी फेवळ
व्यक्ति दोषासद नाही. मुणावगृणा प्रमाणे
तद्विषये देव वा प्रीति उद्व्रवते द्वेषही
गण तुझी टाकलांत लण्ठनाच श्रीदूळांनी
तुलाला पदरात वेतले आहे.

स्वार्थपरायण०— भगिनी नविनी, मा-
नाजीराव सर्व अप्राप्याची मला क्षमा करा.

नलिनी०— मानाजीराव०— संतांनी
पदरात वेत्यावर बांधी पामरानी अणी

विम०— बाहदा ! आज सर्वत्र आने-
दाचा पूर वहात आहे. “ संतानिये गांवीं
प्रेमाचा मुक्ताळ तेवे नाहीं मुळी द्रुळ घेश. ”
हेच ते भक्तिवात्सल्य संताच्या द्वारे प्रगट
करून संशालिक जनांना परमेश्वर भक्तिमा-
र्गाला लावितो. बहुलाच्या इच्छे करिता
सद्गुरुंनी कांही दिवस नारायणेठेस अस्त्रे.
जगपाल०— आणि तेष्वेच मठ करून
पतिवांचा उद्घार करावा.

स्वार्थपरायण०— पण या दासाला
मात्र पायापासून अंतरु अमूं नवे.

दासार्थ०— असो. यांने सर्वीचे
मनोरय पूर्ण करून आज ज्ञानदी आनंद
केला त्या श्री दत्तात्रयाचे दर्शन घेऊन
बहुलाच्या इच्छे करिता नारायणेठेस जाऊ.
(पडदा वर होतो. व राक्षसभुवन येथील श्री
दत्तात्रयाचे बाळवंटातील देऊळ दिसते.)

सर्व०—

पद
जप अनुसया तनया ॥ जित् माया ॥
मश्युष्यराया ॥
त्रिगुणातीता ॥ त्रिभुवन ताता ॥ त्रिताप
हरता ॥
तारक विनता ॥ सुं सदया ॥ हलणुनीया ॥
वंदित पाया ॥
कवनसुमन नव ॥ वर्षण पदेतव ॥ क्रि
अनुभव लव ॥
नव परि हा भव ॥ उत्तराया गुण गाया ॥
संन्माति द्या या ॥ १॥
(अंक पांचवा सक्षात्.)
समाप्त.
श्री
सद्गुर इत्यापित मस्तु.....

सहकारी पतपेढी.

(अईन सेंदूल बांकच्या व त्या त्या ताळु-
कांत राहणाऱ्या समसदावेहे काम आहे.)
या पतपेढ्या चागल्या चालण्याला ताळु-
क्यांतीलच एखाद तुकुला तरुण यृहस्थाने
ज्याला देशाचे कल्याण बद्धावे, शेतकरी त्रूण-
मुक्त होऊन परदेशातील शेतकर्यांची टक्कर
मारण्यास समर्थ हेतील, अशी इंद्या आहे,
यांने तुळे येऊन यांस वरचेवर जागृत कू-
रवे. सर्वांविजनल आफिसर, तहसीलदार,
नायब हसीलदार, डे. रेजिस्टार किंवा आ-
डिटर हे वर्गीन पार झाले तर पक-
एकदां येणार, यांनी जागृति केली तरी
ती कार दिव्य स्तिकृत नाही. मी आठ
दहा पेक्कांतील लाकाना मुदाम जाऊन
बोध केला, लोक त्यांवेळे सामा दोल-
वितात, परतु मागाहन पूर्ववत् यिती होते
अकोले येवून जाऊन वरचेवर या पेक्कांत
नागृत करण्यास कोणाला फुसत आहे?
तशात ल्यवचा प्रवास पडला तेव्हा माझी
अशी सुवना अवृत्ती अवृत्ती ॥ सेंदूल बांकचे
व समासद आवोला ताळुक्यांतून अन्य
ताळुक्यांत राहतात, त्यांनी आपआपल्या
ताळुक्यांतील पतपेढ्याच्या समासदांस जागृत
करावे. असे केल्याशिवाय या देवळा होके
वर क्राडणार नाहीत. त्यांच्या सूचनीर्थ व
पेक्कांच्या ही सुचनार्थ पुढील माग लिहित
आहे. बोध करणे तो विशेषत: खालील
गोटीबद्दल केला पाहिजे.

पाईली गोष्ट॒— प्रत्येक प

निर्दान आज्ञा गृह्य महिन्यावर, महिन्याचा तीन महिन्यावर, तीन महिन्यांचा शहा महिन्यावर सहा महिन्याचा वर्षावर टकालतां येते. यात्र मन पक्के केले पाहिजे मन पक्के करणे हाच स्वावलंबवाचा पाहिला धडा ता शिक्ष्यावांचून गति नाही. हा धडा जसा शेतकऱ्याला तसाच मजूराळा ही पक्का आल्या पाहिजे. मजूर दर बाजारास काहीना कांटीतरी खरेदी करिते. घरांत पांच माणसे असली तर वरचा बाजार १३१५ रुपयाच्या अंत होत नाही. बाजारांत तो या कांटी निसता घेऊ इच्छितो, त्या पैकी एद्याकी अवावश्यक जनस मुळंच खोदें न केली तर चालण्यासारखे आहे; निदान ती करी घेतली असतां कांटी हरकत पडणार नाही. अशा अनावश्यक जिनमा छात्राला द्याण (माझ्यामें!) तेचाख, किंवा तंबाकूचा विद्या, मुलांचे खेळ व खड्य, कपडालता सधून मधून घ्यावा लागतो, त्या संबंधाने दिखाऊपणाकडे विशेष लक्ष असते, ठिकाऊपणाकडे करी आपत्ते, तेच ज उलट झाले द्याणे टिकाऊ कपडा घेण्याची इच्छा वाढली, दिलाऊ कापडा घेण्याची होत करी झाली, तर पैदा करी लाईन घडोती चांगली द्यैल. खरी मेण असी आहे की, पैदा दी आला, तो हातांत खुळखुळायला लागला, द्याणे दायको क्षणते नवे लुगऱ्यां आणा, मुळभी क्षणते बोडणी आणा, मुळगा झाणतो- मळा नवी पामोटी घ्या. अशा प्रसंगी वायकोची व मुलांची रमजून व्यालण्या सारखी असते त्यांना पाच सहा महिन्यांनी तुक्की मागतो त्या जिनमा आणीन आजव्यं जल्दी नाही, मुलीला ओढणी जल्द पाहिजे ती मात्र घेऊ येतो, असे द्याणां येईल, व खर्चाची चाव आज तरी करी करितां येईल. याप्रणां दर आठवडे बाजारास शेतकऱ्याने काय, मजूराने काय, १३१५. वांचवून, इतर प्रासंगिक बाजारास रुपया दोन रुपये वांचवून ती ती रकम पेढीत ठेव लगून टाकण्याचा क्रम सुरु केला तर किंती तरी रकम बमेल? दहा सभासदांनी सरसकट दर आठवड्यांस चार थाणे वाचिले, व ते पेढीत टाकले, तर दरमहा ठेवाचे रकम दहानी बाटेल, व वर्ष अखेर १२०।१३० रुपयांनी बाटेल. या ठेवाचे प्रत्येकास ठाळेले द्याणे समजा शेकड = प्रणां व्याज मिळे व जश्च घेडल, तेव्हा रकम ही काहितां येईल. अशा तर्फे पत पेढीचे खेळते भांडवळ चांगले वाटेल.

दुमरी गोष्ट:— ही रकम वरचेवा नात उसगी घोड्या मुदतीने सभासदांस दिली पाहिजे, द्याणे ती वरचे व्याज पेढीत जमा होऊन, त्यांतून ठेवाचे व्याज देता येईल. पैकी महिन्यात पकंदरदहा चौस व्यवहार शेवर रुपयाचे झाले, तंत्र व्यवहार व्याज पेढीला १ रुपया मिळेल, व ठेव ठेवण्या इसमांस लर्ज मिळून १= द्यावे लगतील द्याणे बचत फडी (रिहर्फंड) ॥= शिलक पडतील. या योगाने रिहर्फंड बाबून पेढीची ही पत वाटेल हल्ली. पकंदमच रकना देण्याची वाहिका अही ती मोडीची पाहिजे. सभासदास जमजशी जल्द परेल तसतीरी रकम देत जावी. इतरेच पद्धते की संवेद वर्षाला मुळ्य संभेद जी त्याची पत टरविली आहे, तिच्या बाहेर एकंदर रकम जाऊ देऊ नये. तात्पर्य रकम वरचेवर घावी, वरचेवर येईल तशी परन घ्याची द्याणे दर दिवसास न जावा नी

हल्ली मुकळ पेढीत माहिनेच्या माहिने की-दींची पाने कोरी राहतात, हा प्रकार जिवंतपणाचे लक्षण नवे. तिसरी गोष्ट रकमा कर्जांच घावयाच्या त्या लहान लहान असाव्या द्याणे पुष्कळ प्रभासदांच्या गरजा थोड्या फार पुरवितां येतील. एका पेढीत असे दिसून आले की नजदीके स्पष्टाची पकंदर ठेव नजदीके सभासदांस प्रत्येकी शंभर शंभर प्रमाणे कर्जांच दिली. यांत नजदीके स्पष्टाची सोय झाली. परंतु वासींच्या अर्थात त्यांहून गरीब पण जास्त गरजू सभासदांस कर्जांचे देण्यांत आले नाही. तेव्हा अशा ठिकाणी गरीब सभासदांच्या गरजांकडे आधी लक्ष पुरविले, व त्यांस लहान लहान १०१० रु० १०१० रु० २०२० अशा रकमा दिल्या तर त्यांना आपणास पेटी पासून कायदा होत अहे, हे प्रत्यक्ष अनुभवास येईल. व ते पेढीच्या कामांत जस्त लक्ष घलतील. पत्रोंवांपासून कायदा निश्चितो अशांची संख्या जितवी जास्त तिकांचित्या कामांत सभासदास पतपेढीत अधिक असे समजले जाईल.

चौथी गोष्ट: ऋणमुक्त होण्याची इच्छा प्रत्येक कर्जदार शेतकऱ्यास असते. पण सर्वसिच पकंदम ऋणमुक्त करण्या इतकी रकम पतपेढीला पकंदम कशी गिळणार? अवैन सदूल बांक तरी इतकी रकम प्रत्येक पतपेढीला कशी पुरविगार? तेव्हा धाराने घेतले पाहिजे. दरडीपी प्रत्येक पतपेढीले एका कर्जदार सभासदास ऋणमुक्त केले लाई बस आहे. इतक्या पुरातीव रकम अवैन सेदूल बांक कडून कर्जांची घ्याची, जास्त मागू नये. द्याणे कर्जांची केड वेळवर करितां येईल. हीच.

पांचवी गोष्ट.... प्रत्येकाने ज्या मुदतीने कर्ज घेतले असेल, त्या मुदतीच्या आंत घ्याजासकट तें कर्ज परत दिले पाहिजे. तेव्हा अर्थात अशा घेतानेच कर्ज घेतले पाहिजे. पैकी अगांशु बुडते असे आठ दहा वर्षीत एकदा इतर वर्षीत १= पासून ३००= पर्यंत व केव्हां केव्हां सोळा आणे, व सवा रुपया जसेही येते. तेव्हा सामान्य वर्षीत आपणाला विनतकार कर्ज केडीत पेढील, इतकेच मागावै व घ्यावै. एका सभासदांची योग्या, तेच पतपेढीची. पतपेढीची विशेष सोय ही असते की तिळा एकच सभासदाच्या भरंवशावर राहावे लागत नाही. पुष्कळांचा तिळा आश्रय असतो, तेव्हा तिळा आपले वचन राखण्याला एक एक सभासदाच्या जसे जड वाटेल, तर्से जड वाटणार नाही. प्रत्येक साली एका खेड्यांतील सान्प शेतकऱ्यांची शेते सारखी पिकल नाहीत. किंवा सारखीच बुडत नुहोत कोण ला पैकी अधिक येते, तर कोणाला कसी, बुडतो भ्रसा पडावा. तेव्हा असे शेतकारी ज्या पतपेढीत सारील झाले आहेत, तीत मावणीत: सालेसाल सोरे कर्ज वसूल झाले पाहिजे. एखाचेचे कर्ज पैकी अगदी बुडात्यामुळे वसूल झाले नाही, तर त्याला जे देव सभासद जमीन जसतात त्यांची शेते दीपिकली असली द्याणे तें सवाहद तिसेकर्जे अंगावर घेऊ केडील व त्याला एक-साल सवलत देऊ शकतील. द्याणे पुढाच्या साली खरी कर्जफेड, असे द्याणां पेढील. पडव्या साली त्यांचे शेते वांगडे पिकले व असाच पुष्कळांग अनुवंश अहे, द्याणे त्याला कर्ज फेडीत पेढील व त्याला दिली द्याणून जमीन राहणा वै व पेढीचे अभिवाहन जावील. यांने जावा रुद्धकारण.

आगिले असेल, तर तें वक्तव्यीर मुदतीत फेडिपणाला अशा रीतीने तिळा जड नागर नाही. जमीन राहिले असतील त्यांपासून कर्ज वसूल करून वांकिची केड केली, द्याणे पेढील ही करारीपणा कायदा राहील, व तिची पत वाढत.

सातवी गोष्ट: कायद्याने सभासदांस अमूक कामाकारितांच कर्ज घावे, असा निर्बंध घानला नाही. तगाई घशी जमीन सुवारण्या कारितांच दिली जाते, तसा निर्बंध पतपेढीत असावा असा पूर्वीं विचार होता. पण लागलावडीचा खर्च जावा अवश्य, तसाच लप्रकार्याचा अवश्य, तसाच मार्तिकाचा. तेव्हा पतपेढी शेतकऱ्यांच्या सेवी करितां जर स्थापन्यांत येत आहेत, तर सेवीत ओवडनिवड न करितां, सर्व सेवी करितां कर्ज देतां घावे, अशी सवलत घमेणे जल्लर असे दिसून आल्याश्च तसा निर्बंध कायद्याने गाळिला. व पतपेढीला पाहिजे त्या कामा करितां सभासदास कर्ज देतां येते. ती कर्ज देतांना पतपेढीच्या कार्यमंडळाने असे घारण ठेवावे की लागलगवडी करितां कर्ज आधी घावे; लग्न, मार्तिक, इत्यादि प्रसंगा करितां सभासद मागेल तितके कर्ज न देता, जितके गमदी अवश्य तितके घावे. योगाने कानील लर्वे करार्याची संवय ज्या कित्यकांस लागली असेल ती कमी होईल. हा कायदा लहान नाही. पण हा केव्हा होईल?

सातवी गोष्ट: गाळिला नी ही पतपेढीच्या सभासदांनी पेढीबांचून दुसऱ्या वोणाकडून कर्ज घेतां कामा नये. असा निर्बंध असावा. नवीन पेढीत हा घातला आहे. जुत्यांनी हाविंग समेत यसा ठारव करून घ्यावा. व तो पेट कायद्यांत सामील करण्या करितां जर्ज रेजिस्ट्राकडे करावा नाही तर पतपेढीने कर्ज दिले नाही व सभासदांने दुसरी कडून कर्ज घेतले तर मग काय झाले? असा निर्बंध असप्याची जल्ली दुसऱ्याही एका कारणा करितां अवश्य आहे ते हे. ज्या पतपेढी अमर्याद जबाबदारीच्या तत्त्वावर स्थापन झाल्या आहेत, त्यांना ती जबाबदारी सांभाळणे जर अवश्य तर हा निर्बंध असें अवश्य. कारण सभासदांनी दुसरी कडून कर्ज काढले, तर याची सांपांतिक लायकी कमी झाली व किंती कर्ज काढिले हे ठाऊक नसत्यामुळे ती किंती कमी झाली, हे सांगें कठीण. तेव्हा सभासदांना संशय उत्तम हातो व डंगांतील पतपेढीच्या सभासदाचि सर्व व्यवहार एकमेकोस माहित असेल एकमेकांबिल संशय नसला तरच ते अमर्याद जबाबदारी पतपेढी तंत्रावर सांघर्ष आहेत. पतपेढीचा चांगल्या चालत नाहीत यांत हात गेम असाशी. तेव्हा इकडे विशेष लक्ष घावून. या ज्या सात गोटी सांगितल्या त्या किल्ला उच्चावल हा लेख मंवितो.

१ खर्चात काटकसरे करून चव टाकाची, ही धडा प्रत्येक सभासदांने चांगला गिरवावा. व ही आठवड्याची, महिन्याची वरे व बचत पेढीत ठेव लगून त्या या सभासदांने जमा करावाची हीवर हलके घ्यावे मिळेल, व रकम प्रसंगास बांडता येईल.

२ ठेवाची रकम हातउपती घोड्या मुदतीच्या करारावर वरचेवर गरजू सभासदांने देत जावी.

३ कर्जांक रकमा लदान असून पुष्कळांस देण्यांत घ्यावा.

४ कर्जांक शात्तुरी सभासदांस रुद्धकरूपे लेले.

ही नाही. व अर्जन सेदूल बांक, अकोला, इजमध्येहा नाही. पण प्रत्येक पेढीत दरवर्षास एकएकाम कर्ज देऊन ऋणमुक्त करितां आले तरा बस भांडवल जसजसे बांडेल, तस्तस कर्जदार हळू हळूसोयासोयीने ऋणमुक्त होतील.

५ कर्जांची रकम व्याजासह दरवर्षास सभासदांने व पतपेढीने फेडिली पाहिजे, द्याणे मुदतीत कर्जे केडतां येईल, इतकेच कर्ज सभासदांने किंवा पेढीने काढवै.

६ कायद्याने कर्ज पाहिजे त्या कामाकारिता घेतां व देतां येते, तरी होतां होईल तो

लेख ही आज हाता ते नियम पाहके छणजे मि० चिरोल यांची मते सरकारी वाचादारांना कशी लेल पर्यंत संचार करून आहेत ते दिसून येते. दिनचार महिसे डिस्ट्रिक्ट राहिल्या या कलम बहादराच्या वा मतांडुल हिंदुस्थानांत प्रत्यक्ष शिक्षण देण्याचे काम दोन तांन तपे केलेल्या डॉ० मिलर आंचा काय अभिनव आहे पण, डॉ० मिलर हाणतात की मि० विरोड यांने निदान चुकले आहे यांत आश्रय नाही शिक्षणविषयावर डिहिणन्या या लेखाकाने एज्युकेशन कमिशनने किंवद्या शिफारशी पाहिल्यासुद्धा माहीत. मि० चिरोल हाणतात की खागी संस्था बंद कराव्या अगर निवान त्याचावर कडक नजर उंधारी. सराविष्यग हंटर, बस्टिस तेलेस, डॉ० वर्डस्वर्थ प्रभृति विद्वान आणि अनुभवी गृहस्थ ज्याकमिशनमध्ये होते त्यांनी अशी शिफारश केली आहे की शिक्षण देण्याचे काम खाजगी संस्थांच्या चालकांच्या हातून समाधानकारक होत आले आहे; सचिव सरकाराने त्याना अधिकारींचे उत्तेजन द्यावे. सरकारी मदत घेणाऱ्या शाळांवर सरकारी अधिकार्यांचा देखरेख व ताबा येण्या मर्यादेत असावा या विनांक कोणी काही हाणणार नाही. पण तो फार्मील कडक करण्याकडे सध्या अधिकार्यांची जी प्रवृत्ति आहे ती डॉ० मिलर सारख्यांना अगदी पसंत नाही. मि० चिरोल यांची मते सरकारी अधिकार्यांनी दिलेल्या माहिती वरून चैती, व सरकारी माहिती हाणजे पोलीसचे लिपाई व हलक्या दर्जांचे कारकून वैरो पासून मिळालेली. अर्थात अशा कवच्या पायावर उभारलेली इमारत मक्कम कशी होणार? डॉ० मिलर, डॉ० म्याकिकन, ना० गोखले, प्रभृति देशी व इंग्रज अनुभवी अध्यापक आपल्या अनुभवाचा आणि ज्ञानाचा फायदा सरकारास देण्यास तयार असतां पौलिस शिपायांच्या रिपोर्ट वरून किंवा तस्त्याचे प्रकारन्या अविष्य सनीय माहितीवरून खाजगी संस्थाविषयी आपली पांच बतविण्याची बुद्धि अधिकार्यांना तरी कां व्हावी तें कळत नाही. खाजगी शिक्षण संस्थाना उत्तेजन देण्या संबंधाने डॉ० मिलर याची ही सूचना अमलांत आणण्याचे ऐवजी मदास सरकार उलट खाजगी संस्थाना मांगे टाकून प्रयेक जिल्हांत एकका नमुनेशर हायस्कूल काढप्याठी पाण्या सारखा पैसा ओतण्यास तयार होत आहे! मुंबई इलास्थांत ही हीच स्थिति अहे! मुंबई, पुणे, अमदाबाद, बेळगांव वैरो ठिकाणी इतके दिवस देशी हेड प्रास्तर होत व त्याच्या ठानुन सदर हायस्कूल उत्तम रीतीने चालली होती. पण अलीकडे या हायस्कूलांवर दुप्पट पगाचे तरणेंगांड अनुभवी युरोपियन हेड मास्टर नेमूळ लागले आहेत. या शिवाय अन्य तन्हेन ही या सरकारी शाळावर अतानात खर्च होऊ लागला आहे. पुण्याच्या हायस्कूलला खेलण्याचे नेवाने गाहिने द्याणून विश्राम द्यायेचा भोवतालचे वित्येका वृद्धे पादून मैशन करण्याविषयीचा विचार चालला आहे अशी चातमी आहे. आणि इनका खर्च तीन चारांचे मुलांसाठी! पुण्यांतल्या एकका खाजगी शाळातून याच्या पांचपट पुलांची संख्या असता त्या शाळांना अशा नकार

हाण व रप्ता, नारांद आहेत व सनापाशातून मुक्त आहेत. पण कौंसिलांतल्या संगव्याच देशी मेवरांनी अशी संन्यस्तवृत्ती ठेवावी अशी त्यांची अपेक्षा आहे की काय तें कळत नाही. नामदारीचे एकच काम देशी गृहस्थाने केले असतां कमी पगार व युरोपियनाने किंवा लाणजे ज्यास्त पगार असा फरक नामदारांनी कां कवूल करावा? युरोपियन प्रमाणे देवआमाराने व मुखाने न्याहण्याची, यांकेत पैसे ठेवून वृद्धापकाळीची व. मुलांचांची तरतुद लावून ठेवण्याची आपली इच्छा नाही असे देशी मेवरांनी त्यांना कधी काळीवर्ले होत? विलायतेत शिक्षणासाठी मुलांना पाठविण्याचे देशी गृहस्थांना अगत्य उरले नाही अशी कां नामदार साहेबांची समजूत आहे? दुसऱ्या प्रकाशाने वरच्या सारखे भाषण केले असते लाणजे नामदारांच्या काटकपरीच्या विष्यवर्गी पत्र कांगांनी त्याला आचरण झाटले असते. नामदारांच्या संवधाने आमच्या मनांत एरु आदरभाव अलव्यामुळे त्याला मानसिक भादार्यांचा आतिरेक हे नांव देतो. वाची परिणाम दाधार्यांचा सारखाच!

मुलांची संरक्षण.

अल्पवर्षी मुलांना कैदखान्यांत ज्या रोटींने इकोड बागाविण्यांत येते तीत पुकळ नुस्खाराणा पाहिजे आहे या विषयी आदी मांगे एकदोन लेख लिहिले आहेत हा गोष्ट वाचकाचे व्यातात असेलच मुलांची संरक्षणाचे अन्य शोकडो मार्ग आहेत पण या विषयाकडे अद्याप कोणाचे लक्ष गेले नाही. यांचेवात आदेशी यांत परवा एक नुकीतीच माठी चळवळ उडाली तिचा येणे उठलुक करणे अवैध आहे. मुलांना कोणत्याही उपायाने नीतीच्यट करणारा मनुष्यत्या मुलांचा सान्या जन्मावे मानें करतो, इतकेव नाही तर तो देशाचाही मोठी हानी करीत अन्तो. सचिव अशा अमरावाला सर्वीत कडक शासन पाहिजे. असे कडक शासन आस्ट्रेलियाच्या कावद्याने ठेविले ही आहे. मुलांचा नीतीच्यट करणाराला तेथे फाशीची शिक्षा ठाविली आहे. तथापि हा कायदा अक्षरशः क्वचित्प्रति पालण्यांत येतो. थोडा दिवसांपूर्वी शाळेत जाणाऱ्या एका मुलांची अंगावर एका माणसाने हात टाकला. त्यावडल कोर्टांनी त्याला फाशीची 'शिक्षा ठेठावली' पण मागाहून ती बदलून सौम्य शिक्षा मांगितली यावरून तिकडील लेणांची मने खवळून त्यांनी चळवळ उढून दिशी. मुख्यांलेल्या देशांतून फटक्यांची शिक्षा सर्वीत कृपणाची समजप्पांत येते ती व अपराधाला द्यावी अशी किंविकांनी मुचना केली आहे; अभियंकिविकांनी तर अशा अपराधाचे हातपाय तोडावे असेही खूद पालेंटांत मुचविले आमच्या मनुस्मृतीन अशा हातपाय तोडायाच्या शिक्षा मांगितलेल्या वाचून त्या विचाऱ्या सूतिकांशाला रानटी 'ब्रूट' हाणणारे आतां या आस्ट्रेलियन मेवराला काय विशेषण देताने पाहणे आहे खाली नांवावर आणि विशेषणातिकावर हात टाकणे हा गुन्ह ज्याप्रमाणे सदर आस्ट्रेलियन गृहस्थाला घार आणि भयंकर वाटला, त्याचप्रमाणे आमच्या मनुस्मृतीन दिव्यांवृत्त वाडिवरून युनिव्हर्सिटी या गोविंद रुद्रांगने तेथे वर्षांपूर्वी विशेषणात असल्यावें कळून.

तरपा, ज्यामानान अभरावाचा घरपणा भतवर विवेल त्यामानेने दंडनीतिकार विक्षेपे प्रमाण ठरवीत अमतात. या दृष्टीने पाहिले लागजे युरोपियनप्रेक्षा मरूवै मन ज्यास्त सुंस्कृत होते असेच प्रमुमान निघेत.

अल्याचारांचे वेड.

काही थोड्याशा मार्थफिलू लोकांच्या अत्यंत धाडशी आणि अधिचाराच्या कृत्यांमुळे या देशावर गेल्या दौनांतीन धर्मात अरिष्टप्रसंग येऊन एक शेतकापर्यंत भरून न येणारी येवढी हानी झाली असताही अजून बंगलाच्या लोकांचे डोळे उघडत नाहीत यांचे आजांस अर्थंत आश्रय वाटते. ता० २२ या कलकत्याच्या तरिवरून कळते की तेच अजून अत्याचार चालू आहे. राजकीय गुंहे शोधून काढण्याच्या कामावर अलेल्या एका हेड कान्टेब्रलच्या खून ता० २१ रोजी रात्री कोणा मोरक्याने केला हे वर्तमान एकून हिंदूस्थानांत लेव्हेक शांतताप्रिय माणसाच्या झाल्या प्रकाशविल अर्थंत दुःख आणि खून करणाऱ्यांची पराकांडुचा लेव्ह वातल्यावांखून राहणार नाही अशी झासी झासी झाली आहे. खून करणारा इसम संपदला नाही तोपर्यंत सदर खून करण्यांत त्याचा उद्देश तरी काय होता, व हा खून राजकीय स्वास्थ्यपाचा होता की खाजगी द्वेषमूलक होता वैरो प्रश्नांचा उलगडा होणे शक्य नाही, तथापि कोंत्याही उद्देशाने तो केलेला अवला तरी न्यायाला लायहून देंडेली कणारा आणि मानवी आविताची अशाश्वत मूर्तिपत मासविणारा इसम समाजाचा शब्द आणि सत्काराचा गुंहेगार अहे याविषयी कोणाचाही मनमेद अतणार नाही. असेले समाजकंटक जेथे दडून बसले असतील तेथून ते हुडून काढ्यात पौरिसाना शक्य तेवढी मदत करणे हेच प्रत्येक नागरिकांचे कर्तव्य अहे आणि वेगालचे लेक हे कर्तव्य तसरेने करतील अशी आजास उमेद आहे.

बद्दांडुटचे

हवामान— अर्दे मध्यांदू पेतात तापादि वसंत त्रितीया प्रारंभी उण हवा व त्या चंपेवर होगारी अरोग्य ची वाढ यांती प्रगावे मा। हठूळूळूं संशवा चालते आहे. आकोल्यास झोगाच तृप्तु ९ पासून १ पर्यंत दरमेन उतरत आहेत.

रा. रा. रावजी गोविंद दामोळ झार्क ऑफ कोर्ट निवा. कमिशनां यांने वन्हाडा करितांसेवम असि. स्पर्निटंडेंट नमण्यात आले. रा. रा. विनायक कृष्ण सहस्रुदेश झार्क ऑफ कोर्ट आकोला यांने दुसऱ्याच्या चुकांचा घड्हा मिळा. उमरावरून दिव्यांवृत्ती कॉर्ट कोर्ट विशेषणात अलें विशेषणात असल्यावें कळून.

रा. रा. नीलकंठ गोवेंग मुमेशार मव जउवी यांची रजा लेपल्या मुळे त्यांचा नेमगूरु येणी कांदीवर काणपांत आली.

रा. रा. नीलकंठ गोवेंग मुमेशार मव जउवी यांची रजा लेपल्या मुळे त्यांचा नेमगूरु येणी कांदीवर काणपांत आली. योग्य विशेषणात असल्यावें कळून.

सुद्धा— मामूल वाहिनीप्रमाणे हुतां शर्नीच्या महोत्सवा निमित्त येत्या २० मार्च १९११ इसवीना 'वन्हाडा' नामाचा वाहिनी आंक विशेषणात आही.

गुण नांगरी द्वारा लिखित

जेव्हां डाक्टर वैद्य यांची

हीनिराशाहोत, तेव्हां मुद्दा

मुख संचारक कंपनी मधुरा यांच्या

नुधासिथु

पादून गुण येण्याची आशा राहतेच. कारण २० वर्षी पादून, लाखी, नुधा कडून याची परिशा झाली आहे. बन्याच वर्तमान पत्राच्या संपादकांनी व डाक्टरांनी, या बदल सार्वीकिकिंदृ दिली आहेत. सरकारांनुन ही या ओपथाची रजिस्टरी झाली आहे. या ओपथाने कफ, लोकला, दम, हीवताप, पटकी (काळा) शूल, संग्रहणी, अंब, अतीसार, पोट दुखी, वात्या, भल्मल, हात पाय व कंधार दुखगे, संधिवात लहान मुलांचे हिरवे पिवळे जुळाय, अणि ऊकळा सर्वील गुण येणी किंवा प्रथेन वाढवाये आणे. सर्व अवधे विकायां जवळ भिजेते. बहुत पाहल प्रत्येक शहरात आमचे पजंट आहेत च; प्रथम तेयेच शेवट कठावे जान भिजेल तर आमचे कढून मारावावे. चालू कर्तवं एवंग सर्वील दुर्कड निघेल लहान गावात ही एवं घासिंदा नियम बाबून पद्धाये.

मांगविषयाचा रक्ता—

क्षेत्रगाल शर्ना माळक
मुख संचारक कंपनी मधुरा

जाहिरात

ओईल एंजीन. पंप, दल्पांची यंत्रे, लेलाचे घाणे, कापूस वटवण्याचे रेचे हाणजे जिन, इत्यादि संबंधी कोणताही मार्हाती पाहिजे असल्यास खालीले पत्त्यावर पत्रव्यवहार करावा.

दिवाकर यशवंत काटक

प्रैसर्स डंकन स्टेन कंपनीतील ऑईल एंजीन एक्स्प्रेस (फील्डीग), नो. नं. ड००

लमरावती.

गुण न आल्यास पैसे परत !

ठिकिठिकाणी एंटंट पाहिजेत ! !

इच्छितांनी पत्रव्यवहार करावा.

॥ अँगमो श्रीवीतरागाय ॥

स्वेदशी असृताचा नवीन शोध.

जायफळार्कमधु.

प्राचीनकाळच्या एका जुन्या लेखावरून बरील औषधाच शोध अत्यंत काटूने लागला आहे. कर्तीटक प्रांतातील कप्तनगुड नांवाच्या बनस्पतीप्रदिन पर्वते कांहीं वैद्यमंडळाच्या शोधाने ही बनस्पती द्याणने झाडपाल कचित काचित मिळाले आहे या बनस्पतीच्या रसात जायफळाचा रसार्क मिथ्र काढून हा “जायफळार्कमधु” पंत साद्यांने तयार केला आहे. हा मधु किंवित पातळ अदून खाण्यास अवृत्तप्रमाणे डॉ दुर्घासिक आहे हा मधु खात त्या प्राची लोणारे या भद्राहु जुन्या प्रति लिहिले आहेत ने फार वड ठिकगारी काम स्थिती अनुभवास येते. हा मधु वैद्यन तर एक दोन शिवसातच मुणारा समजू लागतो.

जनवंद्रियांतील गेलेली शक्ती पहिल्यापेक्षा अंगमानांने अधिक वाढते. शातागंड मजबूत आणि कांतीयुक्त होतो रु, गाल व शरीरवयव मांसल होतात. क्षणांने अगर कोणत्याही रोगाने मनुष्यास अलेली प्रेतवृक्ष तीस दिवसांत जाऊन अंगवरील सर्व शिरा भरतात व मनुष्य रक्तमांसाने भर शैचास साफ होऊन भूक चांगली कडकडून लागते हा दाखला पहिले दिवशीच पडतो. एका मध्यकांतच शरिराचे वजन वाढू लागते. पर्यंत व गर्वी यांनी दृष्टित झालेले शरीर निर्दोष होतें. मदोनपत्ता येते या ओपथास पथ्य नाहीं कामविकार द्युगुणित होतो. नवा रोग उसव्यास १० दिवस पुरण्यांचा एका वटांने गुण येतो.

मुना रोग असून उस ३ वाटल्यांनी गुण येतो १ वाटलीची किंत १ रुप्या. दोन वाटल्यास १६४, तीन वाटल्यांस २६१. दोन अगर तीन वाटल्या एकाच पासैलांत भरून पाठवू; द्याणजे टपाल खर्च वेगळा पडेल काढ पाठवून आर्डर दिल्यास व्ह०० प००० पाठवू.

पक्ता—सेक्रेटरी मेरसर

एम. डी. आर.
नो. नं. ड०३ श्रीजिनेद्रप्रासादिक कंपनी
हेड ऑफिस पोष्ट नियांगा. जे. बेळगांव

सूचना — कोणताही माल गुणकारी ठरला द्याणजे निकडे तिकडे त्याचा कल मुळ होते. परंतु नांवांमाणे गुणास पात्र होत नाही. वेमचे येते नकाली औषधाचे कारखानेदर नुकतेच ढाके वर कलं लगले आहेत तरी आमच्या ग्राहकांनी आमचा दृढमार्क व सालंद्रंद तपासून घेणे.

अशी तेवी मुळां येणार नाही.

घणाराम
घड्हा
घड्हा
मास

पोष्टवर्च
मास

दर एकाची
किंमत ३.

जटलमन् इमेडेशन रास्कोप सिस्टिम.

नांवचे खिशांत टेव्ह्याचे घड्हाल दिसण्याने कार मुरेख आहे. सर्व लोकांस द्या घड्हालाचा लाभ मिळावा झाणून मुशाम किंमत रुपये ३। ठेविली आहे; पोस्टेज खर्च मास. घड्हाला सोबत कांच, कमान, पेटी, गोफ, इतके सामान फुकट मिळेल. अशी अमुस्य संधी पुळां पेणार नाही. न्ही. पी. ने मागवा.

मिळण्याचा पत्ता — खोजा वल्लभाई इस्माल मुक्कम वर्धा. [मध्यप्रांत] WARDHA. नो. नं. ४

चिरकालचा खरा लाभ कोणता ?

पैसा व ज्ञान या योगाने मिळेल तो !

महाराम ! शा दोन्ही गोष्टी

वापिक
वर्धानी
द. ज. स.
हृ १।

कलाशिक्षण (गुण
भेदास
देश
हृ १।)

लांवाया विविध हुलर, शाढीयहान, घ्यावार, शेतकी, व इतर शेकडे विषयांची माहिती शिकविणाऱ्यास वर्गणीद्वारा न्हा. मराठी गार्डेत हे असे एकच पुस्तक आहे. वर्गणी रु. १। खरी पण चालू मार्च अखेर आश्रय देगारास रु. १। पडेल कारंगिरांम, विद्यार्थ्यांस तर हे पुस्तक अवश्य हवें शिवाय प्राहकांस हिन्नैटिज्म [Hypnotism] ऊर्फ अमेरिकिन वशीकरणविद्या—जिने दुसऱ्यास निद्रामेहेत, रोगदरण व धनप्राप्ति करतां येते; ती रु २९ फाची तृती रु ११ न शिकवू. पैकी १ रु. प्रथम सही बरेचर पाठवावा. बाकीची रु १. पी. येईल.

शा शिवाय नानाप्रकारच्या पोट भरण्याच्या युक्त्या, औषधी, मंत्रतंत्रक्रिया, जडी-बुटी, गृत प्रये गाचे माहिती वाजवी पी घेऊन शिकवू. सर्व पत्रव्यवहार गुस राखला जाता. अवस्थापक— का शिक्षण, कार्यालय, नो. नं. ९ वडोदे.

फिरेल फाळ तर

जाईल काळ.

हाडी आपले शेत चांगले पिकत नाही” द्याणू जा आपली कुरकुर आहे ती शिरोमाणी दिलेला द्याणी प्रमाणे केल्यास द्याणजे वेळच्या वेळी तुळी अपेक्षा शेतात नांगर चालविल्यास तुमच्या शेतात उत्तम प्रकारचे पीक येईल व त्यामुळे तुमच्या कुरकुरीस जागा राहणार नाही. जीवी नांगराव्याची ती आमच्या लोखंडी नांगरानेच नांगरा; कारण लोखंडी नांगरा पेक्षा त्यास वैल कमी लागून थोड्या वेळात नास्त काम द्योतें, तासे रुदं व खोल पडतात. हरकी, कुंदा अगदी साफ निघून, जातो, वैगे वेच फायदे आहेत व ते वेळेवेळी आझी तुमच्या निर्दर्शनास अणले आहेतच.

सप्ता नांगरीचा दंगाम बोद्दोकडे जारीवे मुळ असल्या युळे आमचे लोखंडी नांगर मागविण्यास विळंब लावू नका. नांगर मिळण्याचा पत्ता.

किलोस्कर वंधु, किलोस्करवारी. पोष्ट लुंडल (जिल्हा सातारा) बगर आमचे कूल आढते. रा० लक्षण विनायक टिक्काकर सोलापूर. नो. नं. ८७

विलक्षण नयन रुक्कुठार.

विलक्षण नयन रुक्कुठार — शा जप्रतीम औषधापून दोव्याचे सावारण विकार— खुपन्या, लाली, ठणका, पाणी गळणे, कंदू, भूर, फुल ३० जोंदार व जुनाड रोग व्यारित चर दोतात. दृष्टी तीव्र होजन शांत रहात; शिवाय जापणाऱ्ये, उन्हांत फिरण्याऱ्ये अग्नितापाने, उपदेशाविकाराऱ्ये, अतिवाचनाऱ्ये, कडकीने इ. अनेक कारणांनी होल निघडातात द्यावरही हे अव्रतिम गुणकारी अपून लहान मुलांसही हे अव्यंत उपयोगी आहे. हे डोव्यांत शातव्याऱ्ये ठण्डा वैरे न लागतां डोव्यांस येहावा येऊन मत्तकासही शांतता येते. सदर औषधाचे मकाळीं पाच व सावंकाळी पांच प्रमाणे येते घालणे. सावारण विकारास एक कूपी पुले. बरेच दिवाचा विकार असल्यास तीन कुप्या लेगतील; सोबत औषध घालणे करितां कांचीची नळी फुकट मिळेल, एक कूपीची किं. १ पक रुपया. तीन कुप्या एकदम घेणारास टपाल व रु १. पी. लर्व मास. एकदम १२ कुप्या घेणारास टपाल खर्च न पडतां ददा रुपयांत मिळतील.

नी. पी. कंगनीची उत्तम निलिकाळा शाई १६ आप्याचा घेणा तस पूढील सालची डापरी बद्दीस निळेल. आमचेकडे शालेपयेमी मराठी व इंग्रजी पुस्तके व हरएक प्रकारचा स्टेशनरी माल फारच माफक दराते मिळेल. विशेष माहिती खालील पस्यावा.

नी. पी. घारपुरे. पोष्ट- आहिकाग. मुंबई.

नोटीस

विद्यार आनन्दका सागर रंगीन तसेचीरो सहित चारा भाग तथा पांचो अंग सचिव कोरख शास्त्र.

बगली हस्से मगावो धाकेसे बचेसे स्त्री पुहशोके नात, भेद, लक्षण अनेक देशस्य ब्रानायका, कुमारी प्रकृती, सत दुती, कुलटा, पात्रिता, व्यभिचारणी आदिकी प्रेहचन, रजोधर्म लक्षण, प्रहतुविहार समय सहवास स्थान क्रय, शैव्यातिथ, कामस्थान, सोलासिगार, वतीसोमुश्यण, वत्रत आदिवसान पुत्रशीकर्म, नर्मसकविद्या,

आर्यवनौषधालय मुंडी.

ब्रह्मसरथ व हिंदुत्पानवें गर्भनर जनरल याकोडी आनंदी असिस्टेंट सर्जन मार्गी ज. स. हॉ. दिश्मान रामचंद्र घोडे यांची आमना औपचंद्र चारिन हळी कर्तव्यनपत्रातून यशा काहे नव्या नुस्खा जाहिरती मसिद्ध होत अहेत त्याहून आमची औपचंद्र त्या त्या रोगावर त्यात गुणकारी असव्याचे सर्टिफिकेट आज्ञास दिले आहे. हे अवश्य लक्षात ठेवें.

आमच्या अत्यंत ख्रीच्या बोवाचा गुण शंभांतून एक दोन रेष्याम पाण्याम ज्याची तो त्वंत्र अहे आज्ञास आहकास मुश्विंही हव की ज्यांचा कडाचित आला नही तर पैने परत देऊनी त्याचे आरेय्यार्थ आणखी एखादे काळाचा आज सतत १९१२० वर्षे अव्याहत सुरु अमूल यांच्या बोपदास औपचंद्र शांत रुग्यास तें कुकटही दें एंतु, त्यात पूर्णें बध करू शाळे डावटांनी सर्टिफिकेट दिले, उच्च्या जापर्वते काळवधी प्राहक रोग मुक्त झाले व नित्य होत आहा त्यांची बोपदी नेही उपयोगात आणें अत्यंत हितकारक अहे. यापुढे नी हजारी जाहिरती प्रसिद्ध झाल्या तरी अमची जाहिरत न बदलाव कोणाचीही निरा न करत आज्ञास रीतीने कायम राहून हा सर्वजनाक व कल्याण वरित घसले. अयव्याध नवीन उपयुक्त सुवारणा करून डर्नितावस्थेस आणण्याची खटाय करू आज पर्यंत आमचे खटायीने यशाहि वरेच आहे, करिता सकू आयवघूस व आहकास इतकीच जारीना अहे की, रोगपुरुष आमची औपचंद्र अत्यंत गुणकारक अहेत. तीव सर्वांनी वापरवी, एकाच अनुपत्तेन खत्री हील इतर जाहिरतीची आमचा चिलकूर संवेद नाही, हे वकांन ठड्यां औपचंद्र मागें ती खालील पत्यावर चिन्हक मागवाची हाणजे खरी गुणकारक औपचंद्र पिलून हटकून व त्वरित आरेय्य घेईल-

नाहिरात सुशासन काळ जो तो पुढे येऊ पाहात आहे.

आपला समाज निरुद्योगी आलशी बनव्याप्रुद्दें एकदा जो धरा मुंड कला त्वांचेच अनुग्रहण हुजेहुव नकल करून वाढेल त्याने करावी आमचे जाहिरतीचे कोकण, बन्हाड, गुजरात, महाराष्ट्र इ. प्रतिंत जत आला अमूल अमच्या अंजिंडे वैरे गावांतून तो पुर्णवेष्यत येऊ आणलीही नवीन जाहिरती सुरु होत आहेत. यशा जाहिरती किंवा ते लोक याची आहास निरा किंवा स्तुती मुक्तीच करणे नाही. इंग्रजी राज्यात आपली योरवी असून असंवेदक, अत्यंत कामेसेनक, व पौष्टीक, वर्यस्तंवक, एकशोधक; असे साहक कांती व बुद्धीवर्धक सुवर्ण माक्षीक मौक्तिक कसुरी व अनेक वनस्पती मिश्र

अद्युत गुटिका.

शिरींतील मुख्य राजा नी घानु ती शुद्ध असेल तरच शरीर निरोगी राहून सर्व सौख्य प्राप्त होते ती दोषी असेल तर शरीरात नानप्रकाराते रागाची झावू उपत्त व्याजन शारीरिक सौख्याचा खरा लाम मुक्तीच पिल्हार नाही. करितां घानु शुद्ध व पृष्ठ होण्यास या गुटिका प्रवेक वर्षी पाहिजे या दिवसांत एकदा ती अवश्य सेवन केल्याते जरी रेगिहत होउन सौरु. प्राप्त होते. हे अवश्य लक्षात ठेवावै याच्या सेवनाने नपुंपकाव, स्वन्पन्न इतर घानुप्राप्त उहाळे इंद्रियशिथिलता, कडकी. गर्भींवर्धी मुरुलेले विकोप मुक्तसंकोच, घातुचा पातळाणा, खिलाची खुणी, छातीचे रोग, सठ पाय न्नांग. व नेत्र यांचा दाह, क्षय, पंडुरोग मूलाची खर, नर्णिंजवा, अग्रिमांद्य मरतकूल, मुक्तव्याधी, घातोग, निद्रानाश पित्तावर, चाळंतरोग, मधुमेह जूनाट परमा, मुष्टमेयूते आलेली कृत्यात इत्यादि अनेक विकार खात्रीने व्योहार जाहिर निरोगी मजबूत व सतेन बनते. पचनशक्ती व स्माणशक्ती व्यापूर शाढूत घत, रक्त याची शुद्ध वृद्धी, वर्यस्तंव व मापूर काभोद्रिपक होते व गनास उभाद देतात दुव व जडाऱ्या पवं लगते त्यात उपचुक अनशीलीचे पिशण गुणकारक याहेत करिता गुणाच्छूल असूख्य सर्टिफिकेट मिळावे अहेत आणि चिलानां, पद्य सेव ची मुक्तीच गंगनमूल ख्रिय, पुण्य, व मुरुं यस पाहिजे त्या दिवसांत वेष्यास अत्यंत उपयोगी अहेत गुटिका रुग्याचे आंत मिळणार नाहीत एकदम ४ रुग्यांच्यावर किंतीही वेणारास टपालखर्च माफ आहे ४ रुग्यांचे आंत वेगळा टाळखर्च ९ अणे पदेल अनुपानखडे मोक्त तिंवा व्योहा. पी. ने खालील पत्यावर मिळतोल.

दर:-एकदम ३९ गो० १ रु०, ७९ गो० २ रु० ११९ गो० ३ रु० १२९ गो० ४ रु० २७९ गो० ६ रु० ९९० गो० ९ रु०

२ अपूर्व नेत्रांजन:-यांने वृस. साहा, फुल, लुक्या, विडु, कांच इत्यादि त्रावे सर्व विकार त्वरित वरे होउन दृष्टी तीव्र व थंडगार राहेते. या गोंगास अंजन खरे रामदाण आहे. १॥ तोकयाच्या डबीस १ रु०

३ परम्यानर अपूर्व विशेषण:-कोणताही नवा जुना परमा व अनुपम दहा तिडीक मुत्राची छाली, संकोच पुस्ताव, रक्तवाव, इत्यादि किंवा पृथ्य नमास सात दिवसांत जातात तिडीक एका घटेत जते असे रामदाण औपचंद्र कोंड दिसत नाही. बा० किं० १६१ मार बाटीस रु० २

४ दंतवल्वर्धक पूडी:-देत संवर्धी सर्व विकार उत्तम वरे होतात.

५ विचूर्चे विषः-औपचंद्र लावतांच उत्तरेते मुख्या ३ तो० ८ अणे

६ गजर्हणी:-खरूज, नाये वैरे सर्व विकार इ दिवसांत जातात ड. ६ अणे

७ सी हिप वर:-गौपचंद्र वेतांच वशाहि प्रकारचे जवर असले तरी ते औपचंद्र वेतांच जजन जुन: उछट नहीत. १० पुल्या १ रु०

८ लेणावर रामदाण औपचंद्र:-आजपर्यंत आमचे औपचंद्रान हजारे लेण व झाडे अहेत करितां लेण मुरुं होतांच सर्वांनी मंग्रही तापवर गेळणा, गाठोप मलम, चात चहू नये लाणून शातवार मत्रा ठेवून याचा एकवार अनुपम पहावा गुगावदूल खाची पटेलच, परोक्तार्थ माफक किं० २ अणे ख० शि०

९ सामानाचा मोठा दाटावर यागवा तो कुकट पाठवू औपचंद्र अगवारक पदार्थ अगदीं नमून पूर्ण खाचीचे असेल असूख्य सर्टिफिकेट आहेत याशिवाया मेठोद्या रोगावा अनेक औपचंद्र ग्रंथोक्त रसायने, भस्म खाक, गुडिका, शेवे, तेवे, मुगंधी असें माकक दरांने मिळतात. अनुपान खडी सोवत टाळ खचे वेगळा पदेल. रोगींने किंवा व्योहा. पी. ने पाठवू नो. नं. २९ प्रकृतीचे मान कल्याण्याम रोगाचो नियन चिकीत्सा कळवू.

अत्यंत आगत्याची सुवर्णा.

इदी र्हमान पत्रांतून औपचंद्राचा अनेक जाहिरती मुंड अमूल प्रत्येक

ORIENTAL GOVERNMENT LIFE ASSURANCE COMPANY

LIMITED

ESTABLISHED IN 1874.

HEAD OFFICE—BOMBAY

CHIEF AGENT FOR C. P., BERAR & KHANDESH

Head—Quarters—Nagpur C. P.

FUNDS EXCEED THREE CRORES

AND

FOURTY SEVEN LAKHS

CLAIMS PAID FOR OVER TWO CRORES

IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is, when claims arise, that the amount due under the policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the 'Oriental' keep well before them and act up treating their clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested if in miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the 'Oriental' are invested in Government Securities and lodged with the Government Official Trustee of Bombay and terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising, through decease of assured lives, and endowment policies matured.

Government Officers, professional men, Tradesmen and others employing portion of their annual income or profits in effecting life policies create fund equivalent to the savings of many years.

No man can be sure how long he will live, and although he may have money yet if he dies early, before he had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance is a means by which this danger is not over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the 'Oriental' where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

Influential and energetic Agents wanted. For terms please apply to the undersigned.

Prospectuses, forms, and any further information can be obtained on application—

M. DESOUZA.

CHIEF AGENT.

Nagpur

Hence पत्र आकोल येथे कैलासवार्सी खेडेरा बाळाजी फडके यांच्या वन्हाडसमाचार अपलब्धात नारयण खेडेरा फडके यांनी स्फदाशिवाश्रमात द्यापून प्रसिद्ध केले

बार्थिक रिपोर्ट.

जगतील सुश्रावेश्या सर्वे गांधीजून प्रसरलेल्या या समाजाचा बार्थिक अहवाल नुकातच प्रसिद्ध झाला आहे. त्यावरुन या समाजाचे कापे सर्व बाजूंनी किती नेणाऱ्ये व उत्साहाने चालले आहे हे दिसून येईल.

समाजाचा विस्तार.

या ब्रॅडम लेन्हाडस्की य कळ ऑक्टोट या दोन विभूतीनी सन १८७९ साली स्थापना केली. या समाजाच्या शास्त्रा निरनिराक्ष्या १८ देशांतून प्रसरलेल्या आहेत सध्या एकंदर शाखांनी सखा ७३८ अनुन समाजांदी संझा २०,३९६ अहे. पैकी ३८४७ समाप्त गेश्या साली समाजात आले हिंदुस्थानात ३०९ शाखा अनुन समाप्त १९१२ अहेत. मतसाली २ पैकी २० शास्त्रा तीन निशुन ७८८ नवीन सभासद समाजात आले. या लहानसाठे शाखातून प्रशंसनप्रद अनुन त्या आमविद्येचे अध्ययन व्यवस्थित व नियमित पणाने चालते. कांही घोड्या शाखांती धर्मार्थ दशाखाने व मुलंच्या व मुलंच्या शाळा आलविश्या जात गोहत.

समाजाचे बङ्ग

गेश्या साली समाजातील निरनिराक्ष्या १० भाषांतून मूल व भाषांतर केलेले अमे एकंदर १९७ लहान मेंठे प्रथ आपले गेले पैकी ३१ इंप्रेजी भाषेत निघाले. आमविद्येच्या प्रसारार्थ निरनिराक्ष्या देशांतून व भाषांतून तेयांल पुरुष्यांनी चालविलेले अशी ५३ मासिक अहेत. दाक्षिण अमेरिकील पुस्कराते फन्डीज पानी Popular lectures on Theosophy या ग्रंथाच्या ३०००० प्रती लोकांत फुकट वाटल्या.

समाजाचे ग्रंथसंग्रह.

समाजाचे मुलव्याठ ने अड्यार त्या ठिकाणी समाजाचे एक मेंठे ग्रंथसंग्रहालय आहे. याची व्यवस्था डा. थाडर था. एच. डॉ. या विद्यान गृहस्थाकडे आहे. त्यांत पैरीत व पाठ्यमात्र अशा हजारे ग्रंथाचा संग्रह केलेले आहे. त्यांची किंमत ७०,००० रुपये आहे. गेश्या साली या ग्रंथसंग्रहालयात २४३ ग्रंथ खरेदी केले व ९२९ नजर लागून आले. अड्यार येथे एकांत भाषांत राहून आमविद्येचे अध्ययन व अन्यास करू इच्छुणाऱ्या विद्यार्थ्यांची राहण्याची सेव केलेले आहे. त्याना ग्रंथसंग्रहालय दाणजे अमेल इश्वरादेणीच होय. या ग्रंथसंग्रहालयास गतसाली अंदाज १०००० रुपये देणगी मिळाले.

समाजाचे मुलव्याठ.

या समाजाचे मुलव्याठ मद्रास शहरी अड्यार या भागात नदीच्याकाठी मनोरम विस्तीर्ण अशा स्थळी बसविलेले आहे येथे एका बाजूने सप्तद व दुमन्या बाजूने नदी. असल्यामुळे या स्थलास विशेषत शोभा आली आहे जागेचा विस्तार २६३ एकर अनुन त्यापैकी १२९ एकर जमीन गत साली खरेदी घेतली या जागेवर चहूने गेश्यांच्या असे ताटाचे वृक्ष असल्यामुळे विशेषत शोभा आलेली आहे. व्याख्यान मंदिर, ग्रंथसंग्रहालय, मुद्रणालय, कार्यकारी व विद्यार्थी मंडळी करितांचा वाचलेली वसति याहे, ग्रंथविकीचे दुकान, भोजनशाळा, गो-

प्रत पुराणाचा चाल आहे त्या देशांत प्रेतांचे दहनास उत्तेजन देणारे; शांतीय शोधा करितां जिवंत प्राण्यावर प्रयोग करणाऱ्या विलद चलवळ करणारे असे कमजात ६१ संप्रदाय चालविले जात आहेत.

समाजातील मुलव्य संस्था.

पतितउद्धार— पतित व्यापा मानवेश्या जागीच्या मुलाना शिकविण्या करतां समाजातील मद्रासमध्ये चालविलेश्या पांच शाळा आहेत यांत ९६४ मुलगे व १९३ मुली असे एकंदर ७९७ विद्यार्थी शिकत आहेत या शाळांस मेल्या वर्षी कर्नेल ऑक्टोट यांच्या एका उदार मित्रांनी रु० ६००० देणगी दिली.

बौद्धधर्मियशाळा— समाजातील सीलोन-मध्ये चालविण्या जाणाऱ्या अंदाजा २२१ शाळा अनुन २ कॉलेजे आहेत. यांत अंदाजा ३०,००० बौद्धधर्मिय विद्यार्थ्यांना व्यवहारिक व धार्मिक शिक्षण खिलत आहे. गेश्या साली या संस्थाना रु० १३००० देणगी मिळाली.

सेट्टल हिंदुकॉलेज वनारस— बनारस येथे श्रीमती बेंशेट बाईंनी काढलेले हेत आलेन होय. यात शाळा व कॉर्ज गिड्डून १००० विद्यार्थी शिकत अनुन प्रोफेसर व मास्टर अंदाजा ६० गृहस्थ आहेत यापैकी ग्रिन्स पाल पॉर्टेल, हेड मास्टर गुरुं, प्रोफेसर तेंग वैगेर विद्यान व थेर गृहस्थ विनपगारी कामे करीत आहे. गेश्या साले ड्रै. तेंग यांनी मेल्या उदारपणार्थ त्यांचे वडिल न्यायमूर्ती तेंग यांचा ९००० ग्रंथांचा प्रचंड संग्रह कॉलेजास नजर केला या शिवाय शाश्वी लेकाना शिक्षण देण्याकरतां राणांवीर पाठशाळा आहे. नोकर लेकाकरतां राशीचा शाळा काढलली आहे.

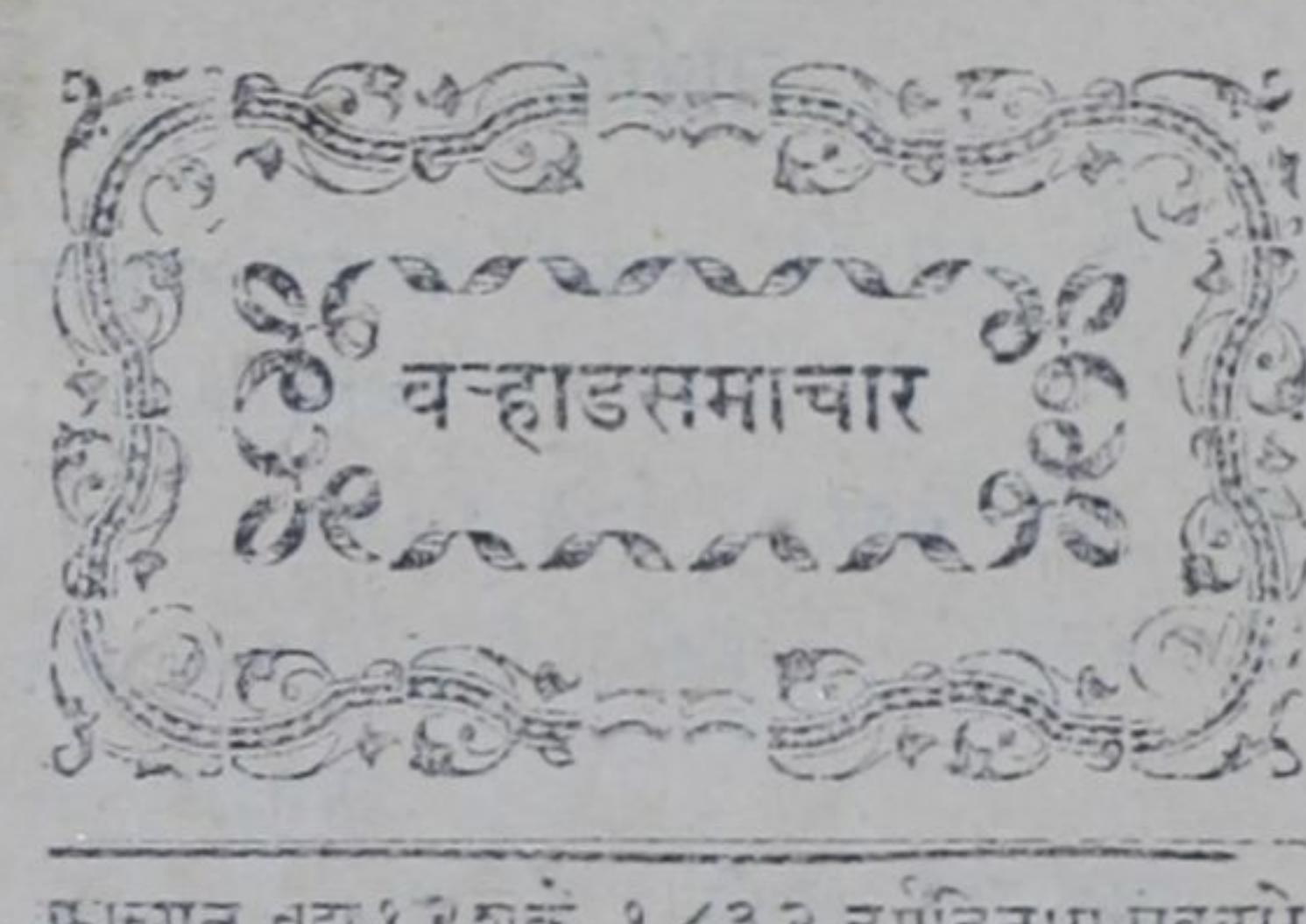
धर्मशिक्षणाच्या पारिषद.

मुद्रिते प्रतिद्र श्रामान व्यापारी शेट धरमसी मुरारजी गेकुलदास व त्यांचे स्नेही यांनी ही संस्था चालविली आहे. इच्ये विद्यासाने दर साल निरनिराक्ष्या इयत्ताना कांही अभ्यासक्रम व पुस्तके ठारविले जाऊन ती जाहीर केली जातांत व नियमित तारखेस एकसमायावन्देदेकरून विश्वावदालयांच्या परिक्षां प्रमाणे सुचवू, पुणे, सुरत वैगेर त्या इलाख्यांतील १८ शहरी विवित संडक्या मार्फत परिक्षा घेतल्या जाव्यांत व उत्तीर्ण इलेश्या विद्यार्थ्यांना विक्षिप्ते वाटली जातात अशा प्रकारे इ. स. १९०३ पासून काम चालू आहे. पहिले साली ३५ विद्यार्थी परिक्षेस आले २९ पास झाले व त्यांना १०९ रु० किंमतीची १० विक्षिप्ते वाटण्यात आली परंतु ही संस्था आतां इतकी लेकायि शाळी आहे दोन साली २६९४ विद्यार्थी परिक्षेस वामली, १३२७ पास झाले व त्याना २९७० रु० किंमतीची ७१३ विक्षिप्ते वाटली हा सर्व खर्च लेकाकरते दण्डिविकार चालविला आहे.

या शिक्षण समाजातील समाजाते दौरे सार्वजनिक इमारतीचे नकाशे, अंदाजपत्रके वैगेर वडिल सहून देणारे; लहान मुलांना सोप्या भाषेत आमविद्येचे व विश्वविद्याचे शिक्षण देणारे; आघाड्यांना आमविद्येचे शिक्षण देणारे; नीतीशिक्षणाचे ज्या देशांत

प्रत पुराणाचा चाल आहे त्या देशांत प्रेतांचे दहनास उत्तेजन देणारे; शांतीय शोधा करितां जिवंत प्राण्यावर प्रयोग करणाऱ्या विलद चलवळ करणारे असे कमजात ६१ संप्रदाय चालविले जात आहेत.

वरां व्हाकीकत वाचून समाजाची किती व ज्ञानी बहुविध कापै चालली आहेत हेत लक्षांत येऊन आनंद व आश्रव वाटत्य वाचून राहणार नाही. या वरुन निरनिराक्ष्या वर्षांचे जातीचे व राष्ट्राचे पण एका समाजाचे हे लेक विश्वविद्याच्या कल्पनेच्या स्फूर्तीने कसे प्रेरित झाले आहेत याची साक्ष पटेल. सध्या कोणांयाही संस्थाकडे पाहून त्यांची व्रीद वाक्ये कोणती आहेत हेत पाहिले तर त्यात विश्वविद्याच्या सहकारिता, शुद्ध प्रेम, सप्रेमनेहो वैच शद्ध दिसतील या दृष्टीने होते यशील जांता परिषद; प्रैसिडेंट रुक्मिनेश्वर यांचे विद्यामाने अमेरिका व युरोप या खंडांत उपवेली इतिवेच्या कल्पनेची वाट, लंडनमध्ये भरले सर्व जातीचे परिषद; मेल्या नाताळांत अंगाहाचेत भरलेली सर्व धर्मीची महापरिषद, पांचिमात्र देशांत New Thought, Golden Chains; Lotus, Circles, New Theogog; Round Tables, Golden Age, Vedant soeiely, Krishna Missions, Theological soeiely, रामदाससंप्रदाय वैगेर अनेत संप्रदाय, समाज, संस्था सेतावटीज वा लवकाच उदय पवित्राच्या सत्ययुगाची पूर्व सम्य व प्रसाद चिन्हे हेत.

कालगुन वद्य१८शके १८२२ दुर्मिनाम सवत्सरे

कायदे कौनिसलची कामे.

कायद्याव भरलेश्या वरिष्ठ कायदेकौनिसलांत वन्याच महत्वाच्या विषयावर वादविवाद झाला. नामदार सभासदांनी विचारलेश्या प्रश्नांत महत्वाचे असे प्रश्न थेडिच हेते. तीरी पेतिहासिक महत्वाचे असे दोन प्रश्न हेत, जाणी त्या दोन्हीची ऊतें बरीच उत्तेजन देणारी आहेत. नूरजहानची कब्र व शिवाजी महाराजाची गायगडची समाप्ति या दोन्हीच्या जीणोद्वाराला सरकार अनुकूल आहे ही समावनाची गोट आहे. त्याच्यामाणे पक्का रेलवे गाडीने व लक्करी अंमलदाराने देशी गृहस्थाशी निय प्रकारचे वर्तन केल्यावद यांना योग्य शिक्षा करण्याची अपली तयारी दर्शविली हेती समावाचारक आहे. हिंदुस्थानांतल्या सध्यांच्या अमेतोवारी अशा प्रकारच्या वर्तीगुहीचा किंवा निकट संवंध अस्तो हेतुकृतेच पक्का वननदार इंगिलिश मासिकांत दाखिलेच्यांत आले होते. अपराधांस कडक शासन करण्याची योग्य तजवीज सरकारकडून वेळीच होते गेल्यास असल्याची पुनरावृत्ति होणार नाही, व लोकांनी जांता आहे. अंदेवर निंदा हेत यांची ही सूचना बहुमानाने नापसंत झाला. नेतर नाही. मिंदू बहुमानाने यांची शिक्षणासाठी प्रांतिक सरकारा अधिक रकमा देण्याविषयावा आपला ठाव आणिला. यावर नाही. मिंदू गेलेले, बमु, तिह, व हुदा, यांची अनुरूप भाषणे झाली. ना. मिंदू तिचाणा यांनी सामितेले की शेतकरणांना व मनुराना शिक्षण देण्याचा वाचून आवडून नाही. ना. ना. रा० ब० मु० मु० येतील यांनी बंडायाचे उत्तराणे पुढे मार्डून यांनी आपेक्षा वेतली, आणि एकाच सामान्य प्रतिचा प्रांतीक माणूस ज्या प्रकारचे तत्व प्रतिपादित, त्याप्रकारचे व्यावहारिक तत्व राष्ट्रीय जपाखर्चाला त्यांनी लावून दाखविले नाही. मिंदू येतील यांनी शिक्षणासाठी प्रांतिक सरकारा अधिक रकमा देण्याविषयावा आपला ठाव आणिला. यावर नाही. मिंदू गेलेले, बमु,

तिह, व हुदा, यांची अनुरूप भाषणे झाली. या दोन्ही अनुरूप भाषणे झाली. ना. मिंदू तिचाणा यांनी सामितेले की शेतकरणांना व मनुराना शिक्षण देण्याचा विचाराचा द

लोकनियुक्त सभासदांनी अगिलेले ठरवावर ज्ञानेया चर्चेवरून आणि नामदार सूपेंद्र नाथ बोस यांचे विवाहविषयक चिल, ना. निना यांचे मुसलमानी वक्फ कबिलेचे चिल आणि ना. गोखले यांचे विश्वाणविषयक चिल यांची रचना, तसेवरी पुढे अलेली माहिती व त्यावर ज्ञानेले वादविषयाद्य संगव्या गोटी लक्षात घेतव्या असतां व्हाइसगणाचे कौसिलांतील वातावरण वरेच क्षुध ज्ञालेले दिसून येते. येकनियुक्त सभासदांनी अगिलेले बहुतेक सगळे ठरव बहुमतामें नपसंत ज्ञाले व कांही अपसंतव्या समजुलेन मावारे घेण्यात आले, आणि सध्याच्या दिवांनी ज्ञालेल्या प्रकाराहूग अन्य परिणामाविषयाची कोणाची अपेक्षाही नव्हती. तथापि अपजयमुद्दां किंवेक वेळा ज्याइताचा नवाला उत्तेजन देण्यासारखा असतो. तसा कौसिलांतला येकनियुक्त सभासदांचा अपजय सर्वथा भूपशाख होता असे आढी समजतो. हा अपजय सुद्धा असेवा रीत्या श्रेष्ठकर होईल असा आडांस भरवता आहे. हिंदुस्थानात त्यावर होणाऱ्या कापदावर बसविलेली बवात वेवळ म्यांचेस्तरच्या फायदाकरिता हिंदुस्थानाचे नुकसान करीत असेव्यामुळे ती अन्यायाची नकात काढून टाकण्याविषयाची बोरड आज किंवेक वर्ष सुकुं आहे. पण तिला परवाच्या कौसिलात आलेले स्वरूप, आणि सरकारी अधिकाऱ्यांनी त्या जकातीचे समर्थान करण्यासाठी अगिलेल्या मुशांचा पोचटपणा पाहिला झणजे खुद सरकारला सुद्धा त्या खोरडीकडे लक्षकरच लक्ष देणे भाग पडेल असे वाटते. ना. गोखले यांचा विश्वाणविषयक चिलाचे तत्त्व सरकारी अधिकाऱ्यांनी मुद्दो मान्य केले आहे; पण विश्वाणविषयक चिलाचे तत्त्व सरकारी अधिकाऱ्यांनी मुद्दो मान्य केले आहे. पण हिंदुस्थानाचे सुकुंत करण्याचे मार्गी संवेदने मतभेद होण्याचा संभव आहे. आज तत्त्व नाम्य ज्ञाले ही तरी गोठाच गोष्ट लाटली पाहिजे. कारण, तत्त्व मान्य ज्ञानेयाचर चिलात दुस्ती करून सर्वीना संमत असे कांही स्वरूप त्या प्रश्नाला देतां येईल. राजदोही सभासंचेपाच्या नव्या चिलाचेहा स्वरूप पूर्वीपक्षां पुष्कळ सौम्य ज्ञाले आहे ही देवील संतेप मानण्यासारखी गोष्ट आहे. ना. भूपेंद्रनाथ बोस यांचा विवाहविषयक चिलासंबंधाने मात्र देशी सभासदांत सुद्धा एकमत नाही. १८७२ च्या विवाहासंबंधाच्या विशेष कायदाअन्वये यांना विवाह करणे असेल, त्यांना आपण हिंदू, ख्रिस्ती, मुसलमान, नोक्ह वैगेरे कोणत्याही धर्माचे नाही असे प्रतिज्ञेवर सांगावे लागते. ही नकारात्मक प्रतिज्ञा काढून टाकाची अशी ना बोस यांची सूचना आहे. त्यांनी दाखविली आडचण आमच्या मते यथार्थ आहे आणि ती विशेषत: ब्राह्म मंडळीला झणजे वजा सभाज्ञाच्या सभासदांना शासदायक होत आहे. वजा आपणांस हिंदुसमाजाच्या चाडे समजत नाहीत, पण हिंदुन्या विवाहपद्धतीतले होम हवन व दुमन्या किंवेक गोटी त्यांना संमत नसल्यामुळे त्यांनी अपवर्गी वेगळी विवाहपद्धती ठारविली आहे. अशा प्रकारे हिंदुसमाजातून कुटून निवालेल्या मंडळीची इच्छा स्वतंत्र हिंदुवर्मी झणविषयाची असतां १८७२ च्या कायदाचे त्यांना आढी हिंदुवर्मी नाही असे प्रतिज्ञेवर सांगण्यास भाग पाढावे, नाही तर लग्न गोरकायदा ठरवावे हे

गेर आहे. उलटपक्षी असे ही झणारे आहेत की जे श्रुतिप्रमाण मानीत नाहीत, व हिंदू विवाहसंकारास अवश्य मानलेल्या होम हवनाचाही त्याग करत त्यांना स्वतः स हिंदुवर्मी झणवून घेण्याचा तरी हक्क काय झणान द्यावा? ता प्रश्नाचा निकाल शाळाधारे करणे हे कायदे कौसिलाचे काम नाही. तथापि सामान्यतः विवेकद्वारे देशाभित्रीचे अवलोकन केले तर ब्रह्मसमाजाच्या सभासदांना हिंदुवर्मी झणवून घेण्याची परवानगी दिल्याने आणि त्यांच्या इच्छेवरूप १८७२ च्या कायद्यांत दुरुस्ती केल्याने हिंदुसमाजाचा एकदर्शीत फायदाच होईल; तसेच न केल्यास अगिं हिंदुसमाजाचा एकक अवयव वेगळा होऊ दिल्यास लवकरच हे विलेपीकरण किंवी लांब पडुचार्यावर्तीने जाईल याचा नेम नाही, आणि तसेच ज्ञाल्यास हिंदुसमाजाचा धंसकाळ समीप येऊ ठेण्याची भीती आहे. पूर्वीच्याकाळी जैव व वैदिक हिंदुवर्मीतून आझी बाहेर जाऊ दिले ही चूक केली. आज शांख वेगळे निवाले, ब्राह्म निवाले, आर्यसमाजी निवाले, उद्यां कदाचित् आणी किंवेक पंथांना आजी आमच्या चुर्हिने असे बाहेर जाऊ दिले तर हिंदुवर्मांत काय तंत राहणार आहे याचा विचार ना. मि. जोकिन्स यांनी न केला तंती हिंदुवर्मी कौसिलरांनी अवश्य करावयास पाहिजे. जुन्या मताच्या हिंदुसंडळीला हे विल चान्य हाण्यासारखे नाही झणून तें केटाढून लावणे हे सरकाराची योग्य नाही. कारण, जुन्या मताच्या रोपाला जवेच्या वयाचे तसेच नव्या मताच्या रोपाला भिक्कुन वागणे हेही तितकेच अगत्याचे आहे. पूर्वी ज्याकाळी लोकमत अपक स्थितीत होते तेहां पक्कदां अशा प्रकारचे चिल वायदे कौसिलांने नामंजूर केले होते ही सबव आज तीस चालीस वर्षांनी पूर्वीच्या चुकीची दुरुस्ती करण्याने चिरुद मांडण्यांत स्वारस्य व शहाणपणा देण्ही ही नाहीत हे उघड आहे. सारंश, शांतपणे विचार केला असतां नां० बोस यांचे चिलात आज्ञेन घेण्यासारखे कांही नाही असे आमचे मत आहे.

या कौसिलाचे वैठांत आडांस संतोप मानण्यासारखी एक गोष्ट आपोआप बाहेर आढी आहे; आणि ती गोष्ट झणजे मध्यमांताला स्वतंत्र कायदे कौसिल देण्याच्या प्रश्नाचा सरकार विचार करित आहे ही होय. ही गुणगुण आज वरेच दिवस आहे, तथापि सरकारी अधिकाऱ्याच्या तोडून तिचा आतां उच्चार झाला असल्यामुळे तिला महत्त्व आले आहे. मध्यमांताला कायदेकौसिल मिळें तिकी अवश्य आहे या प्रश्नासंबंधाने आढी वेळेवेळी लिहीत आलेच आहो. मध्यमांताच्या भावी कौसिलांत वन्हाडचा वाटा किंतुसा आहे हे आज सांगता येत नाही, पण या प्रांताचा व्यापार, राजव्याचे महत्त्व, शिक्षणप्रसार, उद्योगवर्दे वैगेरे संगव्या गोटीचा विचार करून आमच्या प्रांताला त्या कौसिलांत याचे स्थान मिळेल अशी येजान सरकार करील, व आमच्या प्रांताले सभासद नां० रावचाहादूर मुख्यालकर करविली असा आडांस पूर्ण मरवसा आहे.

शिटाचारांची गायदा.

‘शिटाचार पालतील ते शिट’ अशी इंग्रजीत एक झण आहे; पण स्वतंत्र सुधारलेल्या वरिष्ठ दर्भारे अर्थात शिट झण-

विणाऱ्या किंवेक युरोपियन आफिसरांचे या लांगीकडे दुर्लक्ष घडते व त्यामुळे त्यांच्या हातून केव्हां केव्हां जाणून बृजन व केव्हां केव्हां अजाणपणाने देशी गृहस्थांचा उपर्याद घडतो व त्यामुळे देशांत अंतरोपाचा फैलाव होतो ही. गोष्ट पाउण्यांचे वर्षीपूर्वीच मालकम साहेबांच्या लक्षांत येऊन त्यांनी युरोपियन अधिकाऱ्यांनी देशी लोकांशी पालण्याचे शिटाचार ठरवून टाकले होते. शिटाचारांच्या गोथेची पुनरावृत्ति काढण्याची अवश्यकता मद्राससरकाराला वाटून त्यांनी एक सर्क्युलर काढून तिचा प्रसार केला आहे. मद्रास सरकारचे हे कृत्य इतर प्रांताधिकाऱ्यांनी अनुकरण करण्यासारखे अमून शुभपरिणामी अहे या विषयां कोणीही शंका घेणार नाही. या गायेत सांगितलेल्या किंवेक गोटी सध्यांच्या काळीं अत्यंत महत्त्वाच्या आहेत. त्यांपैकी शेड्याशा येंदे देतो:— १ कोणी अर्ज किंवा तकार घेऊन साहेबाकडे आले असतां त्यांना हलक्या किंवा वरच्या दर्जाच्या कोणीही नोकारकडून केव्हांही मज्जाव होऊ देऊन नये २ त्यांच्या अर्जी व तकारी अधिकाऱ्यांने शांतपणे ऐकून घ्यव्या ३ देशी लोकांना उद्देशून नेटिव्ह काळा आदमी वैगेरे शद्व वापूर नयेत. ४ त्यांच्यांची वागतांना आदल आपट करून चिरडेवरपणा व्यक्त करून नये. ५ तोंडांत बोटे घालुं नये किंवा थुंक लागलेली वस्तु हिंदू गृहस्थाला देऊ नये. ६ अतिशय घरेवा असल्याशिवाय कुटुंबांतव्या छियां विषयी चौकशी करून नये. ७ आगार्डच्या डव्यांत शेजारीं देशी गृहस्थ पागोंटे काढून वसला तर चिरून जाऊ नये, साहेबाला पाय पसून बसण्याचा नितका हक्क ओह तितकाच देशी गृहस्थांना उघडेबोंदेले बसण्याचा आहे हे लक्षांत ठेवावे. ८० इ० व्होण्ही नियमांच्या पुस्तकाच्या वाचनाने शिट चेत नसतो. शिष्टपणा हा अंत: करणाचा वर्ष आहे. तथापि अंत:करण निमिल असूनही भिन्न भिन्न देशांतव्या भिन्न भिन्न देशाचारांची माहिती नसल्यामुळे एकादे प्रसंगी जो शशिष्टाचार अज्ञानतः माणसाचे हातुन घडतो तो वरील नियमाकडे वारीक लक्ष दिल्याने दूर होईल. सुरापियन अमलदारांना शिटाचार शिकाविष्याचा मद्रास सरकारचा हा यांन जितका सुस्त आहे तितकेच हे नियम किंवेत पाळले जातात तें वारकाईने पाहुन भेग करणारांचे कान वेळांचे उपटणे हेही अगव्याचे आहे येवड्याने देशी लोकांमधील असेतोप पुष्कळ कामी होईल, पण युरोपियन अधिकाऱ्यांमध्ये तो उत्पन्न होण्याचा संभव आहे. तो कमी करण्याचा उपाय हाणेन देशी गृहस्थांच्या शिटाचारांची ही अशीच एक गाथा तपार करून ती याची करणे हा आहे. हेही काम मद्रास सरकारने करून इतर प्रांताधिकाऱ्यांना उदाहरण घालून यांवे अशी मुचना आहे. आजी चिलात वरेचाकरिता अनलिमिटेड नियमित किंवा अनलिमिटेड अर्नीद. हे शद्व घातले हाणेन झाले. यामुळे खेड्यांतील लिमिटेड पेड्या व गांवांत शहरांतील अनलिमिटेड पेड्या स्थापणाचा संभव आहे, तेथें स्थापिती येव्हील. उदाहरणार्थ खेड्यांत राहणाऱ्या वावकारांना माल ने आण करण्याची पेड्यी नियमित जबाबदारीवर लिमिटेड पेड्या रथापिता येईल; व शहरांतील कोष्टून अग्याद जबाबदारीवर पत वावविष्याकरितां किंवा कदा माल विकत घेण्याकरिता अनलिमिटेड पेड्या स्थापिती येईल.

१ सहकारी पतपेढ्यांचा वर्तेव्य:— जेव्हां हह्नांच्या कायद्यावे चिल १९०३ च्या आक्षेपर महिन्यात या समेत आणण्याची परवानगी सर डेव्हाजील इवेस्तन यांनी मागिती, तेव्हा या सरकाराच्या प्रयत्नास पश्य येईलच अशी त्यांस खातरी नव्हती— चिन सरकारी सभासदांस ही नव्हती. पण या कायद्यास वाटलेल्या पेक्षा अधिक यश आले. हल्डी एकंदर पेड्यांची संख्या ३४९६ आह त्याचे २, २१, १६८ सभासद आहेत. त्यांचे कामचालाज भांडवल १, ०३, २७,

१ सहकारी पेब्यांना सहकारी पेब्यांचा
गट करण्याची सोय नवीन कायद्यांना
होणार आहे. या सोयाचा मुख्य उद्देश
हा आहे कौं, हल्ळौ सरकारेचे अधिकारी
कायद्यांने या पेब्या तपासण्याचे काम
कारितात. पण पेब्या जनजशा वाढत
चालव्या तसेही हें काम वाढेल व या
पुढे सरकारी कामाचाराच्या आटोक्यावोहर
जाईल. तेहां सहकारी पतपेब्यांचा
एक गट कोळा हाणजे निरनिगव्या
पेब्यानुन तपासणीचे काम करण्यालायक
सभासद निघतील. हाणजे हें सर्व काम
लोक आपल्या डोक्याकर घेऊन करतील
अशी सरकारची उमेद अंह [सरकारी
हिशोव तबासणव्या अधिकाऱ्याचे (अडिटोरी
काम आतांपर्यंत पेब्यांना मोफत मिळत
होते, ते यांनुद्दे मोफत मिळणार नाही,
असा रंग दिसतो. याच्याल चिल पास
होते वेळी वाद होईच.] या सोयांचा
दुसरा उद्देश हा आहे कौं, खेळ्यातील
पेब्यांना या गटाच्या योगाने खेळ्याचोहरील
शहरांतील मोठ्या चाजाराशी समंचा
संबंध घडवा, हाणजे त्यांना कर्ज हलक्या
दराने घिठल, एग त्या वेळावरच कर्ज
देणाराचे वजन पेब्यावर पड. आंगा
व्यस्थेने काम करण्याची रीत लागेल.
अर्वन सेंट्रल बँक आगेल ही काही
दिवसानांना हाणजे सहकारी पेब्यांचो संख्या
वाढत जाऊन त्य तीत सामील होतील
तेहां पत पेब्यांचा गट होईल, मात्र ज्यांनी
केवळ पेब्याच्या हितार्थे व यांना मार्गी
लावावे हाणून अर्वन सेंट्रल बँकचे शेअर
घेतले ओहेत त त्यांनी या पतपेब्यांस देण्यास
तयार झाले पाहाने. असा सदीन येवो!

प्राथमिक शिक्षणा वा पञ्च.

(व्यावहारिक हेठला विचार)

(लि. आ. म.)

वरिष्ठ कायदे कौसिलच्या व त्याचप्रमाणे
मुंचईच्या प्रांतिक कौसेलाच्या गेल्या बैठ-
कीच्या चळौ अंतिशप महत्वाचा अस-
पुखादा विषय चेंनार्हे पुढे अल अल
तर तो शिक्षण होय. वरिष्ठ कौसिलांत
ना० मि० गाखले यांनी प्राथमिक शिक्षण
सक्काचे व मोफत करण्याची ज्यांची इच्छा
असेल अशा मुनिसिपालिक्या व डिस्ट्रिक्ट
बैडे यांना प्रांतिक सरकारच्या परवानग्याने
आपल्या हळीत तसें करूं देण्याचा परवानग्या
देण्यासंबंधाचे चिल मांडण्याच्याच्याचा परवानग्या
मिळविली; आणि मुंचईच्या कौसिलांत ना०
मि० जाशी यांनी या वर्षी नव्या अर्डचव्येश
शाळा धापण्याचा जो सरकारचा विचार
आहे न्यांत आणखां पांचरो शाळा स्थाप-
ण्याची तरतुद करावी अशी मूचना पुढे
ब्याणिली. दोन्होचा मृळ उद्देश स्तुत्य व
स्फुर्णा पसंत हेता, व त्या मुळे सेतु
प्रेरित अशी पुष्कळ चर्चा झाली तरी
तिचा राख चिल किंवा मूचना हाणून
पाढे हा नमून त्याना व्यावहारिक स्वरूप
देता वैडे किंवा नाही ते दाखविण्याकेडे
होता. सध्दा कोणताही सुधारणा मूचविणे
झाली तरी परकाय राष्ट्राचा किता अनुक
रूप याचे रीत प्रदून गेली
आहे. शिक्षण सक्काचे व फुकट करण्या-
संबंधाने चीन पामून पैलूपर्यंत कोऱे के-
प्रयत्न चालले आहेत याचे निराक्षण ना०
मि. गाखले यांनी कलं किंवैन बैठाचे
उद्दाहरण सुरां नामदारांनी वाळूने नाही.

शिक्षण विषयक कलळकल या गोट्रांची साक्ष
यावरून पटते ही गोट्र खरी; पण उद्दे-
हरणार्थ पुढे केल्या राष्ट्रांच्या सांगतेक,
सामाजिक वैगेंर स्थितीलव्याचिक विषमता लक्षांत
घ्यावयास नवो काय? अमोरकेने किंवा जर्म
नाने पुकारी गोट्र केल्या ह्याणून ती हेडु-
स्थानांत ही नितक्याच्च त्वेने बळवयास पा-
हिजे असे ह्याणे हे व्यवहारज्ञास न शों
भणारे आहे तसेच इकाडच्या शाळा मास्त-
रांची, व शिक्षणविषयक कल्यानांची उपांना
खरी माहिती आहे त्यांनो एकदम सरसकट
शिक्षण सत्त्वाचे व फुकट करण्याची मूचना
पुढे अणेंग हेही गैर आहे
न. मि० जोशी हे आंकडे
शास्त्रांत प्रवीण आहेत. तसेच व्यवहार-
शास्त्रातही असते, तर त्यांनी एकदम पांचशे
शाळा उघडण्याचा मूचना न काता
शाळा मास्तरांची हिति व धार्थमिक शिक्ष-
णाचा दरजा बढाविण्याच्या व्यावहारिक मू-
चना अगोदर केल्या असल्या आमच्या
धार्थमिक शास्त्रांतून वोणता विषय नीड
शिक्षाविला जातो हे कोणी प्रतिज्ञेने सांगू-
शकेन काय? शिशु वार्तिल्या मुर्यांना शा-
लेत नितके ममतेने वागवाक्यास पाहिजे
नितके वार्तिले जाते काय? त्याच्या शा-
क्षगांवे तास आरोग्य शास्त्राच्या नियमांनी
मर्यादि कोणल आहेत काय? नहीन मुर्याच्या
शिक्षकांच्या अंगी मानवी स्वभावाचे किंतीमें
ज्ञान असें? व्याकरणाचे नियम मुलांकडून
घेऊन घेणार, नकाशाच्या मदतीवाचून इति-
हास भूगोल शिक्षाविणारे, घेडा ह्याणजे अश्व
अशा प्रकारे शब्दांच अर्थ सांगणारे, हातातल्या
वेत्रदंडाचा प्रयोग मुलाच्या कोमल
हस्ताग्रावर निर्दिष्यपैणे करणे शिक्षक
प्रत्येक शाळेनुन कोणी पाहिले नाहीत!
मुलांना शेव्या मेंद्या सारखे शाळच्या
कोडवड्यांत पाच सहा तास पर्यंत को-
डून ठेवल्याने, जगें दर्शन होतांच व
गर्जता ऐकत च निच्या अर्मसांनें हात
पाय थरथर कपु लागतात अना निर्दिष्य
सास्तरांच्या सामुरव सांत घेवनभर ठेवल्याने-
न घेकं द्वी करून घेतल्याने लहान मु-
लांना लिंग्यावाचान्याची गोडी लागेल,
व अधिक शाळा उवळ्या ठेवल्याने अ-
धिक शिक्षग्रसार हेहिल हे कल्पना
किंवा नुकीची अहे! हिंदूस्थानांत शिक्षण
प्रसाराची अवश्यता अविशयता अहे.
याविषयां कोणाचा हे मनमेद ताही. मन-
मेद आहे तो फक्त एका गोट्रावदल आहे
आणि ती गोट्र ही को शिक्षग्रावर जो
खर्च करावयाचा तो मग तो ना. मि०
गोखले ह्याणतात त्या प्रमाणे नवा कर-
वासवून असो, किंवा हेडुस्थान सरकार
शिक्षणाग्रीत्यर्थ अधिक ग्रांट देत आहे
त्यांच्या विनियोगाच्या रूपांने होवो—शिक्ष-
कांची स्थिति व शिक्षग्राचा पदानि हल्लेच्या
शोचनीय देशेत ठेवून भागा नव्या शाळा
उघडण्याकडे करावयाचा को शिक्षग्रसारांचे
पालक विसेपणाने पडले तरी हरकत नाही,
पण ते पडावयाचं ते भज्जमपैणे पदाने
व त्याचा देशाचा उत्तम उपयोग बळवा-
अशारीतीने शिक्षग्राचा दरजा वाढवून
चांगले शिक्षक तागर कालून, शिक्षग्रां-
काम अधिक सशास्त्र आणि चित्तवृद्धक
रीतीने बद्दावे याकडे करावयाचा हा प्रश्न
आहे. ना. मि० गोखले व ना. मि०
जोशी हे जी घाड करात आहेत त्या
वरून शिक्षकोलस्थानाची मंस्त्वा केवळ फुग-
लव्या पाहिल्याने त्यांचा संतोष होईल
रे

खरा संतोऽ नहे. ज्या शिक्षणांने विद्येवि-
षयांची अभिनवाचि मुलांचे ठार्यां उसके
होणार नाही, लिहिण्याचाचण्याची हौमी
त्यांना बाटणार नाही, व नीतीचे
सदाचाराचे व आराम्याचे नियम
मनावर विचार नाहीत, आठमात्र आगुण
घालविष्याचा तिटकारा बाटून उद्योगविधान
व धनोत्पादक श्रमांत आयुष्य खर्चण्याचे
बालकडु मिळणार नाही अमें विःसत्त्व
निर्जीव, शेळाट शिक्षण देशांत सार्वत्रिक
होणे चांगले की ज्याच्या योगाने थोड्यांनाचे
कां होईना पण उत्साही, आनंदी, राजनिय
आशावंत, उद्योगी आणि कर्तृवत्वात् पुढी
निपजाविणारे असें शिक्षण हानपणा पासून
मिळत गाहणे हे एकदर्शने देशाला अ-
धिक हितावह होईल याचा विचार करा
व्यापास नको काय? या शाळेत दह पंधर
मुद्रां विवार्द्धी येण्याची भारामार अशा
शाळेती दहा रुपये पनाराचा तत्त्व
पंतेजी नेहून त्याला महिनाभर मशा मा-
रित तिटत ठेग्यपेक्षां ज्या शाळेत वि-
द्यार्थी पुण्यक्ल आहेत अशा ठिकाणी
त्या रुपोवा खर्च करा तर अधिक
फायदा होणार नाही काय? शिक्षण प्रसार
रासंवयाने बो तांस ही एक दाटि विचार
रात घेण्यासा खी आहे, आणि ना मिळाई
यांनो या हट्टीलेव विचार काळ
प्राथमिक शाळ नून दिले जाणाऱ्या
शिक्षणांने स्वरूप अधिक मोहक, उपगुत्त
आणि उच्च करण्यास हणजे त्यांत मुधार-
णा करण्यास पृष्ठाळच जागा आहे
शिक्षकांची सांपार्ती स्थिति सुधारल्या
शिवाय कांही एक मुधारणा होणार नाही
हे निश्चिन आहे. पोटांती आग विद्या
त्यांचे यगार बाटाचाच्यास पाहिजेत शाळेत्या
इमारती आरोग्यवर्धक तत्वावर व धर्म
हिजेत. प्रत्येक शाळेनून मुलांच्या मनावे
करमगूळ करणारी चिंता, व खेळण्याच्या
वस्तु पाहिजेत; निराननाव्या गंत्रांचे, मु-
ख्यदेहाच्या निराननाव्या भागांचे व अनेक
उग्रोग्यधंदाच्या उपकरणांचे नमूने पाहिजेत
घडेवडी दिसणाऱ्या मृत्युचक्रावरिष्ये मु-
जे खुर्चीदार प्रश्न विचारित असतात यांचे
समावानकारक उतरे शिक्षकांना देतां यांचे
हणान आणि मुलांची निझासा व शेवटी
बुद्धी यांचा अंकुर खुरटून न जातां कोकाव
जावा हणान शास्त्रीय द्रेष्यांचा, चित्रांचा
व उपकरणांचा संप्रह पाहिजे. शिक्षकांना
व विद्यार्थीं शाळा हणजे वा व क्रिंडास्थान बाटवी,
आणि त्याच्यात चैत्री अवृत्त नेहून नेहून
पडू नेहून व खाजगी शिक्षण्या धरण्याचे
अवरक्तव्यात त्यांना पडू नेहून, या व दुन्ही
तजविजी करण्याकडे जो पैसा खर्च होईल
त्याच्या प्रत्येक पैवा योग्य व भरपूर
मोबद्दल देतात विडाल्या विडाल्या विडाल्या
खस राहणार नाही. या सगळ्यात
तर राहोतन राहोतन राहोतन याच्यांचे
अर्धा दूनक्या मुधारणा करण्यास मु-
द्र इतरखाच्या मांगे लावावी रुपये स-
ल्पेसाल खर्च कावे लागील. पण अशा
उत्तम रीतीने चालविलेला पाचपन्नास श-
छा पासून लोकशिक्षणाला जे साहम हे

सक्कीच्या व फुकट शिक्षणाच्या येजनेने
होईल किंत्रा नाही याची शंका आहे.
सक्कीच्या व फुकट शिक्षणाच्या मर्गीत
दुसऱ्याही अनेक अडचणी आमच्या दे-
शांतर्या लेकांच्या विशेष प्रकारच्या राह-
णी। मुळे आणि पूर्वापार चालत आलेल्या
ग्रहामुळे उपन होण्याचा संभव आहे.
त्या अडचणीचा विचार केल्या शिवाय पाञ्चा-
त्य देशाचे निवळ अनुकरण करण्याच्या,
इंछेने इटु कार्य घडून येईल असे स-
मजणे ही अद्भूदष्टी आहे. केवळ प्रयो-
गाखातरच देशाया तिजोरीतून मोठमोठ्या
रक्कमा खर्च करणे असतील तर गोष्ट
निराळी; पण उत्तरायनेच्या मानाने पाहिले
तर ना. नि. गोखले व ना. मि. जोशी
यांच्या याजनेमेसां ना. मि. शार्धि यांची
योनला अविन फळदायी व यशस्कर
होण्याचा संभव आहे अत्र आजपर्यंतच्या
माझ्या शिक्ष-विचयक अनुभवावरून लग-
णाचे मी धाडस कारितो.

चर्हाड़वृत्त

हवमान.— थेंडी पालदून उन्हाळा
सुरुं झाल्याचो चिन्हे अगदो स्पष्ट आहेत.
दिवसा ऊन कडक पडते. आभाळ निरभ्र
अपते. प्लेगाची रोगराई आपोआपच अस्तास
जान चारली आहे

उमर वतीचे मचजज्ज रा. रा. रामरात्र
माधव बाठेंकार यांस जचलपूरास बदलून
तेकील सचजज्ज रा. रा. बोने आय. सी.
एस यास रम वर्ताला बदलले

रा. रा. फौकोचार्द एदलजी संजाना,
पदसदा आ.स. क.मिरना, आकोला यांस
दुर्दाल महिन्याचासून ३७ दिवसाची हळाचा
रजा देण्यांत आली.

आणि सा. ग. वामन रुतुमरव मढलोई
 एवाद्वा आनि. कृमि. हुशंगाचाद यांख
 आचोला देखे नेमणी. आलं.

रा. रा. महामद अब्दुल्लाह संमत प्रस्तुता
 आसि. कृष्ण. बुढाणा यांस यत्था २८
 वें तांखेगासून ९ महिन्यांची रजा देऊन
 तेच्यं रा. रा. बुडवड असि कृष्ण. यांस
 उमरवर्गाहून त्रिलोळे.

रा. रा. भगवती चरण दूखे आसि.
इंजिनिअर यास नरोगपुर हून अ.के.व्यास
बदल्लें.

खानमुमारी— वन्हाडच्या लोक संख्येमध्ये
कासकमा चढतार झाला अहे हे खालील
आंकड सांगतात:—

	१९११	१९१२
जिल्हा		
अंदोला	७,९४,८०४	७८७३९४
उमरावती.	८,७६,०९४	८,००,४९९
धवतमळ	८,९३,१९९	९,७९,९९७
बुऱ्डणा	६,२९,४०४	६,१३,७९६
स. रा. उत्तमगोपी फूलजी डेपुटी कार्मिशनर, स्पेशल डिप्टी- बुऱ्डणा जंगल यांस २९ मार्च पासून २ महिन्यांची हळ्काची रजा मिळाली,		

रा. रा. अमृत लक्ष्मण दिघे आडि.
डिर्दवट बुज नं. २ उमरावती यांस
मार्च १६ पहुळ १ महिन्य ची रजा शिळ्हा
न त्याच्या जगौ तेक्काल सब्रजंज रा. रा.
रामचंद्र वाहुदेव परांजपे यांस नेमण्यांत आले

रा. रघुनाथ महादेव डॉ यांत्र ठमरा-
वर्तीस सचिवजन नेमले.

प्राचीन शिल्प

२५

जैवहां डाकटर व वैद्य यांची

द्यानिराशा होते, तेव्हां मुद्दा

सुख संचारक कंपनी मध्युरा यांच्या

सुधासिध्य

पाशुल गुल येण्याची आदा राहोक. कारण २० घरी पासून, लालो मधुव्या कडून याची परिष्ठा झाली आहे. बन्याच वर्तमान प्राचीनी संपादकांना व डाकटानो, या बद्दल सार्वीकिंते दिली आहेत. सरकारांनुसारी या आयवाची रजिस्टरी झाली आहे. या शीर्षकावे कळ, बोक्या, वम, हीवताप, पट्टो (काढ्या) शूल, संप्राणी, अंद, अनीसार, पोट दुखो, वात्या, भलमज, ईंत पायव नवरु तु खाय, संविशात लहान तुकावे दिलेपिवले शूलाच, जायी आकडा सर्वीत पुग येऊ निता नित वाई लाई - लाग. सर्वे जीवदे विकाया जवळ मिळेत. बद्दल फारुन इत्येक शाईत आमवे एंद्रं आदेत च; प्रथम तेथे च शोव हाते जैव नितेन तर आमवे कडून मागवावे. चालू यांनी यंत्रांचा लाई दुक्कड नितेन लहान नायात ही एंद्रं आहिजेत; नियव दागदून पदावे.

मांगदिण्याचा पदाः—

क्षेत्रगल शर्मा माळक

सुख संचारक कंपनी मुद्दा

जाहिरात

बोईल एंजीन. पंप, दण्ड्यांचा यंत्र, तेलाचे घाण, कापूस वटव्याचे रंचे हाणजे जिन, इत्यादि संबंधी कोणतीही माहीती पाहिजे असल्यास खालीले पत्रव्यवहार करावा.

दिवाकर यशवंत काठक

मेसर्स डॉक देवन कंपनीहील बोईल एक्स्पर्ट (फार्मिंग), नो. नं. ३० दमरावती.

गुण न आल्यास पैसे परत !

ठिकिठिकाणी एंजेट पाहिजेत !!

झांचितांनी पत्रव्यवहार करावा.

॥ अऱ्मो श्रीवीतरगाय ॥

स्वदेशी अमृताचा नवीन शोध.

जायफलार्कमधु.

प्राचीनकाळ्या एका जुन्या लेखावहन खरील औपधाचा शोध असेही कहाने लागला आहे. कर्नाटक प्राचीनील कथतापूर्व नांवाच्या वन्तपतीप्रदिव्य वैद्यतांतील काही वैद्यमहार्णव, शोधाने ही वन्तपती क्षणजे झाड्याल क्षिति क्षिति मिळाली आहे या वनसा तीच्या रसात जायफलाचा रसाक मिश्र करून हा “जायफलार्कमधु” यंत्र सा ह्याने तयार केला आहे. हा मधु क्षिति पातळ असून खाण्यास असून तपतीप्रदिव्यांनी उड वैद्यतांतीक आहे हा मधु खात खायास प्राप्त होणारे १५ वर्दाहू जुन्या अंत लिहिले आहेत ते भार वेळ टिकायारी काम इथता अनेकांना येते. हा मधु खायास एक दान वैद्यतांत गुणांत समजू लागते.

जननोद्देश्यांतील गेलेली शक्ती इही योक्ष

अंशमानाने अधिक वाढते. शरीरापेह मनजून आणि कातीशुक होतो रेण्डे, गाल व शरीराच्या मांसल होतात. क्षयाने अमर कोणत्याही रोगाने मनुष्यास अलेली प्रेतवृकळा तीस दिवसांत जाउन अंगावरील सर्व शिरा भरतात व मनुष्य इकमासाने भर रोगास सफ होऊन भूक चांगली कडकडून लागते हा दोखाचा पाहिले दिवशीच पडतो. एका मध्यकांतचे शरिराचे वजन वाढू लगते. पर्यंत गर्भांयांनी दृष्टिझालेले शरीर निर्दोष होते. मदोन्मत्तता येते या औपचार्याचे नाही कमविकार द्विगुणित होतो. नवा रोग ३८ यास १० दिस पुरुणाच्या एवा रुठाने गुण येते.

जुना रोग असून स ३ चाटल्यांनी गुण येते १ चाटलीनी कल १ रुपया. दोन वाटत्यांस १०११, तीन चाटल्यांस २०१० दोन अगर तीन चाटल्या. एवाचे पासलांत भरून पाठून ह्याणजे टपालखर्च जास्त पडगार नाही टपाल खर्च वेगळा पडेल. काढ पाठून जाई दिल्यास व्हो. पी. १०० पाठून.

पत्ता—संकेतरी मेसर्स

एम. जी. आर.
नो. नं. ३९३ श्रोजिनेद्रप्रभासादक कंपनी
हेड ऑफिस प्रोट नियाणी. वे वेळगांव

सूचना—कोणतीही माल गुणकारी ठरला ह्याणजे जिकडे तिकडे त्याचा कल मुळ होते. परंतु नावांमाणे गुणास पात्र होत नाही. अमंच येते नकली औपधाचे कारखानेदार नुकतेच डोके वर करू लागल आहेत तरी आमच्या ग्राहकांनी आमचा देडमार्क व सालवंद तपासून घेणे.

अरी तेथी तुन्हा येगर नाही.

दार एकाची
दिन ३।

जगत्प्र इमेटेशन रास्कोप सिस्टम.

निवेदित विशाल छेत्राचे घडवाळ दिसण्यात येत आहे. नवीन लोकांना हा घडवाळाचा वित्तका मणून मुद्रम किंमत रुपये ३१ रुपया अहे; पेसेंज खर्च मुक्त घडवाळा चॅम्प कॉन्व. कम्पन, पेटी, गोफ, इत्यांक सामान तक्रात मिळेल. अशा अमुल्य संदी पुन्हा येणार म्हणी झी पी नें मागवा. मछल्याचा पता — खाजा वल्लभाई इस्माल मुक्काम वर्धा. [मध्यप्रांत] WARDHA. नो. नं. ४

चिरकालचा खरा लाभ कोणता ?

पैसा व ज्ञान या योगांने मिळेल तो !

महराज ! ह्या दोन्हा गोटी

वार्षिक
वर्षी
ट. ल. स.
ह. १।) कल्याणिकाशण (गुरुना
अंकास
शांती

नांवाच्या विविध हुनार, शार्दीयज्ञान, व्यापार, शेतकी, व इतर शेकडो विषयांची माहिती शिकविणाऱ्यास वर्गणीदार व्हा. मराठी भाषेत हे असे एकव पुस्तक आहे. वर्गणी १०. १॥ खरी पण चालू मात्रे अखेर आश्रय देणारास रु. १। पडेल कारगिरांम, विद्यार्थीस तर हे पुस्तक अवश्य हवें शिकाय प्राहवांस हिप्नोटिशम [Hypnotism] करू अमेरिकन वशीकरणविद्या—जिनें दुसऱ्यास निन्दानेहन, रोगदरण व धनव्रांति करता येते; ती रु. २९ फांची तूर्त रु. ११ त शिकवू. पैरी १ रु. प्रथम सही वरोवू पाठवावा. वार्काची व्ही. पी. येईल.

ह्या शिकाय नाना कारच्या पोट भरण्याच्या युक्त्या, औषधी, मंत्रतंत्रक्रिया, जडी-बुडी, गृन प्रपे वाचा माहिती वाजवी पी घेऊन शिकवू. सर्व पत्रव्यवहार गुप्त राखला जाता.

व्यवस्थापक— कल्याणिकाशण, कार्यालय, नो. नं. ९ वडोदे.

फिरेल फाळ तर

जाईल काळ.

हाई आरे शेत लांगले पिकल नाही” अणून आपली कुरुका आहे ती शिरोभागी दिलेला लाणी प्रमाणे कल्यास लगाजे वेळव्याचे वेळी तुळी अपल्या शेतात नांगर चलविण्यास तुमच्या शेतात उत्तम प्रकारचे येक येईल व त्यांमुळे तुमच्या कुल्कुलीस जागा राहणार नाही. जीनें नांगरवायाची ती आमच्या लोखंडी नांगरानेव नांगरा; कारण लांकडी नांगरा पेक्षां त्यांत वैल कमी टागून योड्या वेळात जास्त काम होते, तासे रुद्र व खोल पडतात. हाईका, कुंदा अगदी साफ निघून जातो, वेळे वेळे कायदे आहत व ते वेळेवेळी आझी तुमच्या निर्देशनास वापले आहेत.

सध्या नांगरटीचा हंगम घेहोकडे नारीच सुंदर असल्या मुळे आमचे लोखंडी नांगर सांगविण्यास विठ्ठल लांगू नका. नांगर विळणाचा पत्ता.

किलोस्कर दंपु, किलोस्करवार्डा.) पोष्ट बुंदल (जिल्हा सातारा अगर आमचे कूल आढते १० लक्षण विनादक ईक्विर सोलापूर. नो. नं. ८७

दिलक्षण नव्यन रुदकुठार.

दिलक्षण नव्यन रुदकुठार — ह्या अप्रतिम औषधाच्यानु दोष्याचे साधारण विकार—खूपन्या, लाली, टणका, पाणी गळणे, कंहू, भूर, फुल ३० जोरदार व जुनाट रोग त्वात वे दोतात. एशी तीव्र होऊन शांत रहाते; शिकाय जागणाऱ्ये, दग्धांत फिरल्यांने अप्रितापाने, उपदंशाविकाराने, अतिवाचनाने, कडकीने इ. अनेक कारणांनी दोल निघडतात द्यावरही हे अप्रतिम गुणकारी असून लहान मुलांसही हे अस्त्रं उपयोगी आहे. हे डोल्यांन घातल्याने ठणाचा वेगे न लागता डोल्यांस येद्यावा येऊन मस्तकासही शांतता येते. सदर औषधाचे सकाळी पांच व सावंकाळी पांच प्रमाणे येते घालणे. साधारण दिकारास एक कुपी पुरेल. बरेच दिवसांचा विकार असल्यास तीन कुप्या लागतील; सोबत औषध घालणे कारंता कांचेची नवी कुकट मिळेल, एक कुपीची किं. १ एक रुपया. तीन कुप्या एकदम घेणारास टपाल व व्ही. पी. खर्च मुक्त. एकदम १२ कुप्या घेणारास टपाल खर्च न पडता दहा रुपयांत मिळतील.

जी. पी. केपनीची उत्तम निलिकाळी शाई १६ अण्याची घेणा सु पूर्वील सालची डायरी वक्षीस मिळेल आमचेकडे शालेपयोगी मराठी व इंग्रजी पुस्तके व हरेक प्रकारचा स्टेशनरी माल फारच माफक दराने मिळेल. विशेष माहिती खालील पत्रव्यावर,

जी. पी. घारपुरे. पोष्ट-आहिबाग. मुंबई.

नोटीस

विहार आनंदका सागर रंगीन तस्वीरी सहित चारा भाग तथा पांच अंग सचिव कोख शाळ.

अगली हमसे मगावो घावेसे बचो स्थी पुहारांके जात, भेद, लक्षण अनेक देशस्थ व्यानाच्या, कुमारी प्रकृती, सत्व दुती, कुलटा, पात्रिता, व्यभिचारी आदिकी, पेहचान, रजोघर्म दृष्टी, ब्रह्मदिव्यांश, सहवास स्थान क्रया, शैव्यात्म, कामरथान, सालासिंगर, वत्सोजामूर्ती, वृक्षत वार्षिकघावन पुर्वदीकर्म, नवृत्सवविद्या, दपदेश प्रमेह आदि अनेक रोगोंची चिकित्सा औपचि, पशुभाव जानेकी रीत, मंत्रतंत्र, धूत, वशी

आर्यवनोपधा य मुडी.

द्वाईसराय प्रदिन्दिस्यानें गम्भीर ननरल या-कहाल आनररी अस्ट्रिट सर्जन कामी अ. प. डॉ. विश्वम रामनी घोले यांनी आमचा बैप्पे खारी. हठ्ठे वर्तमनपत्रांतुन त्य काहे नव्या जुत्या जाहिराती प्रदिल्ल हेत अहेत येहून आगची औषधे हा त्या रोगावर दांत गुणकारी अस्ट्रिस्यांते सर्टिफिकेट अस्ट्राम दिले आहे. हे अवहय लक्षात ठेवावे.

आपल्या अस्यांत लक्ष्याच्या लेपवांचा गुण झांसांतुन एक दोन तेज्यांप्रकार अंदाजित आला नहीं तर पैकी परत देऊनी त्याचे गोप्यर्थ आणखी गुणावें औषध द्यावें लग्यावस तें कुकटही देंक पांढु तेज्यास पूर्णें त्या करू आपली गुणिता आहे.

मद्दनामत संजविनी

शास्त्रियक, अस्येत कांगेत्तेजक, व पैष्टीक, विश्वस्त्रियक,
रक्तशीयक, नेत्रसाहक कांगी व नुदीवर्धा सुदर्शन मालिक
बौलिक वस्त्री व अनेक वत्तवाती मिश्र

अद्भुत गुटिका.

श्री। तिळि गुण गांवाची खातु ती शुद्ध ओल ताच शरीर निश्चिया
याहून सर्व सौख्य प्रस हातें ती दोषी ओल तर शरीरात नानप्रकरणे
गांवाची शब्द उपत्र दाळन शारीरिक सौख्याच्या खर लाप मुर्दीच पिल्हारा
नाही. किंतु घृत शुद्ध व पृष्ठ हेण्यास या गुटिका प्रयेक वैषी पहिजे
या दिवांनी एकदा ती अवश्य मेवन केंद्रातै शरीर नेरहित होऊन सौख्य
प्राप्त होतें हे अवश्य दक्षांत देवावें याच्या नेवांनी नपुंकाव, स्वन्पन्न्य
इतर घातात उहाळे दिग्दिशिथिता, कडकी. गर्भींच्या मुरुलेले विकाप
मुक्तंहाच, घातुचा पात्राणा, खिंची घुरी, छत्तीले रेग, मठ पां
श्रीपां. व नेत्र योंवा दाह, लक्ष, द्वितीय मुलानी खा, नीर्णवा, अग्रिमांदा
मस्तक्षयक, मुक्तव्यघे. वतोग, निहानाश नातावर, नांतरोग, गधुमेह
जूनाट परम, मृष्टभैयूनो अडेली कुरुता इत्यादि अनेक विकार खात्रांने
दोहाऊन शंरार निरागा मजबूत व सतेन बनेन. पचनशक्ती व स्माणशक्ती
मापूर वाहून घत तक्याची शुद्ध वृद्धी, विश्वस्त्रियम व मापूर नाभेदिक
हेत व नन उद्दाह देतात दुव व नदाळ गच्छ लगते त्यांत उपयुक्त
वत्तवातैव मिश्रग गुणकारक अंहत कांगीं गुण चहल अंख्य सर्टिफिकेट
मिळाली अहेत आणि विळतात. पद्य सेव ची मुर्दीच ग ज नसू खिय, पुहा, व
घुरुं यस पाहिजे त्या दिवांनी वेण्यास अस्येत उपगेगी आहेत गटिका
खायाचे आंत मिळाणा. नाहीत एकदम ४ हायांच्यावर नितीही वेण्यास
दृष्टलख्याचे माफ आहे ४ रुपयांचे आंत वेगळा टाळवर्ध ९ अणे पंडल
अनुगामवार्तें सोवत निवा व्ही. पी. नें खालील पत्यावर मिळतोल.

दाः—एकदम ११ गो० ३ रु०, ७३ गो० २ रु० ११९ गो० ३ रु०

१२९ गो० ४ रु० २७९ गो० ६ रु० ९९० गो० ९ रु०

२. अपूर्व नेत्रांजन—यांने वास साह, कुड, तुळाचा, विकु, वांच इत्यादि
प्राप्ते सर्व विकार स्वीकृत वरे होउन दृष्टा निवा व धडगार राहो. या नोमास
अंजन खां रामवाण आहे. १॥ तेलाच्या दबीप १ रु०

३. पात्यावा आर्य निश्चयः—केणगाही नवा जुना परमा व अनुपम दहा
तिळीच मुत्राची लागी, संकोच पुस्त्रव, उक्त्वव, इत्यादि किंवा पद्य न या
सात दिवांनी जावा. तिळिक एका घटेत जीते असे रामवाण औषध कोर्टे
दिलात नाही. चा० ११। भा० वाटलीम रु० २

४. दंबावर्धक पूर्वः—दंत वैषी वै विकार उत्तम वै होतात

५. विचूर्चे विषः—भैषज लावनांव उतरते मुक्त्वा ३ तो० ८ अणे

६. गजर्णी—खून, नायदे वैगेरे सर्व विकार ३ दिवांनी जावात द. इ. णि

७. सर्व हिप वर—ैषध वेतांच वैश्वाहि प्रारने ज्वर असले ती ते
औषध घेणांच जडून तुन: उद्दत नर्ति. १. पृष्ठा १ रु०

८. फ्लोवर इमवाण वैषयः—आजपर्यंत आमने औषधान हजारे लोक वे

ज्ञाले अंत करितां फ्लोवर मुरुं होंवांच सर्वांना मंग्रहीं तापवर गेळा, गाठीम

मलम, वात चढू नये फ्लोवर गातावर मत्रा टेवून याचा. एकवार अनुपम पहावा

गुगावहूल खाची पटेलच, परोपकारार्थ माफक किं० २ अणे ख० शि०

९. सामानांचा मोडा कापाटवाग मागवा वे कुफट पाठवू औषधांत आग्र

कारक पद्यार्थ अगदी नसू. पूर्वी खालीचे सलावहूल असरूप सर्टिफिकेट

अहेत याचिं मिठोव्य रोगवा अनेक वैषव ग्रंथेके रमायेने, मस्त

खाली सेव टाळ लव वेगळा पंडल रोगांने निवा व्ही. पी. नें पाठवू नो. ने २९

अस्येत आगत्याची सुचना.

हल्दी वर्तमान पत्रावून औषधाच्या नरोक जाहिराती ८५४ असून सत्येक द्वापद्यान्यांत नारयण खंडेराव कडके यांनी स्टोरिक्सामांत शाई इत्यकै

आपला समाज निरुद्योगी आळशी वनव्यामुळे एकदा तो धंदा सुरु केला त्याचेच असुरण हुवेहून नक्कल कवल खाटेल त्याने करावी आमचे बाहिरीस कोकण, वन्हाड, गुजरात, महाराष्ट्र इ. प्रांतात जल आला असून आमच्या आजिंते वैगेरे मार्चातुन ती पुणवर्द्देत येऊन आणखीही नवीन जाहिराती सुरु होत आहेत. अशा जाहिराती किंवा तोक याची आस्ट्राल निवा किंवा स्तुती मुर्दीच करणे नाही. इंग्रजी रुज्यात आपला थारवी नाया. उयाची तो स्वतंत्र जाहे आस्ट्राल ग्राहकांमुळे त्याचे हस्त कापालाना. ताज तत्त्व १९१२० वरै अव्याहत सुरु असून ड्यांच्या औषधाम ज्ञाले हावदारांनी सर्टिफिकेट दिले. उचित्या वैषधांने कंत्यवरी ग्राहक रोग मुक्त झाले व त्याचे होत आहेत त्याचीच औषधांची नेमी उपयोगात आणेत्रे अस्येत हिवालरक आहे. यापुढे जरी हजारो जाहिराती प्रसिद्ध झाल्या तरी अमधी जाहिरात न बदलावा व कोणाचीही निवा न बदलावा झाल्या तरी कापाल राहून हा सार्वजनिक व वल्याचा रीत आमले. ठगवाच्या नवीन तरीन उपयुक्त सुवारणा करून डर्टिवार्सेस अणण्याची खटपट करून. आज पर्यंत आमचे खालीली यशाहि चरेच अले आहे, करितां सकड अर्थेव्युस व ग्राहकांस इतकीच प्रार्थना आहे की, रोगानुक हेण्यास आपलीची औषधे अस्येत गुणकारक आहेत. तीन मर्बीनी वापरवी, १५कार अनुपम तेव्हा खाची होल्ल इतर जाहिरातीदी आणता विल्कून संवेद नाही, हे लक्षात ठजन औषधे मागाने ती खालील पत्यावर विनचूक मागत्राची द्विंदे खर्ती गुणकारक औषधे पिल्कून हवकन व त्वरित आरेगा येईल-

नो. ने २४

कृष्णशास्त्री पेंडसे वैद्य

पता:—मुर्दी ता. दापोली जि० रत्नगिरी.

ORIENTAL GOVERNMENT LIFE ASSURANCE COMPANY

LIMITED

ESTABLISHED IN 1874.

HEAD OFFICE—BOMBAY

CHIEF AGENCY FOR C. P., BERAR & KHANDESH

Head—Quarters—Nagpur C. P.

FUNDS EXCEED THREE CRORES

AND

FOURTY SEVEN LAKHS

CLAIMS PAID FOR OVER TWO CRORES

IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is, when claims arise, that the amount due under the policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the 'Oriental' keep well before them and act up treating their clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested if in miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the 'Oriental' are invested in Government Securities and lodged with the Government Official Trustee of Bombay and terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising, through decease of assured lives, and endowment policies matured.

Government Officers, professional men, Tradesmen and others employing portion of their annual income or profits in effecting life policies create fund equivalent to the savings of many years.

No man can be sure how long he will live, and although he may have money yet if he dies early, before he had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance is a means by which this danger is not over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step do not delay. There are numerous instances in the records of the 'Oriental' where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

Influential and energetic Agents wanted. For terms please apply to the undersigned.

Prospectuses, forms, and any further information can be obtained on application—

M. DESOUZA.

CHIEF AGENT.

Nagpur

हे पत्र आकोल: येथे कैलासदासी खंडेराव बाळाजी पटके यांच्या वनावासाचा र

जग जाहिर नोटीस

सर्वत्र लोकांस कळविष्यांत येते की आजरोनी मी बारसीटाकझाहून अकेल्याप दैभाईतें येत असतां माझे बरोबरचे दृष्टिएवज रस्यांत महाळझाल तः-
१ खोदीखन १ रुपये ४०० चे रमणवयाने लिहून दिलेले.
२ खोदीखन रुपये २०० नं मैतीलाल बनसीलालने दिलेले.

३ करारनामा तुकसीबारीण नवदून लिहून घेतलेला.

४ गहाणखर्ते ३, मैतीलालचे ६०० चे, व किसनालचे ५० चे बरंगलालचे ५००-चे यांस रुपये देऊन चित करून घेतलेले.

याप्रमाणे दातोएवज व आणखी इतर कांही उपयोगी कागद फडक्यांत बांधलेले ते सर्व गडेतून पूढून हरवले आहेत तरी मद्दू कागद ज्ञोपास सांपडल्यास मला आणून द्यावे त्याबदल मी १० रुपये इनाम खणून देईन व सद्दू कागद मला न देतां कोणी उपयेगांत आणील तरी कायदा प्रमाणे तजवीज केली जाईल. काळावे. ता० ६-९-११ इ०

सही

महमद इम्राहीम शहूद गुलमहमद
रा० बारसीटाकझी.

ता० नं० ९८

नोटीस

नोटीस बेशी बाहेदखावी वा० हाजीसरदारखां मुसलमान राहणार मलकापूर पारपेठ ता० व प्रगणे मज्कूर जिल्हा बुलडाणा यांजकडून अशी नोटीस देण्यांत येते की तुझी माझ्या बदल जी नोटीस दिली आहे ती खेती आहे. कारण मलकापूर व मैजे दुदलगांव येथीठ जी देती वैरे इस्टेट आहे. ती सर्व माझी दैदा केली इस्टेट अ०

खाली सही करणार हाजीसदारखां वा० महमदखां राहणार मलकापूर पारपेठ ता० मज्कूर जिल्हा बुलडाणा यांजकडून अशी नोटीस देण्यांत येते की तुझी माझ्या बदल जी नोटीस दिली आहे ती खेती आहे. कारण मलकापूर व मैजे दुदलगांव येथीठ जी देती वैरे इस्टेट आहे. ती सर्व माझी दैदा केली इस्टेट अ०

जवर तुमचा काहीच हक्क नाही. मी १९-१६ वर्षांपूर्वी नं० मृत्युपत्र लिहून दिले गेहोते तें आतां रद करून टाकले आहे. क्या तुझा मलकापूरची सात ७ तीक्फन आमीन व मैजे दुदलगांवची दान २ तीक्फन सर्वमीन वाहून खाण्यास दिली आहे. बाकी विसं माझ्या इस्टेटीचे मालक माझे मुलगे युसलामेड्डाखां, अबदुल्लाखां, यासीनखां, व व खला माझ्या मुली जेतुंवी व कुचरावी, मी भाजी चायको बजीरवी हे आहेत. व करून पांच्या नाचाने मृत्युपत्र करून खालेही किंवा दिले आहेत. या इस्टेटीवर तुझा भवांध्यातुझ्या संततीचा तर्मेच तुझ्या मेल्या कारण मुलंचा काहीच हक्क नाही. मुसलमान माझ्या समोर त्याचे ब्राप मेल्याचरून आहेत. या शास्त्रा प्रमाणे ते महरुमिलविस नोटीस पावतांच आदांस समजून बायकोशी दुसोरे तु माझ्या मुलोशी, मुलीशी, देणे. तसेच केल्यास रीती प्रमाणे तजवीज नैकराशी तर्मेच माझ्या मुख्याराशी व केली जाईल. ही नोटीस दिली सही मी तुल चांगव्या रीतीने न बागल्य तर तारीख १३।३।१९ इ०

व मैजे दुजी मलकापूरची सात ७ तीक्फन नमीन वाहूदलगांवचा दान २ तीक्फन मार्फत परत यास दिली आहे ती कोटी येथेन वैरे देईन. तु मैजे दुदलगांव नो० नं० १०३

तंबाखु हे जिलप अनमासे रुपये ६०० किमतीचे मला न विचारता० घेऊन आलास. त्याची रकम रुपये सहाशे ६०० आठ दिवसांचे आंत आणून द्यावी. नाही तर कोटी मार्फत फिर्याद करून वसूल केले जातील. त्याच प्रमाणे तु माझ्या जवळून जो १४ चवदा तोळे बजनाचा सोन्याचा कडा नेला आहे तोही आठ ८ दिवसांत आणून दे. नाही तर तो देखील कोटी मार्फत घेतला जाईल. मी गुच्छाम रमुलखां वा० अबदुल करीमखां यांस धंभर १०० रुपये सालांने कुलमुख्यार नेमिंग आहे. तो मलकापूर व दुदलगांव घैरे येथील शेती घैरेचे सर्व कामाची देखरेख करील. आता शेतांत, खेड्यांत व माझा कोणत्याच फायदा जाऊ नये. तु माझा लहान मुलगा विस-मिळाखां यांस मारले होते. त्याबदल विं० घेच मानिं० सहेव मरकापूर यांगकडे ३२३ प्रमाणे मुकदमा चालला होता. पंतु तु माझ्या पाया पद्धत्यावरून मी राजीनामा देवविला. आता जर तु माझ्याशी किंवा माझ्या मुलाशी किंवा माझ्या मुख्याराशी तंटा केला तर तुझ्यावर कौनदारी केली जाईल. ही नोटीस दिली सही तारीख २४-१०९११ इ०

सही

हाजी सरदारखा द० खु०

ता० नं० ९९

नोटीस

नोटील बेशी बालीराम वहुद बालीजी जात कुगवे धाट ग० लोतपत्र ता० यू तिजापूर जिल्हे आकोला यांन खाली सही करणार याकडून नोटीस देण्यांत येते की, मी तुझांस ज्ञां लिहैलेले इसमांवर द्यावे करण्या बदल मुख्यारपत्र दिले होते. तें-

मारोती बहुद सोनाजी होले राहणार येलारी, भागीता बहुद सोनाजी व घनु जर्फ करणाजी बल्द युर्यमानजी राहणार येलारी.

या प्रमाणे दोन इसमांवर द्यावे करण्या बदल मुख्यारपत्रे दिले होती त्या प्रमाणे तुझी सद्दू इसमांवर द्यावे करून हक्कमनामे मिळविले. व नंतर दरम्बास्ती घैरे देऊन वारंटाचे तारखेवर हजर झाले नही, सचव दरखास्तीचा खर्च बुडला व हल्दी तुमचे लक्ष आमचे मुकदम्याकडे नाही. शामुळे माझे फार नुकसान होते. यान करितां तुझांस नोटीसीने कलविले जाते की, तुझी नोटीस पावत्या पासून आमचे मुकदम्या संबंधी काहीं काम करू लये. तुमची मुख्यारपत्रे आप्पी रद केली आहेत. आमचे घती कामे केल्यास ती मल्य कवूल नाही. व मी जवाबदार नाही. आमचे कागदपत्रे आहेत. या शास्त्रा प्रमाणे ते महरुमिलविस नोटीस पावतांच आदांस समजून बायकोशी दुसोरे तु माझ्या मुलोशी, मुलीशी, देणे. तसेच केल्यास रीती प्रमाणे तजवीज नैकराशी तर्मेच माझ्या मुख्याराशी व केली जाईल. ही नोटीस दिली सही मी तुल चांगव्या रीतीने न बागल्य तर तारीख १३।३।१९ इ०

सही

पूर्णांजी युर्यमानजी होले दसूर खुद राहणार यिलेरी हल्दी वस्ती लहेगांव

रहारेर नोटीस

गाहाण, खांदो, अगर वक्षाम वैरे करून घेऊ नये, वेत. जवाबदर मैतीची इस्टेट वैरे या इस्टेटीचे वारपहा नी. व जे काणी गाहाण गांवे कांही घेऊ नये घेव्याम विधार कडा वात वैरे समजून चालावें जाईल हा जाहार कळवें ता १३ माहे मार्च दृसवी.

सही

ग्राम वलद आप्पी माळी निं० नी वलद लक्षण गाळी निं० ११३

नोटीस.

१. बाल्डुण नारायण भटू विडु बाल्डुण भटू व २ बालीराम नारायण वेड. हल्दी नागपूर. केळी. नाशाळी. धुंडीराज यावे विक लक्षण भटू ग. आकोट. यासी खाली नेहून नोटीस देण्यांत म. ता० २१।३।०२ इसी हून देऊन बुक न. ३ आ. न. २ मन १९०२ सब रजस्टरकर्तेने नेहून मृत्युव नासमजूतीमुळे ने आहे. माझे मरण वद वारता कडे ऑडिले ने कळवेले आहे. ११०

२. रामकृष्ण आपांजी

सही

ने माऊजी इचे हातवी

निं० बांगडी असे,

४

टीस

३. लक्षण मारपण भटू

४. विडु बाल्डुण

५. राम नारायण भटू

६. नागपूर केळीवारान-

७. गोराम यावे घर

८. त्रितग भटू र. ही-

९. यासी खाली तही

१०. ने दिली जते की

११. ११०२ इसी

१२. ११०३ इसी

१३. ११०४ इसी

१४. ११०५ इसी

१५. ११०६ इसी

१६. ११०७ इसी

१७. ११०८ इसी

१८. ११०९ इसी

१९. १११० इसी

२०. ११११ इसी

२१. १११२ इसी

२२. १११३ इसी

२३. १११४ इसी

लोक अद्विष्टक

मैतीची इस्टेट

नेहून नेहून

वेत वेत

जाहार जाहार

कळवे कळवे

मार्च मार्च

दृसवी दृसवी

सही सही

ग्राम वलद आप्पी माळी

निं० निं०

नी वलद लक्षण

पुरवणीः— ऊटीस बाल्लुद सामाजिक सोरदर तरिख १९१३ ई०

नोटीसीचे उत्तर

नोटीस बेशमी चांदी मर्द हयादखां चूल्हेवाली लात मुमलभान राहणार कानेही याची ता० बाल्लुद पर निं० आकोला इनला खाली सहा करणार खांजकडून जवाब देण्यात येतो की, तुझा ता० १६१३१९११ रोजी ज्ञा नोटीस आद्यांस दिली आहे तीतील मनकूर संविधान खाला आहे. माजे कानेही गवळी ता० बाल्लुद पर निं० आकोला येथील शेत सर्वे नंबर ५६ एक गुंठ २०८३४ आकार रु. १९ हें शेत तुझी मजला संभू बल्लुद पुंजाळी काळी वैगेर इसम रा. मोरगांव यांचे समस रक्कम ५७०० याम खरेदी व नांवे लावून देण्याचे कवूक काळून ता. १२२१ रोजी इमारात्तदल ५० रुपये घेऊन आपले महिला पावती लिहून दिली. व त्यामध्ये एक महिन्याने वाळीचे राहिलेले रुपये १६९० देण्याचे थरें त्यास आतां एक महिना झाला आहे. तो तुमचे येथे २१३ वेळा रुपये घेऊन आलो असतो तुझे रुपये देण्याचे नाकारिले व शेत खरेदी व खाली नांवे काळून देण्याचे नाकारिले. तरी ही नोटीस पाश्चायापासून एक महिन्याचे घांत तुमचे राहिलेले रुपये १६९० घेऊन सदूच देवाचे खरेदीखत व खाली नांवे काळून यावें वर दिलेले मुदतीत तुझी खरेदीखत व खाली नांवे काळून न दिल्यास तुमचेवर रीतिप्रमाणे दिलायीत दावा काळून शेत कवऱ्यांत जेतले जाईल. काळून ता. १६१३११६.

सही

गण बल्लुद नारायण पाटील राहणार कडूम
ति. खुद

नो० नं० १०३

नोटीस.

विद्यमान म्युनिसिपाल अमेटी आकोट यांचे कडूल सर्वत्र आकोट शहरवासी लोक

यांत्रा:-

सदूच नोटीसी हारे कठविण्याचे येते की, आकोट म्युनिसिपाल कमेटीने म्युनिसिपाल हारीत सर्व घरांवर आणि जमिनीवर मु० का० कलम ४१ प्लेटरलम (अ) प्रमाणे घरपट्टा व अमिनीपट्टा लूर्धिक अंदाज घरमाड्यावर ता. १६१३१९११ ई० रोही स्पेशल जनरल मिटींग मरत्यांव्याठी ठारप नंबर १ यांत दोकडा ५ रुपये प्रमाणे घरपट्टा बसविल्याचे ठारपले आहे. त्यांतील कामे येणे प्रमाणे:-

१ ज्या घराचे अथवा जमिनीचे वार्तिक अदाज माडे ३ रुपयांपेक्षां जास्त येणार नाही त्या घराला अथवा जमिनावर हा कर बसविला जाणार नाही.

२ ज्या करासंबंधी बसविलाना आठ थाण्यावरील एक रायाचा कोणताही भाग थाल्यास त्याजवळ एक रुपया घरला जाईल.

३ असल्या प्रकारस्या घरपट्टा अथवा जामिनीच्या माल्काकडून हा वर दर वर्षीतील एप्रिल महिन्याच्या १ पाहिल्या तारखेस अटळान्स घेतला जाईल.

वर प्रमाणे उपाला हा कर कवूक नपस्त्यास त्यांने ३० दिवसांचे आले कमेटीकडे स लेखी कलावें द्याण जे एक महिना सपत्या नंतर कमेटी त्याजवळ विचार करील. त्यापुढे कोणाची तकार एकली जाणार नाही. कठावें ता. १६१३१११

सही

D. H. Dingwe.

से० मु० कमिटी, आकोट.

नो० नं० १०३

सदा

१ निं० हाजी शेक

हुसेन बल्लुद शेक शाहाबुद्दीन

२० मलकापूर निं० बुलठांगे खांव हत्तीविला (मो० उ०११) असे.

२ शेख आगद बल्लुद शेख शाहाबुद्दीन

कुल्लेवाला

नो० नं० १०३

नोटीस.

नोटीस बेशमी १ नामदेव बल्लुद तुकाराम, २ पंढरी बल्लुद तुकाराम व ३ पांडू बल्लुद तुकाराम उभयता अज्ञान पा. करणार नामदेव बल्लुद तुकाराम कुणवी राहणार पारस ता. बाल्लुद यांत

गण बल्लुद नारायण पाटील राहणार कडूम ता. बाल्लुद याजकडून नोटीस

वर्णणीद्वाराचे नाव

वर्णणीद्वाराचे नाव	रहण्याचे वार्तुके	पारशी	ना करिता
आसागम संगतादाम	व नं० १००	३	
माहाद जी रामनी	"	२००	१
गजागम कुडलसीग	"	१०	१
प्रिवक गाविद	"	१००	१
विठोचा लालजी देशमुख	"	१००	१
उनंदरव चंद्रभान	"	१०	१
मदाशीव सुर्यभान	"	१०	१
विठोचा शिवरम	"	४९	१
आत्माराम उद्भान	भासेद	१०	१
गनुलाल श्रीराम	"	१०	१
प्रेमाक मावतरम	पिंपळोद	१००	१
मार्गती बापुजी	"	१०	१
गामाजी भिजाजी	"	४२	१
बलीराम उद्भान	"	२८	२
नारायण लक्षण	न चोना	१००	१
रावजी माध्याजी	"	१००	१
नथ चंद्रभन	गैनपूर	४००	१
क सीराव इमान			
नामदेव चंद्रभान	"	१०	१
आत्माराम चंद्रभन	"	७३	१
शामा कवडाजी	"		
खुशाल गजमल	कापुमतलणी	१००	१
हरमुक गमसुक	"	१९०	१
ममशेरखान इत्तेखान	अडुळा	१९०	१
नारायण रामनी	"	१००	१
किन चंद्रभान	काळगवडाण	१०	१
मंगलान आन्मखन	काळगरडाण	१००	१
तुकारम कवडाजी	खीराड	२००	१
मुजंगा गाविद	वैपाळ	२५०	१
चंद्रभान गोडाजी	कम्बे गवडाण	१०	१
मारुती कळुजी	गावेडगांव	१०	१
लक्षण मुर्यभान	"	१००	१
अंदेशाव कृष्णा	"	७५	१
असृत गमताजी	हेगणी	१५०	१
बलीराम गमताजी	"	१००	१
रामचंद्र तुकाराम	घुडकी	१०	१
दिनकरराव मंपतराव	सातेगांव	२९०	१
दवलतराव कृष्णराव	"	१००	१
मल्हारराव मधोराव	"	१०	१
बर्लाराम हंसीर	"	२९०	१
श्रीराम नागराम	"	१००	१
छागालाल दुगनीराम	"	१००	१
दलुमाया माजमीया	विहागांव	१०	१
बुल्लुदेन बदुदेन	"	४०	१
सातेगाम सोनाजी	"	९०	१
रामचंद्र बालाजी	"	७९	१
भगवंत बापुजी	"		
मीताराम गारमल	समदलपूर	२९	
मंयभन नारायण	"	३९	
पुढारीक श्रावण			
पणपत राम	बने ज.	३१	
गोपिदराव गमपतराव	दहीगांव	१०	
विवक धन्नालाल	अंजनगांव	३००	
शीवरम बापुजी	"	६९	
हृष्णराव ग्रन्हादराव	"	८०	
वशवंत नारायण	"	९०	
तुकाराम नरेंद्र	जेजनगांव	१००	
अवदीन राववी	"	२००	
कमापूर	कमापूर	१०	
क. द्वौर्छी	"	७९	

वर्ष ४७

आकोला—सोमवार तारीख ३ माहे एप्रिल सन १९११ इ०

अक

दर्यापूर तालुक्यांतोल ज्या लोकांनी “किंग एडवर्डमेमेरीअल फंडाकरिता” वर्गीया दिली त्या लोकांची नावी. १९११.

नं	वर्गीयांचे नाव	गदण्याचे ठिकाण	रक्कम	मी. पी. व वन्हाडलवे हिंदूसा कारिना ना करिता
१	शाश्वतहारु भ वंतावा	दर्यापूर	५००	६
२	शाश्वतहारु गाहनसींग	"	५००	९
३	हनवेतराव रामराव	"	५००	९
४	दवलतसींग नारायणसींग	"	३००	९
५	नारायण लक्ष्मण मंगारकार	"	२९०	९
६	बिंधुभाई गोपाळ	"	१००	२
७	नारायण बळीराम	"	१००	२
८	प्रियक गणेश	"	१५०	२
९	शुभनीया बद्रुद सरदार	"	१५०	२
१०	च. अ. अ. थोक वर्काल	"	२९०	९
११	गंगाधर नारायण जान्हुळे वर्काल	"	१५०	९
१२	सुंदर गीळकंठ मांडे वर्कल	"	१००	२
१३	जी. के. पर्वने वर्कल	"	१००	२
१४	महेनद मुजात सेव महेनद	"	१००	२
१५	पादा पुरुषोत्तम	"	१००	९
१६	मुरुंवर गणेशाला	"	२९	२
१७	बलभद्रास चुर्नाला	बानोमा	२६०	९
१८	दरनेदार मुरुंवर	"	२९	९
१९	करोनेशन जीनोंग फाकडी	"	१००	३
२०	ए. के. बाना	"	४९	१
२१	तवस्ल रामवताप	"	२००	९
२२	धी. जमसाजी न्यू प्रेस प्याकटरी	"	१००	२
२३	गोपाळाव वामनराव	रामर्तार्थ	२९०	९
२४	बलदेव गनुलाल	"	५०	१
२५	अमृत चहुळी	"	६०	१
२६	बक व भिकन बद्रुद बळीराम	शीवर	१००	२
२७	हरीशंद जानराव	"	१००	१
२८	सखाराम जेराम	"	१००	१
२९	बळवंत सखाराम	चामळी	२६०	२
३०	बलदेव गनुलाल	"	२००	२
३१	बनसीदा पाशाराम	"	२९०	२
३२	महमद हातम बाला	"	१००	२
३३	गु. पर्वी महमद मुजात	"	७६	१
३४	वन्हाडलाल नयंदव	"	१००	१
३५	शव नारायण रामराव	"	२९०	३
३६	नयमद रामचंद	"	१९०	१
३७	जमनादाम रामचंद	सां. लळ	२९०	१
३८	देवर छाणा	"	५०	१
३९	सदाव वेर्जनी	सुगमनपूर	१९०	३
४०	कुच डाळ बुश्ल	"	१००	२
४१	नारायण कासीचा	"	१००	१
४२	नापाळ व जुलाल	येवदा	३००	१
४३	दिवनारायण सदाशिव	"	२००	३
४४	यशवंत भिकाजी	"	२९०	१
४५	सद शिव सोनाजी	"	२९०	१
४६	दर्याव विंग भजुतासींग	"	१९०	२
४७	बळीराम भजी	"	१००	१
४८	पुरुषोत्तम गंगाराम	"	१००	१
४९	बोर्सीराम विवाद	"	१०	१
५०	खुनाथ दुलचंद	"	५०	१
५१	जगुलाल नुसरा	"	३३	२
५२	जी. राम दवरन	"	२४	१
५३	मनुलाल गंगा नाद	"	२४	१
५४	हयातखान अनुखान	"	२४	१
५५	दवलतसींग काशीराम	"	१४	१
५६	सोशराव गलाचराव	मन्नरा	१४	१

अ. नं	वर्गीयांचे नाव	रहण्याचे ठिकाण	वारुळे पारशांचा किंवा विवाद	वारुळे पारशांचा किंवा विवाद
१७	आसागम संगमनादाम	व नेगं	३००	३
१८	माहादजी रामनी	"	२००	९
१९	गजागम कुंडलसींग	"	१००	९
२०	प्रियक गोविंद	"	१००	९
२१	विठोचा लालजी देशमुख	"	१००	९
२२	अनेदव चंद्रभान	"	१००	९
२३	मद्दाशीव सुयंभान	"	१०	९
२४	विठोचा शिवराम	"	४९	९
२५	आत्माराम उदभान	भासोद	५०	९
२६	गनुलाल श्रीराम	"	१०	९
२७	प्रेमक मावतरम	पिंगळार	१०	९
२८	मार्गती बापुजी	"	१०	९
२९	गामाजी बिजाजी	"	४९	९
३०	बळीराम उदेभान	"	२८	२
३१	नारायण लक्ष्मण	न चोना	१००	१
३२	रावजी गांधाजी	"	१००	१
३३	नथ चंद्रभन	"	१००	१
३४	क सीराव इमान	जैनपूर	४००	९
३५	नामदेव चंद्रभान	"	१००	१
३६	आत्माराम चंद्रभन	"	१०	१
३७	ज्ञामा कवडाजी	"	७३	२
३८	खुशाल राजमल	कापुमत्तलजी	१००	१
३९	हरमुक रामसुक	"	१९०	३
४०	ममशेखान व्हेळान	अडुळा	१९०	२
४१	नारायण रामजी	"	१००	२
४२	कि न चंद्रभान	काळगडाण	१०	१
४३	मंगलान आन्मलन	काळगडाण	१००	१
४४	तुकारम कवडाजी	खीराड	२००	३
४५	भुजगा गोविंद	वापाळ	२९०	१
४६	चंद्रभान गोडाजी	कमचे गवडाण	१०	१
४७	मारुती क लूंजी	गवडाणव	१०	१
४८	लक्ष्मण गुर्धभन	"	१००	३
४९	अनेदार छुणा	"	१००	३
५०	अमृत मनजी	"	७९	२
५१	बळीराम गमताजी	हिंगारी	१९०	१
५२	रामचंद्र तुकाराम	घुडकी	१०	१
५३	दिनकरराव मंपतराव	सोतगाव	२९०	१
५४	दवलतराव छुणाराव	"	१००	१
५५	मल्हारराव मधोराव	"	१००	१
५६	बळीराम हंशेर	"	१०	१
५७	श्रीराम नागराम	"	२९०	१
५८	छोगालाल दुग्नीराम	"	१००	१
५९	दलुमाया माजमीया	विहागांव	१०	१
६०	बुद्धुदीन बद्रुदन	"	४०	१
६१	सोलराम सोनाजी	"	१०	१
६२	१०२ रामचंद्र बालजी	"	१०	१
६३	१०३ भगवत बापुजी	"	१०	१
६४	१०४ मिताराम गारमल	"	१०	१
६५	१०५ गर्यभन नारायण	"	१०	१
६६	१०६ पुढीक श्रावण	"	१०	१
६७	१०७ गणपत राम	"	१०	१
६८	१०८ गोविंदराव रघुपतराव	रामदलपूर	२९	१
६९	१०९ विंदक घनालाल	"	३९	१
७०	११० शिवर म बापुजी	दर्हागांव	१०	१
७१	१११ हुणगाव प्रश्टाराव	अजनगांव	३००	१
७२	११२ दशवंत नारायण	"	६९	१
७३	११३ तुकाराम नरोंजी	"	८००	३
७४	११४ अवरीत रावजी	अंजनगांव	१००	१
७५	११५ नद मीर कडताजी	कमापूर	१०	१
७६	११६ किसर नामान	क. नदोळा	७९	१

	कोटीगांव	सी. पा. व बन्हाड सर्व हिंदूस्था शेरा. करिता नाकरिता.
१२०	"	१०
१२१	"	११
१२२	"	१३
१२३	"	१२९
१२४	कोळंधी	७९
१२५	कोकडी	१९०
१२६	"	९०
१२७	"	४००
१२८	"	७९
१२९	गायबाडी	१००
१३०	"	३०
१३१	चंद्रपूर	२३०
१३२	लखनवाडी	१००
१३३	चेंडकापूर	१००
१३४	माहुळी	९०
१३५	"	९०
१३६	बवळवुळ	२९
१३७	नांदुरा	९०
१३८	रामगांव	१००
१३९	येलोरी	९०
१४०	"	२९
१४१	घेलोरी	३९
१४२	खळार	२००
१४३	सिंगनापूर	१००
१४४	सासनरामापूर	२४
१४५	"	२४
१४६	"	१९
१४७	"	२४
१४८	गणेशपूर	१४

या कोकारी आपआपले गांवांतील शाळेला वर्गणी दिली खांची नावें.

१	मोती संगाई	अंजनगांव	६००
२	येमू संगई	"	३००
३	गणेशदास टाकूरदास	"	३००
४	पांडोचा (रोजोचा)	"	२००
५	रामलाल	"	१००
६	बारोती चीताराम	घोसाळा	२९०

E. M. Kierander, -Divisional Officer.

वे. बाढा वलद लिंबांग दशकुळ साळी मु. देऊळगांवराजा तालुका निखली यांत देण्यांत येते को, मी तुझे लग्नाची कायको अमून लग्न झास्यास ४१९ वर्ष झाली व मला वयांत येऊन ६ महिने झाले तरी माझे असे अनुभवास आले को, तुझे जवळ कांदी संसारसुख नाही. फक्त तू लग्न जें करतोस ते नांवा करितांच करतोस. व त्या मुळेच तुझे पहिले बायकोने तुझे जवळून फारकत घडून दुसरा घाठाव केला. असा प्रकार आहे ह्याणून मला तुझे जवळ राहण्यास मार्ग नाही करिता मी माझे भावाचे घर आज पांच महिन्यां पासून आहे, लोकांचे कर्न काढून खाते ते कर्ज २९ रुपये झाले आहे तरी ते कर्ज देऊन मला फारकत द्यावी व मोकळे करावें.

बाढी पेक्षां ८ दिवसांनंतर ही नोटीस च फारकत समजून मी दुसरा नकरा करीन मग मी तुझी कोणतेही प्रकारे बांधलेली राहणार नाही.

आज ता. २७.३.१९११ इ०.
सही.

सही जपवंती मर्द बाढा दसकुळ साळी राहणार देऊळगांवराज दस्तुर किसन खळद शकर साळी. नो.० नं.० १२१.

हरळी व कुंदा साफ निघतो.

रा. किलोस्कर बंधु किलोस्कर वाडी यांस.

सप्रेम वि. वि. आपले दोन लांखंडी नांगर आमचे गांवां आले आहेत. ते फारच मुरेल चालतात. कुंदा व हरळी साफ निघते. कामही लांखंडी नांगरा पेक्षां जास्त होते, व बेलास मुळेच जाघत नाही सबळ आणखी एक लांखंडी नांगर ही चिठी वेऊन येणाऱ्या इममा बरावर पाठून देण्याची मेहरवानी करावी. किंवती वृक्ष आडीस रुपये देऊन पाठविले आहेत.

रादाशिव (सही) } बारगांव (सारारा)
घोडदेव खाढीलकर. } ता. २७.३.१९११ इ०.

सही.

जिरी मर्द विठोचा काळे राहणार कस्याण ता. मेहेकर जिल्हा बुलडाणे निशाणी बांगडी.

नो.० नं.० १२३.

नोटीस

बालकृष्णसा परशरामसा दुकानचा मालक त्रिकक्षा व विष्णुसा कसेरे मलकापूर तालुके मजकूर जिल्हा बुलडाणा यांस:-

आडी बाली सही करणार पाजकदून नोटीस देण्यांत येते को मौने विवर तालुका मलकापूर येथील

शेत सर्वे नंवर एकर आकार
१६ २३८३७ १९
२८ १४०३० १४
२९ ३९८६ ३४

या जमीनीची शेते तुझी सिताराम खळद वंकार पाटील रा० विवर ता० मलकापूर याजगासून १९०० रुपयांस खेदी घेती आहे. या जमीनी संभवाते माझा काढी लेल असल्यास ते दाखवावा. नाही तर दिवाणी कोर्टीत नोटीसिचे खर्च मुद्रां किंविद कली जाईल. ही नोटीस पावल्यापासून ८ दिवसांचे आंत वर प्रमाणे न केल्यात दिले प्रमाणे तवरीन कठी जाईल तारीख २७.३.१९११.

मु० नांद.

दस्तुर मार्तड शामराव रा० नारखेड. सही

१. मास्ती भिवन अडनांव कुहीटे रा विवर ता० मलकापूर निः हातची.

२. गोविंदा मानासा कुहीटे रा० तिकांग निः।

दस्तुर मार्तड शामराव रा० नारखेड नो.० नं.० १२७.

नोटीस वेशमी विठोचा खळद खळु काळे राहणार मैजे कस्याण प्रगणे व तालुका मेहेकर जिल्हा बुलडाणा यासी नोटीस देणार जिपरी मर्द विठोचा काळे राहणार मैजे कस्याण तालुका मेहेकर जिल्हा बुलडाणे इनकदून नोटीस देण्यांत येते को, मी तुमची लग्नाची बायको अमून तुमचा व माझा हिंदू धर्मशास्त्र प्रमाणे विवाहसंबंध झाला त्यास मुरारे १९ वर्षे झाले आहेत. त्या दिवसा पासून तुझी मजला आपले घर नेऊन जनरीती प्रमाणे संसारमुखाचा उपभोग दिला नाही, व मजला माझे आईचापाचे घडून तुझी आपले घरी नेले नाही आणि मी वरील काळांत फक्त २१३ माहिने आपले घरी संसारमुखाचा अनुभव घेण्यास आले असता तुझी मजला नेही प्रमाणे संसारमुखाचा अनुभव

सरकारचे घोरण.

गेल्या आठवड्यांना व्हाइसराय संहाराच्या कायदे कौंपिलांत रानद्रोही समाभविण्यास मनाई करणारे बिज, व दुर्माकारखान्या संचेवाचे अशी देण्ही बिले मंजूर होऊन त्यांना कायद्याचे स्वरूप प्राप्त झाले. त्या कौंपिलांतच्या विनसरकारी समासदांनी प्रदाया प्रश्नाविषयी किंतीही युक्त चाद केला तरी सरकारच्या बाजूचे वहमत खात्रीने ठेवलेले असावयाचे अशी तजवीज अपोदरच कायद्याने करून ठेवलेली अहे व शिवाय आपल्यावर उपकार करणाराचे वचनास मान देण्यासाठी वेळेम स्वतःच्या खण्या मनाला ही बाजूस ठेवण्यास हरकत नाही— किंवद्दुन तें पत्रित कर्तव्य आहे. अशी सुन्दर कृतज्ञता ही सरकारच्या कृपेश्वा बळावर योग्येस बदलेल्या किंपेक सरकारनियुक्त सभासदांच्या वर्गीनुव्ही वेळो वेळो सरकारी अधिकाऱ्यांना जेराचा पाटिंबा शिळत असतो. सारांश, आपल्या बाजूचे चहमत होण्याची खात्री असतां ही सरकारी अधिकारी अस्पृश्याक सभासदांच्या टीकेला मान देऊन विचाराचे स्वरूप निश्चित करतांना ‘अर्थ त्यजति पंडित.’ या तस्वाचा स्त्रीकार कला करतात हे पाहणे असेल तर गेल्या आठवड्यांना पास झालेला सभाबंदीचे व कारखान्या संबंधाचे अशी मूळची विले व भिलेकड कमीतून बोहर पडल्यानंतर त्यांचे राहिलेले स्वरूप यांचे चारकाईने परीक्षण करोवे, लॉट मिटो यांचे कारकाईत अंमलांत असलेला सभाबंदीचा कायदा या नव्या कायद्याचे मानाने पाहतां असंवेत सक्त होता. त्या कायद्याने हलक्या दर्जाच्या प्रेलिसच्या हातात एक भयंकर शब्द दिले हेते, व त्या शब्दाचा उपर्योग करण्याचा हुक्म देण्याचे प्रातिक अविकृत्यांचे हातात ठेविले होते. याचा परिणाम काय झाला, व कायदेशीर रितीने राजनियापूर्वक काम करून इच्छिगान्या सभांना ही कशी मनाई किंपेक प्रांतानुन करणारंत आले तें सर्वीना श्रुत आहेच. पूर्वीच्या कायद्यातले हे व इतर दोष नव्या कायद्यानुन सरकारी अविकृत्यांनी अजीचात काढून टाकून त्याला वेळेच नरम स्वरूप दिले आहे. त्याचे प्रमाणे कारखान्या संबंधाच्या विलालाही विनसरकारी सभासदाकडून ने जे आक्षेप घेण्यात आले हेते, त्यांचा विचार करून त्याच्या टीकेचा ग्राहांश सरकाराने मान्य केला व विलेले स्वरूप बदलून तें कौंपिलापुढे मांडले. या देण्ही गेटी हिंदुस्थान सरकारच्या राजकीय धोरणाचा चारकाईने अस्यास करणाराने विचार करण्यासारख्या आहेत. असाप नेशांत असाचाराचा एर्ग नायनाट झालेला नसला तरी रुपयांत चौरा आणे इतकी नरी शातता नाहू लागले नेह हे उघड दिसत असतां आणि ऐन धामवृत्तीच्या प्रसंगी मुद्दां नेमस्तपक्षांतस्या लोकांनी आपल्या मनाची विलक्क अलाविचल न होऊ देतां सरका-

रा पूर्ण पाठिंबा दिला ही गेटी ल्याई मिटों पांनी विल यतेनस्या आपल्या भवयांत जाहिर रीतीने सांगितेची असतां सभाबंदीसारखा कायदा कायमचा करून सरकाराने प्रजे विद्यंचा वेमतेशाचा छाप सरसकट सर्वावर मारणे द्याणने हिंदुस्थान देशाला कायमचे लंछन लावण्यासारखे आहे अशी योग्य टीका अनेक लोकानव्युत सभासदांनी केली ती वहनुत: सरकाराने विचारांत वे प्यासासारखी होती. निदान हिंदी प्रजेविषयी ज्याची पूर्ण सहानुभूत व त्या प्रजेवेहा ज्याच्यावर अस्तित्वक प्रेम अशा यादशहा पांचव्या जार्जच्या १८५८.८.८.चे हे वर्ष असल्याने त्या शुभ सुवर्ण अजून येऊन योग्यांने रोजानेतृ प्रजेची मुख्यकमले म्लान होताल असा वेमतेशाचा कलंक सरकाराने येदाचे सली तरी लावू नवे, लाविण्यास निदान तो कायमचा होऊन बसेल असें तरी वारू नवे, अशी देशी सभासदांना नाना प्रकारे विनवयी केली असतांही तिचा कांही उपेत्यांग झाला नाही ही असंवेत खेदाची गोष्ट आहे. गुरुत्वादे एकून घेऊन ‘त्वयार्थ सपार्थ’ च्या तस्वावर वागण्यास क्वूल झालेल्या सरकाराने या बाबतीत निष्काळण येवढा अप्रह घरेलों पाहून आपल्या सांख्या कायद्याचे राजनिया प्रजाजनाना सखेदार्थ्य वाटणे साहजिक आहे. सभाबंदी कायद्याच्या येवढा भाग्य पुढी तरी मंजूरी सदृशकर्ती सोहेवांना देऊन नवे व हा कायदा ना. मि गोखले यांच्या खण्याव्रमणे कायदाना न करता तीन अथवा पांच वर्षांचा करावा अशी हिंदी प्रजेची लॉई मेले सहेवांना आप्रहाची विनवयी आहे.

आमचे पारशी वंधु.

शिक्षणप्रसार, उद्योगधेद, धनग्राहि, दानशूरता, सामाजिक सुव्याप्ती, इ. गुगात सर्वात श्रेष्ठ अशी एखादी जात हिंदुस्थानांत असेल तर ती पारशीची होय. हे पारशी मूळव हिंदुस्थानचे राहवासी नव्हते. हे पारस्य देश द्याणने इगण येथील गहणोर ल्याणून त्यांना पारशी नाव पडेल. पारस्य देश मुसलमानांनी भी कला तेव्हा यांच्या त्रासाला व छालाला भिजून कांही लोक तो देश भेडून हिंदुस्थानांत नवरी येये एका हिंदुजाच्या भाग्रयाला येऊन राहिले. असें सांगतात की, स्वेदशा पेहवाव करून व गोहयाप्रतिवंध या शर्तीवर त्या हिंदुजानेत्यांना आपल्या राज्यात राहू दिले अलं त्या थेड्या शा लाकांची स्वर्वमिश्रा वेतावाताचीच अस्पृश्यामुळे व इकडे येण्याच्या धादीलीत पुष्कलसे धर्मप्रेष्य त्यांना मार्गे टाकवे लागल्यामुळे इकडे आस्यानंतर त्यांनी हळू हळू हिंदूर्धमि व रितिरिवाज उचलले. पुढे गजरायेत मुसलमानांने राज्य झाऱे तेव्हा यांच्या पीराचा ही ते भासू लागले व मुसलमानांनी भासूने ते राहू लागले. त्यांच्या हाताचा धर्म व रीति यांकों दोन गेटी मात्र त्यांनी कायम ठेविण्या होया. एक एकेथरीमन, व दुपरी एकपनीत्व. ते रोज आपल्या धर्मप्रेष्याव्हान रोज प्रार्थना करीत, पण त्या प्रेषाची भाषा कटेल तर शरथ. एकेणीसाब्या शतकाच्या प्रारभापर्वी ही स्थिति होते.

विटेश अमदानी सुरु झाली तेव्हांपासून मात्र पारशी पुढे सरसावल. त्यांनी

बापली कारशी भाषा अकून गुवरांची भाषाव्याप्ती केली होती. त्या भाषेत ते आतां प्रेषाची असतां विचारचा करू लागले, व इंग्रजी शिक्षावर विस्ती मिरनरीशी संबंध येऊन दोघे परशी विस्ती झाले. त्याचे विचार परशी समाजांत एकच चळवळ उडाली. पारशी धर्माची महती गाणरे व विस्ती मतांचे खंडन करणारे वर्तमानपत्र त्यांनी काढले. स्वधर्मविषयीची अज्ञान कमे वधक होते हे आता पारशीना कठून त्यांतस्या शहाण्यांनी स्वातःच्या धर्मविषयीची एक प्रश्नातरप्रतिक्रिया तपार केली. तिच्यरूप वारशी धर्ममताचा धोडामा योध होतो तो असाः— पारशी आपल्या धर्माला जरूरेस्ति धर्म खण्डनात. ईश्वर एक आहे. त्यांचे एकदर मृष्टि निर्माण केली. त्या ईश्वरावर आपण निष्ठा ठेवून त्याची पूजा व आराधना करावी. इतर देवता मानू नवेत हा नियम मोडणारा नरकांत जाईल. ईश्वर सर्वशक्तिमान आहे, तरी स्वतःसारा दुसरा ईश्वर निर्माण करण्याचे सामर्थ्य त्यांचे ठारी नाही. पारशी ईश्वराला हरमजद (परमामा), दादार (न्यायकर्ता), परवरदिगार (विधाता), परवरदार (रक्षणकर्ता) वैरो नावें देतात. ईश्वराची पूजा करून हात धर्म. ईश्वराने सत्यज्ञानप्रसारार्थ आपला प्रचारक जरयेस्त असंक्षिप्त अनेशिरीन धाला पाठविले. ईश्वराच्या पूजेचे वेळी पूर्वोकडे तोड करून; सूर्य, आत्रि, जल, वैरो तेज, पुंज वस्तु ईश्वराच्या महिम्याचे स्मरण देण्याचा आहेत; व ईश्वराच्या तेजाचा अश त्याचे ठारी आहे. जरयेस्त येण्याचे पूर्वी पारशी लोक मूर्तिपूजक होते. अवेस्ता हा पारशी धर्मप्रेष्य आहे. दिवंतून पांच वेळा प्रार्थना सांगितली आहे. मृत्युनंतर चवध्या दिवशी पापपुण्याचा हिंदीच होऊन मनुष्य स्वर्गाला किंवा नाकाला जातो. केवळ तीरी मृत्युचा प्रलय बहवयाचा आहे. येशू विस्ता प्रमाणे जरयेस्त दुसऱ्यांने पाप स्वतःवर वेत नाही. यांने त्यांने आपल्या कर्माची फळे भेगावी असें तो सांगतो धर्मकार्य, दया, दान, शुद्ध अंतःकरण, ज्ञानचर्चा सत्यवादिव, आमसंयमन इ. गोटीनी मनुष्यांचे कल्याण होते, व असंवेत, वैरो, द्यूत, ख्यालेकाविषयी पापटात, अन्याय, इ. गोटीनी त्याचा नाश होतो. अशी यांची धर्ममो आहेत.

इ. स. १८४९ पासून पारशी जातीत श्वीशिक्षणाला प्रारम्भ झाला. मि. दादामाई नवरोजी सारखे गृहस्थ श्वयशिक्षक होऊन मुलांच्या शाळेत शिकवू लागले. ज्ञानप्रसारक मंडळी स्थापन झाली. ही मंडळी अद्याप आहे. १८९१ मध्ये रास्तगोक्तार वर्तमानपत्र मुरु झाले व त्याच्यावरीं रहनुमई मन्दिरियाचा (उपासकमंडळी) स्थापन झाली. यांनी हिंदू व मुसलमान धर्ममतांचे व रोतिरिवाजांचे पारशी चालीरीतीशी जेमित्रण झाले. होते त्यांची परीक्षा करून शुद्ध पारशी चाली कायम ठगण्याचे मनात आणिले. मार्गीत पुष्कल अडवणी असतां ही कार्य तर्दास गेडे. यांचे कायण ठेविण्या होया. एक एकेथरीमन, व दुपरी एकपनीत्व. ते रोज आपल्या धर्मप्रेष्याव्हान रोज प्रार्थना करीत, पण त्या प्रेषाची भाषा कटेल तर शरथ. एकेणीसाब्या शतकाच्या प्रारभापर्वी ही स्थिति होते.

पारशी लोक या प्रमाणे शिक्षणाची कास घरून सुवारणेच्या शिडविर झापाव्यांने पालल ठारीत आहेत. त्यांना हा तो धंदा काण्याला व हव्या त्या मुलांत जाण्याला कोणाची आडकाठी नाही. यांमुळे व्यापाराच्या कामांत धडीन दिलेले वारशी समाजाच्या सुव्यारणेच्या मुलांची मुलगत: झानप्रसार व द्यात्वातंत्र्य या गोटी आहेत. हे विसरता कामा नय.

पारशी लोक या प्रमाणे शिक्षणाची कास घरून सुवारणेच्या शिडविर झापाव्यांने पालल ठारीत आहेत. त्यांना हा तो धंदा काण्याला व हव्या त्या मुलांत जाण्याला कोणाची आडकाठी नाही. यांमुळे व्यापाराच्या कामांत धडीन दिलेले वारशी समाजाच्या सुव्यारणेच्या मुलांची मुलगत: झानप्रसार व द्यात्वातंत्र्य या गोटी आहेत. हे विसरता कामा नय. या धर्मसुव्यारणेला संमति व उत्तेजन दिलेले आह. पारशी समाजाच्या सुव्यारणेच्या मुलांची ही धर्ममुधारणा आहे व या धर्म-सुव्यारणेच्या मुलांची मु

नोटीस

मोर्टीम शेख चांद वडुद महमद रा०
नेरमेर ता० आकोट यांम —

खालौ सही करणार इमहिमवा वडुद
या निष्ठा मृमलमान प्रश्न रा० मैत्र
जलाव दल्लो मुझमान पंचगळण ता०
आकोट निल्डा आकोट फुरा सन १३२०
फसली नोटीस देतो को मैत्र नेरता०
आकोट पंथीक शेत सर्वे नं० १३३ एका
२३०१३ आकार रुपे ४९ यांतील हिस्सा
आर्बा तुम्हारा मालकाचा तुम्हेच बहितोम
असलेली जीवन तुम्हापासून घेण्या रुपये
१३०० किमत ठवून विक्री घेतो व
त्याचे इसारा वदु रुपे अका० ११ दिने
वा पंचवारा पैकी वर्कीचे रुपये पॉक
किस्तेने देणे ठरके घ्यानैती पहिले हायये
पांचवी ५०० देणे व व त्याचे रुपये एक
हिस्सा चार सालान आदा कवि अप
ठाराय झाला. त्या रुपयो मी तुम्हान
पांचवो रुपया पैकी तीनवो दिले, त्या वेळी
तुम्ही मध्या सांगितें की पोरगी मारी अहे
वा माझे डडे आहे आहेत जग आगम
बाढ़वा वरंवर वरेदीलन करून दो. तुम्ही
जीविती जिस्ताची करवी व जेव अमच्या
तज्ज्ञात दिले व तुम्हारा अमवा ठाराव अठ
देणे व तुम्हारा अमवा ठाराव अठ दिले
सांत वरेदीलन करण्याचा ठारा त्यास
प्रति प्रति दिवन ज्ञाते तुम्ही खोरेवत
करून दो. ताही काळा आ जाहिर
नोटीसी कल्याणीयात येते की नोटीस
वरेदीलन करण्यासुन चार दिवात वरेदीलन
द्यावै व रुपये देतो येते ताही
तर रेतेप्रमाणे कोई मार्फत काम न करेते
आगेल. त्याचा खर्च आणि या नोटीसीचा
खर्च तुम्हापासून घेता आहू. तुम्ही आमच्या
तज्ज्ञात हरकत करून विनाकारा फिसा
अत कराल तर आज्ञा जगावदार नाही.
फलवी ता० २४३११

जाहिर नोटीस.

खालौ मही करणार गा० भटेरी ता०
मूत्रजापूर यांतकडून
सर्वत्र शेट, साहू वर्के लोकांस कल-
विष्यात पेत आहे की माझा मुळगा नमें
तुम्हानी वा गणपती जन कुण्डी साहणार
पडी हा माझे विलो होऊा भाऊ
दास्या. नादात लागून मोजे मालकीची
सेती व घर वैरेची विक्री काण्याचे काळ-
जीत अहे. सर्वत्र सर्व। लोकांस कल-
विष्यात पेत आहे की मैत्रे मोरेव यशाल
स्ती अगर घर तुम्हानी वा गण ती
पांजासुन कोणी खरें. अगर तेवढावा
घर गहण कैरे घेजन करू वैरे
तो दिशात त्या कर्वी तेवढावी
वी आर मञ्जेइदेवार वरुण. वहा
उद्धृत तुम्हानी हा माझ्याशी तेवा करून
मेगदा आहे सर्वत्र या जाहिर नोटीसेने
कल्यास कल्यास आहे तातिव २७३११
दम्तुर आहमदखा पि. रा. आकाल
सही

गणपती वा मूर्यान तुम्हाची का-
वरे साहण भटेरी ताळुका
नो. नं० १२९ मूत्रजापूर नि. ख.

नोटीस

निताराम वडुद वहार काठेर यांत
वेवर जाड्या म निरुद्ध निल्डा तुम्हाचा

आजी खालौ लोक करणार यांतकडून
पोटाप देयांत येते की वेळ विवर ता०
मूत्रजापूर यशाल

शेत नं.	एका	आकार
१६	२३०३७	१९
२८	१४६३०	१४
३९	१९६६	१४

या जमीनाची जेते तुम्ही वडुद यांत
शामसा दुकानचा मालक विक्री की
निष्ठ्या साहू दुकान मूत्रजापूर यांता १३००
हाययान लंबदी दिली अहेत तरी या संवेद
येते ही येते अपग केणरुद्धन खंडदी
याची याचा लेळ अस्त्वाप ने माल
दाववा. तपन केल्यास प्रितीप्रमाणे का०
टीत दवा अतूल नोटीसीचा खर्च या
कोई खर्च नोंदवते असे नाशास प्रव
ल्यासू. न केल्यास वर नमाणे व्यवस्था
की जई० कल्यांतील २७३११ इ

मूत्रजापूर नांद्र

दहूर नांद्र भारत गवर्नर नांद्र इ

लही

३. मरेवी वडुद भिसन अडीनीव
कुंदीट राहणार विका ता०

मूत्रजापूर

२. गोलीदा मनाची कुंदीट राहण न
नो. नं० १२६ शाकळ निशाणी खुद्दात नो.

आज्ञाला विचारू नका,

ता० अमवे युवराजें लंबदी नगर
ज्यांनी धापले त्याना विचारा छाणने
आमचे लंबदी नगर चांगे अमच्या
वडून युवी खाची होई० तेवज्ज्ञे हा
तुम्हेच समवत घेत नपस्यान आपण
स्वत आमच्या वारावान्यास या छाणजे०—
आजी नगर चांगून आपण लेली
करून देतो नेवा इडाऱ्या नागराची
किमत अडीनी रुपये आहे पाहिजे तर
आमचे कडून मागणा अगर आमचे कुल
भाडे रा० लक्षण विनायक टिक्कर
सोऱ्यापूर, यांतकडून माणी करा.

ता० २७३११

किंदूस्कर वडु,

किंदूस्कर वाडी

नो. नं० १२८ पाल कुंदी (सातारा)

नोटीस.

विचारू सचिवाम सो० वहादुर कोई प्रकोणा
याचे कोई किंदूस्कर मुक्त्रमा नेवर इ. पन १३११
सकनेशत सांगिकिक भिठांचिया वडून असै०
जवालार्वाई नवजे गोपळदास अर्जदार

सर्वत्र लोकांस कल्याणीयात येते की
अर्जदार यांने सकनेशत सांगिकिक भिठांचिया
वडूल दिलेला अर्ज आमचे कोर्टीत ता०
२४३११ इ. रोजी नेपिना आहे या
ताम्हेस यांनी आही तका असेल त्याने
सुमारे १० वाजना आमचे कोर्टीत हजार
वडू० तसेच न वेलम पुढे० कोणत्याचे
तातीवी तकार एकदी जाऊ नाही
कल्यांतीव २७३११

M. C. Tiwary,

नो. नं० १२९ सचिवाम, आकाल.

WANTED.

A Toll Inspector for the A. Y. A.
Municipality, pay Rs. 20/- P. M. with
allowance Rs. 7-8/- P. M. and
allowance being payable only when the
Toll Collections reach the minimum

cial year. The candidate must know English,
be of good character, active and
entergetic; Applications with testimonials
must reach the undersigned before the
15th of April 1911.

R. V. Mahajani,
Dated Akola Vice Chairman,
१०.३-१९११ Municipal Committee Akola

नो. नं० १३०

NOTICE.

D. V. Phatak oil-engine expert for
Fielding oil engines (as supplied by
Messrs. Duncan Stratton and Co. of Bom-
bay) can be consulted as to the purchase
condition and value of new and second-
hand oil-engines, pumps, oil mills, grinding
machines and cotton gins.

Address:- C/o N. G. Ketkar Esq
Pleader
No. N. 8 Amrao:

THE CAROMANDEL LIFE ASSURANCE CO. LIMITED OF IMLIPATAN.

WANTED...

Smart and influential Sub Agents in
Berar. Liberal Commission For terms
apply to:-

M. Kamruddin
Sole agent
Tajnapeth Akola

जाहिरात

मुंबई ब्यांकिंग सेटिंग ब्यांक
हा वेळेत लाली दिल्या अर्जीक ठेवा
केला तेतत.

कोणी वर्षांचे १ ले जानेकारी
मालि ११ दिसेवर याच्या दरमान लक्ष
मार नवये र्हावे. तेव्हा ठेविला काढून.

ठीक दोन लक्ष्या अर्जीक इस्तम्बाच्या
वावार ठेवता येतील आणि तो दोन
वैती पक्कास असेच जात इमारास अगर
योप्रीकी मयताचे मार्गे राहील त्यास काढता येईल.

व्यात दर साल दर शेकडा तीन रुप
या मार्गे दिले शाहू. न्याजार्धी आकार्णी
येकी निहिंदीची जी कनिष्ठ दिला
मंदिल वितरव लेला आहू. मात्र यांचे
ज्ञांगनरील शिळ्क रवास योजा नाही
नियमाच्या वरी. वेळेत आजी वेळा कमतो
पिल्हतील.

मुंबई ब्यांक G. A. Phillips
कोणा ११०३०७ नांद्र

ने० १

मुंबई बँकचे सोने

मुंबईका छाप अनलेल्या उत्तम कमाच्या
न्याजाच्या निषा मुंबई बँकचे आकोले
व उपरानी येवील ओरिमान विकत
मेहरा. तेव्हा तातीवानें जात माहिती करिता
वैती तातम करवा.

एक विचेतन २३३११ नोंदे ब्रॅंस
पाप्यांग सांग निरुद्ध मामावर वर्तमानांत
वाप्यांग या दिग्बाली सांडेल.

मुंबई बँक G. A. Phillips
कोणा २१९१० नांद्र
ने० ने० १

प्रत्येक वर्ष एकदा विचेतन

वर्गणीचे दर

आसोलवंशील लोकांस १. रुपया
वडेरांगी ठ. ठा. २. रुपया
वर्गणी आगाडव येण्याची वदिराट
दोन्ही आहे

नोटीसाचे दर

दर ओळीम दीड आणा.
दैडाच्या दाव आव्ही घरल्या जातील.
नोटीस मृत्युच्या असली पाहिजे.
मुव्याचा— गुरुवाराच्या शन्त दिनांच्या
तोरीवा याच आगवळांत वेत्या जानील
रात्रुं तोगाचा नोटीसाव स्पेशल चार्ज पडेल

वंहाडवृत्त.

हवामान— रुपय मूलकाश, उन्हाची
सज्ज व उभ्या ही क्रमकानेव वडूलाग्या
ल अडेत. हवा निरोगी हात आकली
अवृत्ती ही या मानावे यवतमळ, उपर वैती,
आकेला व बुलडाणा या चार जिल्हां

जेव्हां डाक्टर वैद्य यांची
हीनिराशाहोत, तेव्हां मुद्दा
मुख संचारक कंपनी भयुरा यांच्या

सुधासिध्य

पालन गुण देण्याची आशा राहतेच. कारण २० घटी पासून, काढी मुमुक्षा कृत याची परिक्षा झाली आहे. बन्याच वर्तमान प्रवाहां संपादकांनी व डाक्टरांनी, या बदल सार्वीकिकिंत विहीन आदेत. सरकारांनून ही या भावधाची रजिस्ट्री झाली आहे. या नोव्हेम्बरमध्ये कृत, खोलना, दम, हीवताप, पटकी (काळा) शूल, संप्रदायी, अंब, घटीसार, पोट दुखी, वात्या, मलमज, दूष पात्र व कंघर दुखांग, संधिष्ठात लहान मुलांचे दिर्घे पिवळे खुलाब, आणि योकडा लर्जील गुण येती किंवा प्रथेह वाईलैल - आणे. सर्व औपर्यंत विकारां जवळ मिळेत. बदूत कडाक प्रत्येक शास्त्रांत आपांचे एजंट आइत च; प्रथन तेयेच दोघ नाही जरात येती जरान मिळेत तर आपांचे कृत मागवाचे. चालू खर्चांचे एवंग सर्वील कृत येती जहान गावात ही एजंट पाहिजेत. निवार भागवून पैषाचे

माणविज्ञान एसा—
देवराल शर्मा माळक
मुख संचारक कंपनी मुद्दा

अशी तेथी पुढी येणार नाही.

पाटवर्च माफ किसत ३।

जटलमन इमेशन रास्कोप सिस्टम.

नांवांचे विशांत ठेव्याचे घड्याळ दिसण्यात फार मुरेख आहे. मर्व लोकांस द्या घड्याळाचा लाभ मिळवा ह्याणून मुदाम किसत रुपये ३। ठोविली आहे; पेस्टेज खर्च माफ. घड्याळा सेवत कांच, कमान, पेटी, गोफ, इतके सामान फुकट मिळेल. अशी अमुल्य संधी पुढीं येणार नाही. व्ही पी. ने मागवा.

मिळण्याचा पता — खोजा वलीभाई इस्माल मुक्काम वर्धा. [मध्यप्रांत] WARD. नो. नं. ४

चिरकालचा खरा लाभ कोणता?
पैसा व ज्ञान या योगांने मिळेल तो।
महराज! ह्या दोन्ही गोष्टी

वार्षिक वर्धांचा कलाशिक्षण (वसुना अंकास इ. ल. स. इ. १।)

नांवाच्या विविध हुनर, शास्त्रीयज्ञान, व्यापार, जेतवी, व इतर शेकडो विषयांची आहिती शिकविणाऱ्यास वर्गांदार व्हा. मराठी भाषेत हे असे एकच पुस्तक आहे. वर्गाणी रु. १। खरी पण चालू माची अखेर आश्र्य देणारास रु. १। पडेल कारागिरांम, विशार्थीस तर हे पुस्तक अवश्य हवें शिवाय प्राह्लादस हिन्दौनिश्चम [Hypnotism] कर्फ अमेरिकन वशीकरणविद्या-जिनें दुसऱ्यास निन्दामोहन, रोगहरण व धनप्राप्ति करतां येते; ती रु. २९ फांची तूर्त रु. ११ न. शिकतू. येती १ रु. प्रथम सही बरोबर पाठवावा. बाकीची व्ही. पी. येईल.

ह्या शिवाय नानाप्रकारधा पोट भरण्याच्या युक्त्या, औषधी, मंत्रतंत्रक्रिया, जडी-बुटी, गृह प्रयंगाची माहिती वाजवी की घेऊन शिवाचूं सर्व पत्रव्यवहार गुप्त राखला जाता. व्यवस्थापक— क. शिक्षण, कार्यालय, नो. नं. ९ बडोदे.

फिरेल फाळ तर

जाईल काळ.

हाली आपले शेत चांगले पिकत नाही" ह्याणून नी आपली कुरकुर आहे ती शिरोभागी दिलेल्या ह्याणी प्रमाणे केल्यास लागेव वेळया वेळी तुडी अपल्या शिंतांत नांगर चालविल्यास तुमच्या शेतांत उत्तम प्रकारचे पीक येईल व त्यामुळे तुमच्या कुरकुरीस जागा राहणार नाही. जीवन नांगरावयाची ती आनन्द्या लोखंडी नांगरानेच, नांगरा; कारण लांकडी नागरा पेंझा त्यांस बैल कमी लागू थोड्या वेळात जास्त काम होते, तासे रुद व खोल पडतात, हस्ती, कुंदा अगदी साफ निवून जानो, वेंगे बरेच फायदे आहेत व ते वेळेवेळी आव्ही तुमच्या निर्दर्शनास खाले जोहेतच.

सूचना— कोणताही माल गुणकारी ठरा ह्याणून जिकडे तिकडे त्याची क्लॅस तुळू आहे. परंतु नांवाप्रमाणे गुणास पाव होत नाही. अमंच येथे नकली औषधाचे कारखानेदार नुकतेच ढांके वर करू लागले आहेत तरी आमच्या ग्राहकांनी आमचा देहमार्क व सीलवैद तगासू घेणे. ते वेळेवेळी आव्ही तुमच्या निर्दर्शनास खाले जोहेतच.

सव्या नांगरटीचा हंगाम चोहोके जारीचे सुरु असल्यामुळे आमचेचे लोखंडी नांगर मागविण्यास विळेव लावू नका नांगर मिळण्याचा पत्ता.

किलोस्कर वंशु, किलोस्करवाडी.) पाष्ट कुडल (जवळा सातारा) अगर आमचे कूल आडते रा.० लक्षण विनायक ईकेकर सोलापूर. नो. नं. ८७

विलक्षण नयन रुकुठार.

विलक्षण नयन रुकुठार— ह्या अप्रतिम औषधासून डोळ्याचे साधारण विकार-खूपन्या, लाली, ठणका, पाणी गळणे, कंदू, भूर, फुल इ० जोरदार व जुनाट रोग व्याप्त वरं डोतात. दृष्टी तीव्र होऊन शांत रहाते; शिवाय जाप्रणामे, उन्हांत फिरल्यामे अप्रितापाने, उपदंशविकाराने, अतिवाचनाने, कडकीने इ. अनेक कारणांनी डोळे निघडतात द्यावरही हे अप्रतिम गुणकारी असून लहान मुलांसही हे अत्यंत उपयोगी आहे. हे डोळ्यांत घातल्याने ठणका वैरे न लागतां डोक्यांस रुकुठार येऊन मस्तकासही शांतता येते. सदर औषधाचे सकाळी पांच व सायकाळी पांच प्रमाणे येव घालणे. साधारण विकारास एक चुपी पुले, बरेच दिवसांचा विकार असत्रयास तीन कुप्या लागतील; सोबत औषध घालणे कारीता काचेची नवी फुकट मिळेल, एक कुपीची कि. १ एक रुपया. तीन कुप्या एकदम १२ कुप्या घेणारास टपाल व व्ही. पी. खर्च माफ. एकदम १२ कुप्या घेणारास टपाल खर्च न पडतां दढा रुपयांत मिळतील.

जी. पी. कंपनीची उत्तम निलिकाळी शाई नृ० अप्याची घेणा इस पूढील सालची द्यावरी बक्सीम मिळेल. आमचेकडे शालेपयेती मराठी व इंग्री पुस्तके व हरएक प्रकारचा स्टेशनरी माल कारच माफक दराने मिळेल. विशेष माहिती खालील पत्त्याचा,

जी. एन. घारपुरे. पाष्ट-आलिंबाग. मुंबई.

नोटीस.

विहार आनन्दका सागर रंगीन तसवीरो सहित चांग भाग तथा पांचो अंग सचित्र कोख शास्त्र.

अगडी हमसे मंगावो घंवेसे बचो त्वी पुहशोके जात, भेद, लक्षण अनेक देशध व्यानायका, कुमारी प्रवृत्ती, सत्व दुती, कुलटा, पातिहाता, व्यभिचारणी आदिकी, पेहचान, रजेधर्म लक्षण, क्रतुविदार समय सद्वास स्थान करा, रोगात्य, कामस्थान, सोलासगारे, वतीसोअमूर्शण, वडन आदिवरन पुत्रीकर्म, नव्यसकिवा, उपदेश प्रवेष, आदि अनेक रोगोकी चिकित्सा वौपधि, पशुभाषा जाननेकी रीति, मंत्रतंत्र, पंत्र, वशीकरण मुद्रां विद्या आदि अमुल्य विषयका मंडार विसर्ग रु. १.

प० गंगाप्रसाद इंजानियर शहापदा नो. नं. ७७ अलीगढ जिदी.

जाहिरात

विलक्षण—प्रयेक महिन्याचे फलासह लाभाम सुखदुःख कल्पू. फ०. ३ रुपये वर्ग २ वे २ रुपये. खर्च १० = नम्बर-काळ, नम्ब अथवा चालू नंव कल्पावें.

पता— भा० गो० पंडित, मु० व प० लेणखंड ए. खानदेश.

આર્થવનૌધારય સુર્ડી.

શર્હિતરય વિહુલ્યાનચે ગર્ભનર જનરલ યાનકાંઈ આનરરી અસીસટન્ટ સર્જન જાણ બ. સ. ડૉ. વિશ્રાત ગુમની ઘોલે યાંની આમનો ઔષધે વાર્સિક હછી બાતેમાનપત્રાનુન ત્યા કાઈ નવા જુન્યા જાહેરાતી પ્રસિદ્ધ હેત આહેત ત્યાહુન આમનો ઔષધે હા ત્યા રોગાવર જન્તુન ગુણકારી અસીસાને માર્ટ્ઝિકેટ આજ્ઞામ દિલે આહે. હે અવિષ્ય લક્ષણાં ઠેવાંને.

આમડયા ક્ષયનું ખ્રાંતીન્દ્રયા જૈષયાચા ગુણ જ્ઞાનપત્રાનુન એક દોન રોગામ ક્ષયાદીનું આંદોળા નહીં તર પેસે પરત દેખની ત્યાંને આરેઝાર્સ આણસી પુલાને ઔષધ શોંબ લગદ્યાનું તો કુકટદી દેંં પંચ રોગામ પૂર્ણોને વા કહ જરૂરી કરીની આહે.

લદનામત સંજવિની

લદનામત, લદનામતાનક, વિ. પેટ્ટીક, વિર્યસંદક,
રસાયનાનક, નંબાનાનક કાની વિનુદ્ધિસર્વનું માર્ટ્ઝિક
માર્ટ્ઝિક કરુની વિ અનેન બનસાની મિશ્ર

અનુતું ગુટિકા.

શરીરની મુફ્ફ રાજા જી ધાનુ તી શુદ્ધ અયેલ તરફ શરીર નિરોગી રાહુન સર્વ સૌલ્ય પ્રસ હાવેં તી દોષો અસેલ તર શરીરાંત નેનપ્રકારચે રાગદી શરૂ ઉસ્ત્ર હાંન શરીરિક સૌલ્યાચા લા. લામ મુર્દીચ વિલધાર નાંદો. કરીં ધાનુ શુદ્ધ વ પૃષ્ઠ હોણ્યાસ યા ગુટીકા પ્રયેક વર્ષી પાહેને યા દિવસાં એકદા તી અવશ્ય સેવન કેશયાંને શરીર ને ગરીહિત હોઊન સૌલ્ય આત હોંને. હે અવશ્ય લક્ષણ ઠેવાંને યાચ્યા સેવનાંને નસુંપકવ, સ્વન્યન્ય ઇન્દ્ર ધાનુાત ઉહાંને ઇન્ડ્રિયાશિયલતા, કાંકા. ગર્મીબંદી મુર્લેલે વિક્રોપ સુદ્રસંકોચ, બાતુચા પાત્રયાણા, ખ્રિયાચી ધૂપળી, છાતીનીલ રોગ, સઠ પાય દ્રોગા, વનેન્દ્ર યાંચા દાહ, સય, પંદ્રોગ મુલાચી ખર, જર્ણિંજર, અન્નમાંદા મદતકાંદા, મુક્લવાધો. બાતોગ, નિદ્રાનાશ પત્તાવર. બાંંતરોગ, મધુમેહ જૂનાટ પરમા, મુષ્ટિમૈયુનોં આલેલી લંશાતા ઇન્દ્રિય અનેક વિકાર. ખાત્રીને દો હોઊન શરીર નિરોગી મનવૂન વિ સત્તેન બનેં. પચનશર્કી વિ સ્માણણની શાશ્વર વાઢૂં ધતુ, રક્ત યાંચી શુદ્ધ વૃદ્ધી, વિર્યસંમ વિ ભાષૂર નાભેદિપક હોંને વિ ગનસ, ઉલ્લાલ દેતાત. દુધ વિ જડાન્ન પંચ છાગતે ત્વંત ઉસ્યુક બનશર્કીચે મિશ્રણ ગુણકારક અહેત કરીં ગુણાબદ્ધ અસુલ્ય સાર્ટિકિન્નાંટે મિલાંં અહેત આગે મિલતાત. પદ્ધય સેવનાચી મુર્દીચ ગાજ નસૂન ખ્રિય, પુરૂષ, વિ મુંદે યસ પાહેને ત્યા દિવસાંત ઘેણ્યાસ અસ્યેત ઉપગેયી આહેત ગુટિકા લાયાંચે આંત મિલણાર નાંદોંત એકદમ ૪ રૂષ્યાંચ્યાવર નિતીહી બેણ રાસ હપાલખંચે માફ અહે ૪ રૂષ્યાંચે આંત વેગલા ટાળખર્ચે ૯ અણે પંદલ અનૂપાનખર્દે સોંબત દીંબ બ્ધી. પી. ને ખાલીલ પટ્યાવર મિલતીળ.

દા:-એકદમ ૧૧ ગો ૧ રૂ, ૩૧ ગો ૨ રૂ ૧૧ ગો ૩ રૂ
૧૧ ગો ૪ રૂ ૩૭૫ ગો ૬ રૂ ૧૧૦ ગો ૯ રૂ ૧ રૂ

૨. અપૂર્વ નેત્રાંજન:-યાંને બુદ્ધસ. સાહા, ફુલ, દુષ્ણન્યા. બિંદુ, કાંચ ઇન્દ્રાદી સર્વ વિકાર ત્વરિત બે હોઊન દણ્ણા તીવ્ર વિ થંડગાર રાહતે. યા ગોંસ અંગન ખરે રામબાળ આહે. ૧૧ તોલાયાચા ડાયે ૧ રૂ.

૩. પરમ્યાવર આર્વી મિશ્રણ:-કેણગાહી નવા જુના પરમા વિ અનુપમ દિનીક મુત્રાચી લાલી, સંકોચ પુલ્લાવ, ઇન્સ્લાવ, ઇન્દ્રાદી કિાર પદ્ધય નસ્તા સાત દિવસાંત જાતાત તિંકિં એન્ન ષઠોંત જેતે અસે રામવાળ ઔષધ કોરે દિસત નાંદો. બા ૦ ૫૦ ૧૧ માર બાટલીસ રૂ ૦ ૨

૪. દંગબન્ધક પૂર્વ:-દંત સંબંધી સર્વ વિકાર ઉત્તમ બે હોઊન.

૫. વિચૂંચે વિષઃ-ઔષધ લાવતાંચ ઉતરતે મુલ્લા ૩ તો ૮ અણે

૬. ગજહર્ણ.-ખાલ્ન, નાયટે વેગેરે સર્વ વિકાર ૩ દિવસાંત જાતાત ડ. ૬ અણે

૭. સર્વ હિમન્દર:-ઔષધ બેતાંચ કશાહી પ્રારચે જવ અસલે ત્રી તે ઔષધ બેતાંચ જાંન તુનઃ ડલટટ નહીંત. ૧૦ પુણ્ય ૧ રૂ

૮. બ્રોગાવર. ૧મબાળ બોષયઃ-આગપર્યત આગે ઔષધાને હજરો લોક બેફાંદે અહેત કરીં હેઠા સુર્ખ હોંચ સર્વાંતો સંગ્રહીની તાપવર ગોદાન, માટ્ટેની બદલ, વાત ચદૂ નયે દ્યાણુન નાતવર મત્રા ટેવુન યાંચા એકવાર અનુપમ પહાચા ગુણાબદ્ધ ખાલીં પટેલચ, પરોપકારાય માફક કિ ૦ ૨ અણે ખિ ૦ શિ ૦

૯. સામાનાચા મોડા કશાટાંગ માગવા વો કુટું પટું ૩ ઔષધાનું અણું કારક પદ્ધય અગદી નસૂન પૂર્ણ ખાલીંચે રસ્સાંગાબદ્ધ અસુલ્ય સાર્ટિકિન્નાંટે આહેત. યાંચા મોડોલ્લા રોગાંદા અનેન ઔષધ ગ્રંથેક રમાણને, મસ્સાંખ, મુશીકા, આસ્દે, તેરી, મુંગંધા અસે માફક દરાને મિલતાત. અનુપમ ખડ્યો સોંબત ટાળ ખર્ચ બેગના પંડેલ. રોગેને કિંતુ બ્ધી. પી. ને પાઠવું પ્રકૃતોંચે માન કઠનિલણાસ રોગાંદો નિયાન ચિકિત્સા કઠવું.

મત્યંત આગત્યાચી સુચના.

હંદ્રી બર્તમાન પત્રાંતું ઔષધાનું અનેક જાહેરાતી સુર્ખ અસૂન પત્યેક

જાહેરાત સુશાંભત કલ્લન જા તો પુર યે પાહેત આહે. આપાલ સમાજ નિરુદ્યોગી આળશી બનલયાસુલે રકડા જો ખંડા સુર્ખ કેલા ત્યાંચે અનુસરણ હુચેહુવ નક્કલ કલ્લન બાટેલ ત્યાંને કરાવી આપચે જાહેરાતીસ કોકણ, વન્હાડ, મુજરાથ, મહારાષ્ટ્ર ઇ. પ્રાંતાંત જત આલ કલ્લન આમચ્યા આંજિંલે વૈરે ગાવાંતુન તો પુર્ણવસ્થેત યેઝન આણસીહી નીંન જાહેરાતી સુર્ખ હેત આહેત. અશા જાહેરાતી કિંતુ તે લોક યાંચી આજ્જાસ નિયા કિંતુ સુર્ખી સુર્ખીંચ કરણે નાહી. ઇંગ્રેઝી રાજ્યાત આપણી ધોરવી યાંચી તો સ્વત્ત્ર આહે આહાસ ગ્રાહકાં મુચવિંણે હચ કી યાંચા કાસ્થાના આજ સતત ૧૯૧૦ વેં અભ્યાહેત સુર્ખ અસૂન ડયાંચ્યા ઔષધાસ શાલે દાવદરાનોં સાર્ટિકિન્નાં દિલે, ડયાંચ્યા ઔષધાને કંદ્વયધી ગ્રાહક રોગ મુર્ખ જાણે વિ નિય હેત આહેત ત્યાંનીંચ ઔષધી નેહમો ઉપય ગાત આણને અસ્યેત હિતકારક આહે. બાંસુંં જરી હજારોં જાહેરાતીને જાહેરાતી પ્રસિદ્ધ જાસ્તા. તરી અસ્યેત હિતકારક આહે. બાંસુંં જરી હજારોં જાહેરાતીને જાહેરાતી ન કરતા ભણાચ કાંદ્રાનું હા સાર્વનાનક વિ વસ્યાણ રીત અસાંની વિષબન્ધ નેદીંન નરીન રૂપલાન સુધારણાનું કરું ડાંતાવસ્થેસ આણણાંચી ખાટાટ કાંદુ. નાણ પ્રીત આગચે ખાટાટીને ચગાહી બરેચ અંદે બાહે, કરિંતુ નક્કલ જાંદુંચુસ વિ ગ્રાહકાં ઇતીચ સાર્ભાન અહે કો, રોગસું હેણ્યાસ આમચ્યાંચ ઔષધે અસ્યેત ગુણકારક આહેત. તીંચ સર્વાંની વાયરવી, એકાર અનુપવાનેં ખંચી હોઈલ ઇતર જાહેરાતીની આમચ્યા નિલક્ખું સંબંધ નાહી, હે લક્ષણ ઠંડન ઓવર્વે માગણે તી ખાલ